

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Rådets förordning (EG) nr 2513/97 av den 15 december 1997 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom förordning (EG) nr 1490/96 på polyesterstapelfibrer med ursprung i Vitryssland till att omfatta import av fiberkabel av syntetfilament av polyestrar från Vitryssland och om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 693/97	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 2514/97 av den 16 december 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	7
	Kommissionens förordning (EG) nr 2515/97 av den 16 december 1997 om ändring av förordning (EG) nr 2118/97 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa äggprodukter samt fjäderfäkött som ges in under oktober 1997 inom ramen för förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 kan godtas	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 2516/97 av den 16 december 1997 om fastställande av exportbidrag för nötkött	11
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2517/97 av den 16 december 1997 om ändring av förordningarna (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 om närmare bestämmelser för införandet av de särskilda åtgärderna för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med levande nötkreatur och avelshästar	17
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2518/97 av den 16 december 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1913/92 om närmare bestämmelser för genomförandet av särskilda åtgärder för försörjning av Azorerna och Madeira med nötköttsprodukter	21
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96	23

Pris: 19,50 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 2520/97 av den 15 december 1997 om anpassning av rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad gäller KN-numren för tomater och bordsdruvor	41
* Kommissionens förordning (EG) nr 2521/97 av den 15 december 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 388/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter och om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans	42
* Kommissionens förordning (EG) nr 2522/97 av den 16 december 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 778/83 om kvalitetsnormer för tomater	44
* Kommissionens förordning (EG) nr 2523/97 av den 16 december 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1014/90 om närmare tillämpningsföreskrifter för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker (!)	46
* Kommissionens förordning (EG) nr 2524/97 av den 16 december 1997 om fastställande för första halvåret 1998 av vissa tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i vissa tredje länder	48
* Kommissionens förordning (EG) nr 2525/97 av den 15 december 1997 om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans och fastställande av stöd, för 1998, för leveranser till Franska Guyana av produkter enligt KN-nummer 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 och som används i foder	53
* Kommissionens förordning (EG) nr 2526/97 av den 16 december 1997 om fastställande av kompensationsräntor som skall tillämpas under första hälften av 1998 på tullskulder som uppkommit för förädlingsprodukter eller varor i obearbetat skick (vid aktiv förädling, suspension och temporär import).....	55
* Kommissionens förordning (EG) nr 2527/97 av den 15 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för 1998 avseende den tullkvot för nötkött som föreskrivs i interimsavtalet mellan gemenskapen och Republiken Slovenien	56
* Kommissionens förordning (EG) nr 2528/97 av den 16 december 1997 om slutande av långfristiga privata lagringskontrakt för bordsvin, druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust för produktionsåret 1997/98.....	60
* Kommissionens förordning (EG) nr 2529/97 av den 16 december 1997 om införande av preliminära antidumpnings- och utjämningstullar på viss import av odlad atlantlax med ursprung i Norge.....	63
* Kommissionens förordning (EG) nr 2530/97 av den 16 december 1997 om ändring för sjätte gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien	67

(!) Text av betydelse för EES

Innehåll (Fortsättning)	
	* Kommissionens förordning (EG) nr 2531/97 av den 16 december 1997 om ändring för fjortonde gången av förordning (EG) nr 413/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Nederländerna 70
	* Kommissionens förordning (EG) nr 2532/97 av den 16 december 1997 om överföring av en del av Nicaraguas andel för 1998 till Costa Rica, inom ramen för tullkvoten för import av bananer till gemenskapen ⁽¹⁾ 72
	* Kommissionens förordning (EG) nr 2533/97 av den 16 december 1997 om tillämpningsföreskrifter för de mindre Egeiska öarna vad avser den särskilda försörjningsordningen för torkat foder 73
	* Kommissionens förordning (EG) nr 2534/97 av den 16 december 1997 rörande utfärdande av importlicenser för bananer enligt tullkvoten för första kvartalet 1998 och inlämnande av nya ansökningar ⁽¹⁾ 75

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

97/836/EG:

- * Rådets beslut av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958")..... 78

Kommissionen

97/837/EG:

- * Kommissionens beslut av den 9 december 1997 om ändring av beslut 83/247/EEG om inrättande av en kommitté för gemenskapspolitik i fråga om skogsbruk och skogsbruksbaserade industrier 95

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2513/97

av den 15 december 1997

om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom förordning (EG) nr 1490/96 på polyesterstapelfibrer med ursprung i Vitryssland till att omfatta import av fiberkabel av syntetfilament av polyestrar från Vitryssland och om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 693/97

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 19 april 1997 inledde kommissionen genom förordning (EG) nr 693/97⁽²⁾ i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 384/96, nedan kallad "grundförordningen" en undersökning rörande det påstådda kringgåendet av de antidumpningstullar som införs genom rådets förordning (EG) nr 1490/96⁽³⁾ på import av polyesterstapelfibrer nedan kallade "PSF" med ursprung i Vitryssland genom import av fiberkabel av polyesterfilament nedan kallad "FPF" med ursprung i samma land, vilken därefter omvandlas till PSF i gemenskapen, och ålade, i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen, tullmyndigheterna att registrera import av sådan FPF. Denna undersökning inleddes sedan ett klagomål hade inlämnats den 4 mars 1997 av Inter-

nationella kommittén för rayon- och syntetfibrer (CIRFS) för gemenskapstillverkares räkning, vilkas sammanlagda produktion anses utgöra över 90 % av den totala produktionen av PSF i gemenskapens.

- (2) Den produkt som berörs av denna undersökning är FPF, som omfattas av KN-nummer 5501 20 00 och som i gemenskapen används för omvandling till PSF som omfattas av KN-nummer 5503 20 00.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i Vitryssland om att undersökningen hade inletts och sände frågeformulär till de berörda företag i gemenskapen som omnämndes i klagomålet. Inga ytterligare företag gav sig tillkänna inom den föreskrivna tidsgränsen.
- (4) Dumpningsundersökningen omfattade perioden från och med den 1 januari 1996 till och med den 31 mars 1997 (nedan kallad "undersökningsperioden").
- (5) Kommissionen mottog fullständiga svar från följande företag:
- a) *Tyskland*
- Barnet Europe W. Barnet GmbH & Ko. KG.
  - Rheinische Faser GmbH.
  - Kemokomplex GmbH.
- b) *Italien*
- SALT & Co. Snc.
  - TA. SFI Snc.
  - SIMP Srl (tidigare CO.F.I.S SpA).

(¹) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordning ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 1).

(²) EGT L 102, 19.4.1997, s. 14.

(³) EGT L 189, 30.7.1996, s. 13.

Kommissionen begärde in och granskade alla upplysningar som den ansåg nödvändiga och genomförde kontrollbesök på plats hos företagen i Italien och hos ett företag i Tyskland (Barnet).

- (6) Samtliga ovannämnda företag meddelade skriftligen sina synpunkter och begärde och gavs möjlighet att bli hörda av kommissionen.

B. UNDERSÖKNINGENS OMFATTNING

- (7) Enligt artikel 13.1, första meningen, i grundförordningen får gällande antidumpningsåtgärder utvidgas till att omfatta import av likadana produkter eller delar av sådana produkter från tredje land om vissa villkor, enligt vilka det föreligger kringgående, är uppfyllda.

Den nuvarande undersökningen omfattar en granskning av om de antidumpningsåtgärder som införts beträffande import av PSF med ursprung i Vitryssland kringgås genom import av FPF med ursprung i detta land som används för vidare bearbetning i gemenskapen.

- (8) Företag som importerar och omvandlar har hävdatt att den nuvarande undersökningen inte kunde inledas enligt artikel 13 i grundförordningen eftersom en undersökning enligt den bestämmelsen endast skulle vara möjlig med avseenden på "tredje land", vilket skulle utesluta det exportland som antidumpningsåtgärderna infördes för. Detta argument avvisas eftersom begreppet "tredje land", så som det används i artikel 13.1 i grundförordningen är ett vitt begrepp – vilket också framgår av det sätt på vilket det har använts i lagstiftningen – som helt enkelt hänvisar till vilket land som helst utanför gemenskapen, i motsats till när det är fråga om handel mellan två eller flera medlemsstater i gemenskapen.
- (9) Det ansågs att det påstådda kringgåendet måste bedömas på grundval av andra meningen i artikel 13.1 i grundförordningen. Syftet med denna undersökning var särskilt att pröva om den verksamhet som beskrivs ovan uppfyllde alla villkor som anges i den bestämmelsen så att gällande antidumpningsåtgärder med avseende på PSF kunde utvidgas till att omfatta FPF i enlighet med artikel 13.1 första meningen i grundförordningen.

I detta sammanhang bör det noteras att FPF och PSF har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper. Den enda skillnaden mellan FPF och PSF är en enkel klippningsprocess. Den importerade FPF måste därför betraktas som en produkt som har ändrats något för att de antidumpningsåtgärder som för närvarande tillämpas på PSF skall kunna kringgås. Skillnader av detta slag, som kan

skapas eller elimineras genom smärre förändringar, räcker inte för att ifrågasätta det faktum att PSF och FPF i grund och botten är samma produkt. Sådana skillnader är därför inte tillräckliga för att antidumpningstullar på fiberkabel av FPF inte skall behöva betalas. Beträffande användningen av FPF och PSF har undersökningen också visat att all FPF som importerades från Vitryssland användes för att klippas till PSF i stället för att kamgarvspinnas till tops, den andra vedertagna användningen för FPF. Kamgarvspinning är en mycket mer komplicerad process som kräver särskild teknik. Tops har en liten och relativt stabil nisch på marknaden som ger prismässiga fördelar.

I alla händelser bör det betänkas att importen av FPF, i likhet med delar avsedda för montering, så småningom blir en produkt som inte bara är likadan utan identisk med den import som var föremål för den ursprungliga undersökningen, dvs. PSF. Fastän omvandlingsprocessen från FPF till PSF inte i sig är en montering, är den alltså av sådan natur att den måste anses vara ett förfaringsätt som utförs för att gällande åtgärder skall kunna kringgås.

Av ovanstående följer att FPF och PSF är likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

C. RESULTAT

1. Typ av kringgående

- (10) Genom denna undersökning har det framkommit att all FPF som berörs tillverkas av ett enda företag i Vitryssland och exporteras till gemenskapen i huvudsak via två kanaler. Den första kanalen är en tysk handelsidkare som köper FPF från exportören i Vitryssland och säljer den i huvudsak till en italiensk importör. FPF bearbetas därefter till PSF av italienska underleverantörer och säljs i gemenskapen, huvudsakligen på den italienska marknaden, av den italienske importören. En andra kanal går via en schweizisk handelsidkare, som köper FPF av exportören i Vitryssland och säljer den till en tysk importör. Den tyske importören bearbetar själv FPF till PSF och säljer den sedan i gemenskapen, huvudsakligen på den tyska marknaden.
- (11) Frågan om huruvida Vitryssland kan anses vara "tredje land" i enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen har redan behandlats i punkt 8. Frågan om huruvida PSF och FPF kan anses vara likadana produkter har behandlats i punkt 9.

2. Villkoren i artikel 13.1 andra meningen

— Otillräcklig grund eller otillräckligt ekonomiskt berättigande

a) *Kringgående*

— Förändring i handelsmönstret

- (12) Omedelbart efter det att en preliminär antidumpningstull på 43,5 % infördes i mars 1996 på PSF med ursprung i Vitryssland genom kommissionens förordning (EG) nr 394/96⁽¹⁾ ersattes importen av PSF från Vitryssland nästan helt av import av FPF från samma land. Under perioden efter inledandet av den ursprungliga antidumpningsundersökningen (augusti 1994) utgjorde importen av FPF från Vitryssland högst 1 % av den samlade importen av FPF-PSF från det landet, men omedelbart efter införandet av de preliminära antidumpningstullarna i mars 1996 ändrades proportionerna FPF-PSF plötsligt och genomgripande. Under perioden april-juni 1996 stod PSF för endast 3,02 % medan FPF utgjorde 96,98 %. Denna markerade förändring i handelsmönstret fortsatte och förstärktes till och med under hela den 15 månader långa undersökningsperioden i och med att volymerna av FPF snabbt ökade och importen av PSF fortsatte att minska. Vid slutet av undersökningsperioden (januari - mars 1997), utgjorde FPF 99,27 % och PSF enbart 0,73 %.

Dessutom ökade importen av FPF från Vitryssland som sådan snabbt och nådde betydande nivåer. Importen av FPF från Vitryssland uppgick endast till 169 ton under 1995 men ökade till 13 619 ton under den tolv månadersperiod som följde efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna beträffande PSF från Vitryssland.

De berörda företagen har hävdats att det inte har skett någon förändring i handelsmönstret eftersom importen av FPF inte har ersatt importen av PSF på de importnivåer som gällde för PSF under år 1994 och år 1995. Detta argument avvisas. Ersättningsprodukten behöver inte visas ha uppnått de högsta importnivåer som den ersatta produkten någonsin har nått upp till ett särskilt segment under referensperioden - dvs. efter eller strax innan det ursprungliga antidumpningsförfarandet inleddes (augusti 1994) - under förutsättning att det finns en tydlig och genomgående tendens att ersätta produkten under en längre period, vilket har visat sig vara fallet i den nuvarande undersökningen. I detta hänseende bör det noteras att en särskilt lång undersökningsperiod på 15 månader medvetet valdes för att resultaten skulle bli mer representativa.

- (13) Att PSF ersattes med FPF, så som beskrivs ovan, efter det att en betydande preliminär antidumpningstull hade införts (se punkt 12) måste rimligtvis anses bero på antidumpningsåtgärderna snarare än på någon annan tillräcklig grund eller något annat ekonomiskt berättigande i enlighet med artikel 13.1 andra meningen i grundförordningen.

Om det skulle finnas någon annan tillräcklig grund eller något annat ekonomiskt berättigande - förutom gällande antidumpningsåtgärder - för att importera FPF för klippning till PSF i gemenskapen i stället för att direktimportera PSF som redan klippts i exportlandet, hade man kunnat förvänta att åtminstone viss FPF skulle ha importerats för omvandling i gemenskapen innan de provisoriska åtgärderna infördes. Eftersom importen av FPF med ursprung i Vitryssland före införandet av de provisoriska åtgärderna var försumbar måste slutsatsen bli att PSF ersatts med FPF, och att den kraftiga ökningen av importen av FPF beror på praxis som inte har tillräcklig grund eller ekonomiskt berättigande och i själva verket ursprungligen föranleddes av införandet av provisoriska antidumpningsåtgärder.

Denna slutsats skulle rubbas om en ny, betydelsefull faktor - annan än antidumpningsåtgärderna - som uppstod under den tid då ersättningen skedde kunde identifieras, vilket inte är fallet och ingen berörd part har framfört något sådant påstående.

- (14) Denna slutsats bekräftas av följande undersökningsresultat. Import av FPF för omvandling i gemenskapen till PSF, i motsats till direktimport av PSF som redan klipps i en kontinuerlig, integrerad process i exportlandet - vilket är standardförfarandet - genererar vissa merkostnader för packning och arbetskraft, som inte uppvägs av några betydande kostnadsbesparingar eller prisfördelar utan tvärtom ökar ytterligare på grund av de högre arbetskraftskostnaderna per timme i gemenskapen, i jämförelse med Taiwan som valdes som jämförelseland i den ursprungliga undersökningen för beräkning av normalvärdet. Dessutom befanns exporten av FPF vara inriktad på gemenskapen eftersom andra exportmarknader även försettningsvis försågs med PSF av den berörde exportören i Vitryssland, vilket visar att det inte förelåg något ekonomiskt berättigande eftersom det rimligtvis kunde förväntas att samma sak skulle ha skett på andra industrialiserade marknader som liknar gemenskapens om det hade varit ekonomiskt berättigat.

⁽¹⁾ EGT L 54, 5.3.1996, s. 10.

- (15) Företag som importerar och omvandlar har hävdade att det finns tillräcklig grund eller ekonomiskt berättigande för att importera och omvandla fiberkabel av FPF i gemenskapen i stället för att direktimportera PSF som redan har klippts i exportlandet, eftersom detta ger kostnadsbesparingar när det gäller lagerhållning och ger större flexibilitet att möta kundernas efterfrågan på olika storlekar och små beställningar av PSF.
- (16) Detta argument avvisades eftersom importörerna inte angav hur stora dessa fördelar var och även om sådana fördelar existerar förefaller de inte uppväga de merkostnader för packning och arbetskraft som nämns ovan. I alla händelser skulle sådana påstådda fördelar ha funnits även före införandet av antidumpningsåtgärderna och, om de var betydande, kunde det rimligtvis förväntas att en del aktörer i gemenskapen eller på andra jämförbara marknader åtminstone i viss utsträckning skulle ha utnyttjat denna möjlighet innan antidumpningsåtgärderna infördes. Eftersom så inte befanns vara fallet (importen av FPF från Vitryssland före införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna var statistiskt försumbar) måste slutsatsen bli den att de påstådda fördelarna på sin höjd är av sekundär betydelse.
- (17) De företag som omvandlar och importerar hävdade också att det var ekonomiskt motiverat för dem att omvandla FPF från Vitryssland eftersom den nödvändiga klippningskapaciteten redan fanns i gemenskapen och inga särskilda nyinvesteringar krävdes (avsaknad av alternativkostnader). Det hävdades också att det faktum att FPF från andra länder än Vitryssland omvandlades innan anledningen av antidumpningsundersökningen visade att import av FPF från Vitryssland för omvandling i gemenskapen också var berättigad. Detta argument avvisades av följande skäl.

Bortsett från en begränsad försökstillverkning under de första tre månaderna år 1996 började det särskilda kringgåendet av åtgärderna som har varit föremål för undersökning (import av PSF från Vitryssland för omvandling till PSF i gemenskapen) inte att tillämpas förrän efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna i mars 1996. Därav följer att det är rimligt att dra slutsatsen att innan antidumpningsåtgärderna infördes ansågs det inte vara motiverat att använda denna klippningskapacitet för att omvandla FPF som importerats från Vitryssland i stället för att direktimportera PSF.

Dessutom har importen av FPF från andra länder än Vitryssland varit liten och till och med minskat. Det förefaller också som om sådan import i stor utsträckning gäller FPF som används för att tillverka tops — som, enligt vad som sagts ovan, har en stabil och liten marknadsnisch (se punkt 9), kräver mer komplicerad förädling och prismässiga fördelar — snarare än FPF som skall klippas till PSF, vilket är en stapelvara. I detta sammanhang bör det noteras att importen av FPF från andra länder förblev stabil men minskade relativt sett på grund av det stora inflöde av FPF från Vitryssland, vilket ensam stod för 70 % av all import av FPF under år 1996.

I alla händelser brister detta argument i saklighet eftersom det under kontrollbesöken konstaterades att minst ett omvandlingsföretag i Italien investerade i extra klippningsutrustning för att kunna möta den allt större tillgången på FPF från Vitryssland. Detta motsäger den påstådda ovannämnda avsaknaden av alternativkostnader.

b) *Undergrävande av de positiva verkningarna av tullarna och bevis för dumpning*

— Undergrävande

- (18) Kommissionen avgjorde först om de positiva verkningarna av tullen undergrävs i fråga om priser. I detta syfte gjordes en jämförelse mellan de genomsnittliga försäljningspriserna i gemenskapen för PSF klippta av FPF med ursprung i Vitryssland under undersökningsperioden och det "icke-dumpade" exportpriset till gemenskapen för PSF med ursprung i Vitryssland som fastställdes under den ursprungliga undersökningsperioden.

Det "icke-dumpade" exportpriset för PSF beräknades på nivån cif gemenskapens gräns på grundval av det exportpris som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Till detta pris lades tullar (5,5 %) och antidumpningstullar (43,5 %) för att en "icke-dumpad" nivå skulle uppnås.

Ett vägt genomsnittligt pris fritt omvandlingsfabriken fastställdes för PSF klippta av fiberkabel av FPF med ursprung i Vitryssland. Genom korrigeringar räknades detta pris om så att jämförelsen skulle ske på samma nivå (cif gemenskapens gräns). I detta syfte drogs rabatter, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt transportkostnader inom gemenskapen (vilka inte ingick i försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader) av. Därefter fastställdes det i vilken utsträckning det genom-

snittliga priset för PSF som omvandlats från FPF med ursprung i Vitryssland har underskridit det "icke-dumpade" exportpriset och därmed undergrävt de positiva effekterna av tullarna.

De sammanlagda beloppen som undergrävde de positiva effekterna uttrycktes i procent av det sammanlagda värdet cif gemenskapens gräns på importen av PSF till en "icke-dumpad" prisnivå. Jämförelsen visade att det genomsnittliga priset för PSF som omvandlats från FPF med ursprung i Vitryssland har underskridit det "icke-dumpade" exportpriset på PSF från Vitryssland med 19,45 %.

Kommissionen har också kontrollerat om de positiva verkningarna av tullen undergrävs i fråga om kvantiteter. Som närmare förklaras ovan (se punkt 12) ersatte importen av PSF från Vitryssland nästan helt import av FPF från samma land omedelbart efter införandet av de preliminära antidumpningstullarna på PSF från Vitryssland.

Mot bakgrund av det föregående måste slutsatsen bli den att försäljningen av PSF som omvandlats från FPF med ursprung i Vitryssland har undergrävt de positiva effekterna av antidumpningstullarna både i fråga om priser och kvantiteter.

— Bevis för dumpning

- (19) För att bestämma om det fanns bevis i samband med import av FPF till gemenskapen för omvandling till PSF under undersökningsperioden användes följande metod:

Det leveranspris före tull som togs ut av importörerna av FPF från Vitryssland användes som utgångspunkt. För att göra detta pris mer jämförbart med det normalvärde som fastställdes för PSF under den ursprungliga undersökningen av dumpning lades den kostnad för omvandling i gemenskapen som fastställdes under den nuvarande undersökningen till så att ett effektivt pris för PSF konstruerades. Från detta pris drogs frakt- och hanteringskostnader/kreditkostnader inom gemenskapen av för beräkning av priset cif gemenskapens gräns för PSF.

Fob-nivån Vitryssland beräknades på så sätt att frakt- och hanteringskostnaderna från Vitryssland till gemenskapens gräns och de respektive handelshusens prispålägg drogs av från cif-priset. Skillnaden mellan detta fob-pris Vitryssland och fob-priset Taiwan, vilket fastställdes i den ursprungliga antidumpningsundersökningen — Taiwan valdes nämligen till jämförbart land i den ursprungliga undersökningen vid beräkningen av normalvärdet —

uttrycktes sedan i procent av priset cif gemenskapens gräns för PSF.

Den sammanlagda vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställdes på detta sätt befanns vara 12,31 %. Slutsatsen blir därför den att det finns bevis för dumpning i förhållande till det normalvärde som fastställdes tidigare.

D. FÖRESLAGNA ÅTGÄRDER

1. Typ av åtgärder: utvidgning av tullen

- (20) Mot bakgrund av ovanstående avgöranden och överväganden bör den gällande antidumpningstullen på PSF med ursprung i Vitryssland utvidgas till att omfatta FPF med ursprung i samma land.

2. Uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats

- (21) Den utvidgade tullen bör tas ut på FPF som förts in i gemenskapen efter registrering så som beskrivs i punkt 1.

E. FÖRFARANDE

- (22) Berörda parter upplystes om de viktigaste omständigheterna och övervägandena som låg till grund för kommissionens avsikt att föreslå en utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstullen på berörd FPF och de har givits möjligheter att lämna synpunkter, vilka vederbörligen har beaktats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1490/96 på import av polyesterstapelfibrer enligt KN-nummer 5503 20 00 med ursprung i Vitryssland utvidgas härmed till att omfatta import av fiberkabel av syntetfilament av polyestrar enligt KN-nummer 5501 20 00 med ursprung i Vitryssland.

2. Den tull som utvidgas genom punkt 1 i denna artikel skall också tillämpas på import av fiberkabel av syntetfilament av polyestrar med ursprung i Vitryssland som har registrerats i enlighet med artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 693/97 och artiklarna 13.3 och 14.5 i förordning (EG) nr 384/96.

Artikel 2

Tullmyndigheterna åläggs härmed att upphöra med registreringen i enlighet med artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 693/97 av fiberkabel av syntetfilament av polyesterar med ursprung i Vitryssland, vilken för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5501 20 00.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1997.

På rådets vägnar

J.-C. JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2514/97
av den 16 december 1997
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 december 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 45	204	75,9
	624	176,6
	999	126,3
0707 00 40	052	79,0
	624	134,7
	999	106,8
0709 10 40	220	178,1
	999	178,1
0709 90 79	052	104,3
	204	146,6
	999	125,5
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	052	30,4
	204	51,1
	388	29,6
	448	28,6
	528	44,4
	999	36,8
0805 20 31	052	76,7
	204	53,8
	999	65,2
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	41,2
	464	156,8
	999	99,0
0805 30 40	052	68,1
	400	60,0
	528	36,3
	600	94,3
	999	64,7
	999	64,7
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	060	48,8
	064	41,6
	400	87,0
	404	84,9
	512	39,2
	720	62,8
	804	84,0
	999	64,0
	999	64,0
0808 20 67	064	93,3
	400	87,7
	999	90,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2515/97

av den 16 december 1997

om ändring av förordning (EG) nr 2118/97 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa äggprodukter samt fjäderfäkött som ges in under oktober 1997 inom ramen för förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 kan godtas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1474/95⁽¹⁾ om öppnande och förvaltning av tulltaxor för ägg och äggalbumin, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1251/96 av den 28 juni 1996 om öppnande och förvaltning av tulltaxor om fjäderfäkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97, särskilt artikel 5.5 i denna, och

med beaktande av följande:

Vid en granskning har det uppmärksammats att det i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 2118/97⁽⁴⁾ finns ett fel. Förordningen i fråga bör därför rättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 2118/97 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 136.

⁽⁴⁾ EGT L 295, 29.10.1997, s. 16.

BILAGA

"BILAGA II

(ton)

Grupp	Total disponibel kvantitet för perioden 1 januari – 31 mars 1998
E1	76 844,80
E2	1 615,75
E3	6 668,51
P1	1 860,00
P2	400,00
P3	88,00
P4	100,00"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2516/97

av den 16 december 1997

om fastställande av exportbidrag för nötkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2321/97⁽²⁾ särskilt artikel 13 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 13 i förordning (EEG) nr 805/68 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

I förordning (EEG) nr 32/82⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2326/97⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 1964/82⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 3169/87, och förordning (EEG) nr 2388/84⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3661/92⁽⁷⁾, fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag på vissa styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter.

Tillämpningen av dessa regler och villkor på den förväntade situationen på marknaden för nötkött medför att bidragen bör vara de som anges nedan.

Med hänsyn till den nuvarande situationen på gemenskapens marknad och möjligheterna till avyttring särskilt i vissa tredje länder bör exportbidrag beviljas för dels nötkreatur med en levande vikt om mer än 220 kg och mindre än 300 kg avsedda för slakt, dels vuxna nötkreatur med en levande vikt om minst 300 kg.

Exportbidrag bör beviljas till vissa destinationer av visst färskt eller kylt kött som förtecknas i bilagan och omfattas av KN-nummer 0201, visst fryst kött förtecknat i bilagan

under KN-nummer 0202, visst kött eller vissa slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 0206 och andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 1602 50 10.

Med hänsyn till den stora variationen av produkter som omfattas av KN-numren 0201 20 90 700 och 0202 20 90 100 vilka används i exportbidragssyfte, bör exportbidrag endast beviljas för styckningsdelar vars vikt av ben inte överskrider en tredjedel av den totala vikten.

Beträffande nötkött, med eller utan ben, saltat eller torkat, existerar det ett traditionellt handelsflöde till Schweiz. För att denna handel skall kunna fortsätta bör exportbidraget fastställas så att det täcker skillnaden mellan priserna på den schweiziska marknaden och exportpriserna i medlemsstaterna. Det finns möjlighet att exportera sådant kött liksom saltat, rökt och torkat kött till vissa länder i Afrika, Främre Orienten och Mellersta Östern. Denna möjlighet bör beaktas och ett exportbidrag fastställas i förhållande till detta.

Beträffande vissa andra styckningsdelar och konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-numren 1602 50 31 till 1602 50 80 kan gemenskapens andel i internationell handel bibehållas genom beviljande av ett exportbidrag motsvarande det som för närvarande beviljas exportörerna.

Beträffande andra nötköttsprodukter behöver ett exportbidrag inte fastställas eftersom gemenskapens andel i internationell handel är obetydlig.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2333/97⁽⁹⁾, upprättas exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter. Av hänsyn till tydligheten bör destinationerna preciseras i en särskild bilaga.

I syfte att underlätta tullklareringen vid export för marknadsaktörerna bör exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kylda styckningsdelar med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 322, 25.11.1997, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 4, 8.1.1982, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 323, 26.11.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48.

⁽⁶⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 370, 19.12.1992, s. 16.

⁽⁸⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 323, 26.11.1997, s. 25.

Det har visat sig att det i vissa fall ofta är svårt att fastställa de relevanta kvantiteterna nötkött och annat kött i bearbetade eller konserverade köttprodukter som omfattas av KN-nummer 1602 50. Rena nötköttsprodukter bör därför särskiljas och ett nytt nummer införas för blandningar av kött eller slaktbiprodukter. Kontrollerna av produkter som inte består av köttblandningar eller slaktbiprodukter bör därför intensifieras på så sätt att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83⁽²⁾.

Exportbidrag för hondjur bör variera i förhållande till djurens ålder för att undvika oegentligheter vid export av vissa renrasiga avelsdjur.

Det förekommer möjlighet att exportera kvigor till tredje land, förutom de djur som är avsedda för slakterier. För att undvika missbruk bör regler för kontroll fastställas så att det endast rör sig om djur som är yngre än 36 månader.

Trots uppdelningen av Kombinerade nomenklaturen i underavdelningar för sådant bearbetat och konserverat kött, annat än kokt, som omfattas av KN-nummer 1602 50 har det visat sig att det finns möjlighet att från exportbidragsnomenklaturen stryka ett flertal produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 31 och ändra förteckningen över produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 80.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 13 i förordning (EEG) nr 805/68 beviljas och storleken av dessa bidrag fastställs i bilaga I till denna förordning.
2. Destinationerna är preciserade i bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

För att bidrag skall beviljas för varor med produktnummer 0102 90 59 9000 i exportbidragsnomenklaturen för export till tredje land som ligger i zon 10, som förtecknas i bilaga II till denna förordning, skall det vid fullgörandet av tullformaliteter läggas fram ett veterinärintyg undertecknat av en legitimerad veterinär, i original med en kopia. Intyget skall visa att det verkligen rör sig om kvigor som är yngre än 36 månader. Originalen skall återställas till exportören och kopian, vars överensstämmelse med originalet skall kontrolleras av tullmyndigheterna, skall bifogas begäran om utbetalning av exportbidrag.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 17 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 16 december 1997 om fastställande av exportbidrag för nötkött

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (7)	Produktnummer	Destination	Bidrag (7)
		— Levande vikt —			— Nettovikt —
0102 10 10 9120	01	58,50	0201 20 20 9120	02	59,00
0102 10 10 9130	02	28,00		03	40,50
	03	19,50		04	20,50
	04	10,00	0201 20 30 9110 (1)	02	80,50
0102 10 30 9120	01	58,50		03	55,50
0102 10 30 9130	02	28,00		04	27,00
	03	19,50	0201 20 30 9120	02	42,50
	04	10,00		03	30,00
0102 10 90 9120	01	58,50		04	15,00
0102 90 41 9100	02	52,00	0201 20 50 9110 (1)	02	140,00
0102 90 51 9000	02	28,00		03	93,50
	03	19,50		04	46,50
	04	10,00	0201 20 50 9120	02	75,00
0102 90 59 9000	02	28,00		03	52,00
	03	19,50		04	25,50
	04	10,00	0201 20 50 9130 (1)	02	80,50
	10	52,00 (9)		03	55,50
0102 90 61 9000	02	28,00		04	27,00
	03	19,50	0201 20 50 9140	02	42,50
	04	10,00		03	30,00
0102 90 69 9000	02	28,00		04	15,00
	03	19,50	0201 20 90 9700	02	42,50
	04	10,00		03	30,00
0102 90 71 9000	02	52,00		04	15,00
	03	34,00	0201 30 00 9050	05 (4)	61,50
	04	17,00		07 (4a)	61,50
0102 90 79 9000	02	52,00	0201 30 00 9100 (2)	02	195,00
	03	34,00		03	134,00
	04	17,00		04	67,00
		— Nettovikt —		06	172,00
0201 10 00 9110 (1)	02	80,50	0201 30 00 9150 (6)	08	75,00
	03	55,50		09	69,00
	04	27,00		03	58,00
0201 10 00 9120	02	42,50		04	29,00
	03	30,00	0201 30 00 9190 (6)	06	67,00
	04	15,00		02	59,00
0201 10 00 9130 (1)	02	110,50		03	39,00
	03	74,00		04	19,50
	04	37,50		06	47,50
0201 10 00 9140	02	59,00			
	03	40,50			
	04	20,50			
0201 20 20 9110 (1)	02	110,50			
	03	74,00			
	04	37,50			

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>					
Produktnummer	Destination	Bidrag (?)	Produktnummer	Destination	Bidrag (?)			
		— Nettovikt —			— Nettovikt —			
0202 10 00 9100	02	42,50	1602 50 10 9120	02	68,00 (8)			
	03	30,00		03	54,50 (8)			
	04	15,00		04	54,50 (8)			
0202 10 00 9900	02	59,00	1602 50 10 9140	02	60,50 (8)			
	03	40,50		03	48,00 (8)			
	04	20,50		04	48,00 (8)			
0202 20 10 9000	02	59,00	1602 50 10 9160	02	48,00 (8)			
	03	40,50		03	39,00 (8)			
	04	20,50		04	39,00 (8)			
0202 20 30 9000	02	42,50	1602 50 10 9170	02	32,50 (8)			
	03	30,00		03	25,50 (8)			
	04	15,00		04	25,50 (8)			
0202 20 50 9100	02	75,00	1602 50 10 9190	02	32,50			
	03	52,00		03	25,50			
	04	25,50		04	25,50			
0202 20 50 9900	02	42,50	1602 50 10 9240	02	—			
	03	30,00		03	—			
	04	15,00		04	—			
0202 20 90 9100	02	42,50	1602 50 10 9260	02	—			
	03	30,00		03	—			
	04	15,00		04	—			
0202 30 90 9100	05 (4)	61,50	1602 50 10 9280	02	—			
	07 (4a)	61,50		03	—			
				04	—			
0202 30 90 9400 (6)	08	75,00	1602 50 31 9125	01	92,50 (5)			
	09	69,00		1602 50 31 9135	01	44,00 (8)		
	03	58,00			1602 50 31 9195	01	21,50	
	04	29,00				1602 50 31 9325	01	82,50 (5)
	06	67,00					1602 50 31 9335	01
		1602 50 31 9395	01					21,50
0202 30 90 9500 (6)	02		59,00	1602 50 39 9125				01
	03		39,00		1602 50 39 9135			01
	04		19,50			1602 50 39 9195		01
	06		47,50				1602 50 39 9325	01
			1602 50 39 9335					01
0206 10 95 9000	02	59,00		1602 50 39 9395				01
	03	39,00			1602 50 39 9425			01
	04	19,50				1602 50 39 9435		01
	06	47,50					1602 50 39 9495	01
			1602 50 39 9505					01
0210 20 90 9100	02	49,50		1602 50 39 9525				01
	04	29,50			1602 50 39 9535			01
0210 20 90 9300	02	61,00		1602 50 39 9595		01		19,00
0210 20 90 9500 (3)	02	61,00						

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (?)	Produktnummer	Destination	Bidrag (?)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
1602 50 39 9615	01	19,00	1602 50 80 9495	01	19,00
1602 50 39 9625	01	9,00	1602 50 80 9505	01	19,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	9,00
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	25,50 (8)
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	19,00
1602 50 80 9135	01	39,00 (8)	1602 50 80 9615	01	19,00
1602 50 80 9195	01	19,00	1602 50 80 9625	01	9,00
1602 50 80 9335	01	35,00 (8)	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	19,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	25,50 (8)	1602 50 80 9905	01	—

(1) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.

(2) För tillämpning av undernummer erfordras att villkoret i den ändrade förordningen (EEG) nr 1964/82 är uppfyllt.

(3) Exportbidraget för nötkött i saltlake beviljas för nettovikten, efter det att vikten på saltlaken dragits av.

(4) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2973/79 (EGT L 336, 29.12.1979, s. 44).

(4a) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EG) nr 2051/96 (EGT L 274, 26.10.1996, s. 18).

(5) EGT L 221, 19.8.1984, s. 28.

(6) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

(7) I artikel 13.10 i den ändrade förordningen (EEG) nr 805/68 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.

(8) Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.

(9) Beviljande av exportbidrag sker under förutsättning att villkoren i artikel 2 i denna förordning uppfylls.

Obs! De beskrivningar som svarar mot produktnumren och fotnoterna är fastställda i den ändrade förordningen (EEG) nr 3846/87.

BILAGA II

Zon 01: alla tredjeländer

Zon 02: zon 08-09

Zon 03	Zon 05	Zon 09
022 Ceuta och Melilla	400 USA	224 Sudan
024 Island		228 Mauretanien
028 Norge		232 Mali
041 Färöarna	Zon 06	236 Burkina Faso
043 Andorra	809 Nya Kaledonien	240 Niger
044 Gibraltar	822 Franska Polynesien	244 Tchad
045 Vatikanstaten		247 Kap Verde
053 Estland		248 Senegal
054 Lettland	Zon 07	252 Gambia
055 Litauen		257 Guinea-Bissau
060 Polen	404 Canada	260 Guinea
061 Tjeckien		264 Sierra Leone
063 Slovakien	Zone 08	268 Liberia
064 Ungern		272 Elfenbenskusten
066 Rumänien	046 Malta	276 Ghana
068 Bulgarien	052 Turkiet	280 Togo
070 Albanien	072 Ukraina	284 Benin
091 Slovenien	073 Vitryssland	288 Nigeria
092 Kroatien	074 Moldova	302 Kamerun
093 Bosnien-Hercegovina	075 Ryssland	306 Centralafrikanska republiken
094 Serbien och Montenegro	076 Georgien	310 Ekvatorialguinea
096 Före detta jugoslaviska republiken Makedonien	077 Armenien	311 São Tomé och Principe
109 Kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland	078 Azerbajdzjan	314 Gabon
	079 Kazakstan	318 Kongo
406 Grönland	080 Turkmenistan	322 Demokratiska republiken Kongo
600 Cypern	081 Uzbekistan	324 Rwanda
662 Pakistan	082 Tadzjikistan	328 Burundi
669 Sri Lanka	083 Kirgisistan	329 St. Helena och tillhörande områden
676 Myanmar (Burma)	204 Marocko	330 Angola
680 Thailand	208 Algeriet	334 Etiopien
690 Vietnam	212 Tunisien	336 Eritrea
700 Indonesien	216 Libyen	338 Djibouti
708 Filippinerna	220 Egypten	342 Somalia
724 Nordkorea	604 Libanon	350 Uganda
950 Provantering och bunkring (destinationer som avses i artikel 34 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 med ändringar)	608 Syrien	352 Tanzania
	612 Irak	355 Seychellerna och tillhörande områden
	616 Iran	357 Brittiska områden i Indiska Oceanen
	624 Israel	366 Mocambique
	625 Gaza och Jeriko	373 Mauritius
	628 Jordanien	375 Komorerna
	632 Saudiarabien	377 Mayotte
	636 Kuwait	378 Zambia
	640 Bahrein	386 Malawi
	644 Qatar	388 Sydafrika
	647 Förenade Arabemiraten	395 Lesotho
	649 Oman	
	653 Yemen	Zon 10
	720 Kina	
	740 Hongkong SFO	075 Ryssland
Zon 04		
039 Schweiz		

OBS: Länderna definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2517/97

av den 16 december 1997

om ändring av förordningarna (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 om närmare bestämmelser för införandet av de särskilda åtgärderna för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med levande nötkreatur och avelshästar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3763/91 bör antalet nötkreatur och renrasiga avelshästar med ursprung i gemenskapen fastställas för vilka stöd beviljas i syfte att utveckla produktionsmöjligheterna i de franska utomeuropeiska departementen.

Kvantiteterna i de prognostiserade försörjningsbalanserna för dessa produkter samt stödbeloppen fastställdes i kommissionens förordningar (EEG) nr 2312/92⁽³⁾ och (EEG) nr 1148/93⁽⁴⁾, senast ändrade genom förordning (EG) nr 1266/97⁽⁵⁾. Bilagorna till dessa förordningar bör därför ändras.

De franska utomeuropeiska departementens särskilda försörjningsbehov av renrasiga avelstjurar och avelshästar kan framträda under olika regleringsår. Därför bör de franska myndigheterna ges en viss administrativ frihet att utfärda stödlicenser för djur som skall skickas till vissa utomeuropeiska departement utöver de maximala kvantiteter som finns tillgängliga för dessa utomeuropeiska departement förutsatt att den maximala tillgängliga kvantiteten för de fyra utomeuropeiska departementen iakttas. För att under följande regleringsår ta hänsyn till dessa särskilda behov, bör de franska myndigheterna underrätta kommissionen om de fall då man har utnyttjat denna möjlighet att utfärda licenser.

I avvaktan på ett meddelande från de behöriga myndigheterna om de aktuella behoven i de franska utomeuropeiska departementen, och för att inte avbryta tillämpningen av de särskilda försörjningsåtgärderna, fast-

ställdes det en försörjningsbalans för perioden från och med den 1 juli till och med den 31 december 1997 genom förordning (EG) nr 1266/97. Efter det att de franska myndigheterna lämnade in uppgifter om behoven i de franska utomeuropeiska departementen har det varit möjligt att fastställa en försörjningsbalans för hela regleringsåret 1997/1998. Bilagorna till förordningarna (EG) nr 2312/92 och 1148/93 bör därför ersättas med bilagan till den här förordningen.

De försörjningsbalanser som avses i den särskilda försörjningsordningen fastställs för perioden 1 juli — 30 juni. Den slutgiltiga försörjningsbalansen för regleringsåret 1997/1998 bör därför tillämpas från början av detta år, dvs. den 1 juli 1997.

Tillämpningen av kriterierna för fastställande av stöd från gemenskapen i rådande marknadssituation i sektorn i fråga och särskilt till priser på dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, leder till att stödet till försörjningen av de franska utomeuropeiska departementen med renrasiga avelsdjur bör fastställas till de belopp som återges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2312/92 ändras på följande sätt:

1) I artikel 9.1 a skall följande läggas till:

”1a) Den behöriga myndigheten får, för att kunna handha de särskilda behov som uppstår i förvaltningen av stödet, utfärda stödlicenser för ett antal djur som överstiger den maximala tillgängliga kvantiteten för varje utomeuropeiskt departement, utan att det överstiger det totala antalet djur för vilka stöd utbetalas i de fyra utomeuropeiska departementen.

Frankrike skall underrätta kommissionen om de fall då medlemsstaten har utfärdat licenser enligt första stycket.”

2) Bilaga III skall ersättas med bilaga I till denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 222, 7.8.1992, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 116, 12.5.1993, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT L 174, 2.7.1997, s. 27.

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 1148/93 ändras på följande sätt:

1) I artikel 4.1 a skall följande läggas till:

”1a) Den behöriga myndigheten får, för att kunna handha de särskilda behov som uppstår i förvaltningen av stödet, utfärda stödlicenser för ett antal djur som överstiger den maximala tillgängliga kvantiteten för varje utomeuropeiskt departement, utan att det överstiger det totala antalet djur för vilka stöd utbetalas i de fyra utomeuropeiska departementen.

Frankrike skall underrätta kommissionen om de fall då medlemsstaten har utfärdat licenser enligt första stycket.”

2) Bilagan skall ersättas med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1.2 och artikel 2.2 skall tillämpas från och med den 1 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

"BILAGA III

DEL 1

Leverans till Réunion av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	350	930

DEL 2

Leverans till Guyana av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	300	930

DEL 3

Leverans till Martinique av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	25	930

DEL 4

Leverans till Guadeloupe av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	25	930

⁽¹⁾ Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

BILAGA II

"BILAGA

DEL 1

Leverans till Guyana av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	16	930

DEL 2

Leverans till Martinique av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	16	930

DEL 3

Leverans till Guadeloupe av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen under tiden 1 juli 1997 – 30 juni 1998

(ecu per djur)

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	8	930

⁽¹⁾ Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT L 224, 18.8.1990, s. 55)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2518/97

av den 16 december 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1913/92 om närmare bestämmelser för genomförandet av särskilda åtgärder för försörjning av Azorererna och Madeira med nötköttsprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorererna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med förordning (EEG) nr 1600/92 skall, vad gäller nötköttssektorn, de kvantiteter fastställas som skall omfattas av de särskilda försörjningsbalanserna för Azorererna och Madeira avseende nötkött och renrasiga avelsdjur.

De kvantiteter som omfattas av den prognostiserade försörjningsbalansen fastställdes i kommissionens förordning (EEG) nr 1913/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1265/97⁽⁴⁾.

I avvaktan på att de behöriga myndigheterna lämnar ett meddelande om uppdateringen av behoven på Madeira och för att undvika ett avbrott i tillämpningen av den särskilda försörjningsordningen upprättades det en försörjningsbalans för perioden från och med den 1 juli till och med den 31 december 1997 genom förordning (EG) nr 1265/97. Efter det att de portugisiska myndigheterna har lämnat in uppgifter om behoven på Madeira har det varit möjligt att upprätta en försörjningsbalans för hela regle-

ringsåret 1997/1998. Bilaga till förordning (EG) nr 1913/92 bör därför ersättas med bilaga till den här förordningen.

De försörjningsbalanser som avses i den särskilda försörjningsordningen upprättas för perioden 1 juli–30 juni. Den slutgiltiga försörjningsbalansen för regleringsåret 1997/1998 bör därför tillämpas från början av detta år, dvs den 1 juli 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1913/92 skall ändras enligt följande:

1. Bilaga I skall ersättas med bilaga I till den här förordningen.
2. Bilaga III skall ersättas med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 192, 11.7.1992, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 174, 2.7.1997, s. 24.

BILAGA I

"BILAGA I

Prognostiserad försörjningsbalans för Madeira med nötköttsprodukter för perioden från och med den 1 juli 1997 till och med den 30 juni 1998

(i ton)

KN-nummer	Varubeskrivning	Kvantiteter
0201	Nötkött, färskt eller fryst	3 500
0202	Nötkött, fryst	2 500*

BILAGA II

"BILAGA III

DEL 1

Leverans till Azorerna av renrasiga avelsdjur av nötkreatur med ursprung i gemenskapen för perioden från och med den 1 juli 1997 till och med den 30 juni 1998

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd (i ecu per djur)
0102 10 00	Renrasiga avelsdjur av nötkreatur (*)	1 150	560

DEL 2

Leverans till Madeira av renrasiga avelsdjur av nötkreatur med ursprung i gemenskapen för perioden från och med den 1 juli 1997 till och med den 30 juni 1998

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd (i ecu per djur)
0102 10 00	Renrasiga avelsdjur av nötkreatur (*)	200	610

(*) Tillämpning av detta undernummer skall ske i enlighet med villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2519/97

av den 16 december 1997

om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för och förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 22 i denna, och

med beaktande av följande:

Med tanke på gjorda erfarenheter bör vissa ändringar göras i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställandet av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen⁽²⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91⁽³⁾. För tydlighetens skull bör förordningen omarbetas.

Det förefaller vara på sin plats att på nytt påpeka hur viktigt det är att aktörerna har samma möjligheter att komma i fråga för leveranserna. Ett förfarande med anbudsinfordran erbjuder de bästa garantierna för att åstadkomma detta.

Gemenskapsbestämmelserna bör omfatta anskaffning av varor utanför gemenskapen. Med tanke på detta är det — med hänsyn till de specifika skyldigheterna, som till och med avviker från vanligt handelsbruk — på sin plats att påpeka att det inte hänvisas generellt till Incoterms.

Det bör ges möjlighet att uppdra åt internationella organ och icke-statliga organisationer, såväl inom som utanför gemenskapen, vilka själva är biståndsmottagare, att köpa varor som skall levereras som bistånd.

Det bör ges möjlighet att uppdra åt ett företag eller organ att helt eller delvis genomföra insatser av livsmedelsbistånd.

Det bör ges möjlighet att i vissa motiverade fall använda direktupphandlingsförfarande.

Det är nödvändigt att föreskriva om leverans av varor fritt bestämmelseort enbart landvägen med tanke på de nya länder som får livsmedelsbistånd, särskilt länderna i Kaukasien och Centralasien.

För vissa organ som får livsmedelsbistånd kan leverans från fabrik eller fritt fraktförare vara lämpligt.

Förfarandena för anskaffning av varor bör göras så flexibla som möjligt så att de täcker de olika villkor som livsmedelsbiståndet bör uppfylla.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för livsmedelsförsörjning och livsmedelsbistånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

- När det beslutas att anskaffa och leverera varor för att utföra en gemenskapsåtgärd inom ramarna för de insatser som föreskrivs i förordning (EG) nr 1292/96, skall föreskrifterna i den här förordningen gälla.
- Denna förordning skall tillämpas på leveranser som görs
  - från fabrik eller fritt fraktförare,
  - fritt utskleppningshamn,
  - fritt lossningshamn,
  - fritt bestämmelseort.
- När uppköpen görs i mottagarländerna kan kommissionen anta särskilda bestämmelser vilka fastställs i det meddelande om anbudsinfordran som avses artikel 6, för att ta hänsyn till den praxis som gäller i dessa länder och bland deras aktörer.

Artikel 2

- Det är öppet att delta på lika villkor i det anbudsförfarande som föreskrivs i denna förordning för varje fysisk eller juridisk person, nedan kallad "företag",
  - i gemenskapen i enlighet med artikel 58 i fördraget,

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 81, 28.3.1991, s. 108.

- från en medlemsstat, vilken fysisk eller juridisk person är etablerad utanför gemenskapen, eller ett sjöfartsbolag som är etablerat utanför gemenskapen och kontrolleras av medborgare i en medlemsstat, om bolagets fartyg är registrerade i medlemsstaten i fråga i enlighet med denna stats lag,
- från ett mottagarland som förekommer i den förteckning som är intagen som bilaga till förordning (EG) nr 1292/96, och
- under de förutsättningar som avses i artikel 11 och 17 i den nämnda förordningen, i det land där anskaffningen görs.

2. Kommissionen kan besluta att tillfälligt eller slutgiltigt begränsa företags deltagande i anbudsförfarandet om det fastställs att de allvarligt har försummat någon av sina skyldigheter vid genomförandet av en biståndsaktion med livsmedel eller av annan verksamhet som finansieras av gemenskapen.

Artikel 3

1. Kommissionen kan bemyndiga internationella organisationer och icke-statliga organisationer, som är mottagare av gemenskapsbistånd, att själva köpa varor, som skall levereras som bistånd, och att ombesörja anskaffningen. I sådant fall skall kommissionen fastställa föreskrifter och villkor för detta.

2. Kommissionen kan uppdra åt ett företag eller organ att helt eller delvis sköta anskaffningen av varor för gemenskapsbistånd. I sådant fall skall kommissionen fastställa föreskrifter och villkor för detta uppdrag.

3. Kommissionen skall fastställa de föreskrifter och villkor som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 i förordning (EG) nr 1292/96, och därvid tillämpa bestämmelserna i den här förordningen.

Artikel 4

1. Enligt de villkor som fastställs för varje leverans skall den vara som skall levereras köpas i gemenskapen, i mottagarlandet eller i ett utvecklingsland som förekommer i bilagan till förordning (EG) nr 1292/96 och som om möjligt tillhör samma geografiska område och överensstämmer med bestämmelserna i artikel 11 i ovan nämnda förordning.

2. I undantagsfall och enligt föreskrifterna i artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1292/96 kan inköpet göras på marknaden i ett annat land än de som avses i punkt 1.

3. När inköpet görs i gemenskapen kan varan köpas på marknaden, hos interventionsorgan som anges i meddelandet om anbudsinfördran eller tillverkas av en produkt

som är köpt hos ett sådant organ. Köp från ett interventionsorgan skall göras till fast pris i enlighet med bestämmelserna i gällande gemenskapsbestämmelser för jordbruket.

4. När inköpet görs utanför gemenskapen kan kommissionen fastställa i vilket land de varor som skall levereras för en viss biståndsaktion skall ha sitt ursprung.

Artikel 5

Egenskaperna hos de varor som skall anskaffas och kraven avseende emballage och märkning skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C, utan att det påverkar de särskilda bestämmelser som kommissionen i förekommande fall antagit och som anges i meddelandet om anbudsinfördran.

KAPITEL II

Tilldelning av kontrakt

Artikel 6

1. Leveransen skall tilldelas på något av följande sätt:

- a) Öppen upphandling.
- b) Selektiv upphandling.
- c) Direkt upphandling.

2. Vid öppen upphandling skall ett meddelande om anbudsinfördran i enlighet med bilaga I offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast 15 dagar innan tidsfristen för inlämning av anbud går ut.

3. Vid selektiv upphandling skall ett meddelande om anbudsinfördran lämnas till minst tre företag skriftligen eller genom skriftlig telekommunikation.

När anskaffningen görs i gemenskapen skall de tillfrågade företagen väljas bland sådana som har deltagit i anbudsinfördran enligt punkt 2.

När anskaffningen görs utanför gemenskapen, skall de tillfrågade företagen vara registrerade för detta ändamål hos kommissionen.

Selektiv upphandling får användas i följande fall:

- a) Upphandling utanför gemenskapen.
- b) Leverans inom ramen för ett beslut om bistånd som fattats med tillämpning av artikel 24.1 a i förordning (EG) nr 1292/96.
- c) Leverans som beslutats till följd av hävning av ett tidigare leveranskontrakt.
- d) Leverans som har blivit brådskande efter att beslutet om bistånd har fattats.

4. Vid direktupphandling ombeds endast ett företag lämna anbud.

Direktupphandling kan göras när de särskilda omständigheterna för en leverans motiverar det, och då särskilt när det gäller en leverans som görs på försök.

5. Anbudsinfordran kan omfatta leverans av antingen en bestämd mängd varor eller av en maximal mängd varor för ett bestämt penningbelopp.

6. En och samma anbudsinfordran kan omfatta leveranser av flera partier. Ett parti kan delas upp i flera delar eller avse flera biståndsaktioner.

Artikel 7

1. Anbudsgivarna skall delta i anbudsinfordran antingen genom att skicka ett skriftligt anbud med rekommenderat brev till den avdelning hos kommissionen som anges i meddelandet om anbudsinfordran, eller genom att lämna in det skriftliga anbudet mot mottagningsbevis hos samma avdelning. Anbudet skall inges i ett kuvert märkt "Livsmedelsbistånd" och med hänvisning till den aktuella anbudsinfordran. Detta kuvert skall förseglas och läggas i ett kuvert försett med den adress som anges i meddelandet.

Anbudet kan även översändas med skriftlig telekommunikation till de nummer som anges i meddelandet om anbudsinfordran. Det är inte möjligt att återropa att numren varit upptagna som skäl för att tidsfristen för inlämning av anbud inte har hållits.

Anbudet måste inkomma eller inlämnas i komplett skick innan den tidsfrist som fastställs i meddelandet om anbudsinfordran löper ut.

2. Endast ett anbud kan lämnas per parti. Anbudet är giltigt bara om det avser ett helt parti. När ett parti är uppdelat i flera delar skall anbudet avse ett genomsnitt.

När anskaffningen omfattar leverans av flera partier skall ett särskilt anbud lämnas för varje parti. Anbudsgivaren behöver inte lämna anbud för alla partier som är angivna i meddelandet om anbudsinfordran.

Anbudet skall utformas enligt mallen i bilaga II A och med beaktande av anvisningarna i bilaga II B.

3. Anbudet skall innehålla följande uppgifter:

a) Anbudsgivarens namn och adress.

b) Hänvisning till anbudsinfordran och parti samt biståndsaktionens nummer.

c) Partiets nettovikt eller, om punkt e tillämpas, det bestämda penningbelopp som anbudet avser.

d) Det anbudsbelopp i ecu per metrisk ton nettoprodukt, eller annan måttenhet som fastställs i meddelandet om anbudsinfordran, till vilket anbudsgivaren åtar sig att genomföra leveransen enligt de fastställda villkoren, såvida inte bestämmelsen i punkt e tillämpas.

e) Den offererade nettomängden när upphandlingen avser leverans av största möjliga mängd av en viss produkt för ett bestämt penningbelopp.

När punkt d tillämpas skall anbudet utformas med beaktande av dels de villkor för anskaffning som beskrivs i artikel 4 och som fastställts för ifrågavarande leverans, dels gällande exportbidrag eller exportavgift och andra kompensationsbidrag som är fastställda i bestämmelserna om handel med jordbruksprodukter.

Det kan föreskrivas i meddelandet om anbudsinfordran att anbudet skall inkludera dessa bidragsbelopp eller andra belopp.

Bestämmelserna i andra och tredje stycket gäller i tillämpliga delar även vid tillämpning av punkt e.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall i anbudet anges högst två lastningsadresser vid leverans från fabrik eller fritt bestämmelseort landvägen. Vid leverans fritt fraktförare skall lastningsadressen anges i meddelandet om anbudsinfordran. Detta leveransvillkor kan kommissionen använda endast vid särskilda motiverade omständigheter.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall i anbudet anges endast en utskeppningshamn vid leverans fritt lossningshamn eller fritt bestämmelseort sjövägen. Två hamnar får dock anges i anbudet när lastningen inte kan slutföras i den första hamnen på grund av dennas skick och därför måste fullföljas på samma fartyg i den andra hamnen.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall i anbudet anges endast en hamn som är öppen för oceangående fartyg och som möjliggör leverans enligt de fastställda villkoren vid leverans fritt utskeppningshamn. Två hamnar får dock anges i anbudet när partiet är uppdelat i flera partier med olika bestämmelseorter.

För leveranser som inte överskrider 3 000 ton netto per parti till en enda bestämmelseort skall valet av utskeppningshamn ske efter möjligheten till sjöförbindelse med bestämmelselandet med linjefartyg eller som dellast inom den fastställda leveranstiden och med högst en omlastning i en hamn som ligger utanför gemenskapen. I detta fall är anbudet giltigt bara om det åtföljs av ett intyg i vilket ett rederi eller dess agent intygar att det finns en sådan förbindelse.

För leveranser av beredda produkter, även ris, vilka anskaffas i gemenskapen, får denna sjöförbindelse omfatta en omlastning i en annan europeisk hamn i gemenskapen som uppfyller ovan fastställda villkor. Även denna hamn skall vara angiven i anbudet. Kostnaderna för omlastningen åligger leverantören.

Under särskilda omständigheter kan utskeppningshamnen vara fastställd i meddelandet om anbudsinfordran.

7. När punkt 3 d tillämpas skall anbudet utformas på följande sätt:

- a) Vid leverans från fabrik eller fritt fraktförare skall anbudsgivaren lämna ett enda anbud som innefattar alla kostnader för lastning och stuvning av produkterna på de transportmedel som biståndsmottagaren ställer till förfogande.
- b) Vid leverans fritt utskeppningshamn skall anbudsgivaren lämna ett enda anbud som omfattar alla kostnader för det leveransstadium som anges i meddelandet om anbudsinfordran.
- c) Vid leverans fritt lossningshamn skall anbudsgivaren lämna två anbudsbelopp:
  - i) Det första för det fastställda leveransstadiet. Kostnaderna för själva sjötransporten skall anges tydligt och separat i anbudet.
  - ii) Det andra för det alternativa leveransstadiet fritt utskeppningshamn som anges i meddelandet om anbudsinfordran.
- d) Vid leverans fritt bestämmelseort sjövägen skall anbudsgivaren samtidigt lämna två anbudsbelopp:
  - i) Det första för det fastställda leveransstadiet. Kostnaderna för landtransporten i länder utanför gemenskapen respektive för själva sjötransporten skall anges tydligt och separat i anbudet.
  - ii) Det andra för det alternativa leveransstadiet fritt utskeppningshamn som är angivet i meddelandet om anbudsinfordran.
- e) Vid leverans fritt bestämmelseort endast landvägen skall anbudsgivaren samtidigt lämna två anbudsbelopp:
  - i) Det första för det fastställda leveransstadiet. Kostnaderna för själva landtransporten skall anges tydligt och separat i anbudet.
  - ii) Det andra för det alternativa leveransstadiet från fabrik.

8. När punkt 3 e tillämpas skall det i meddelandet om anbudsinfordran anges hur anbudet skall utformas.

9. Anbudet är giltigt bara om det åtföljs av ett bevis om utfärdande av en sådan garanti som avses i artikel 8. Garantin skall uppställas enligt de villkor som anges i punkt 1 i den här artikeln. Det är inte tillåtet att enbart

hänvisa till en garanti som uppställts för ett parti av samma slag i ett tidigare anbud.

10. Ett anbud är ogiltigt om det inte överensstämmer med denna artikel eller om det innehåller förbehåll eller andra villkor än de som fastställs i denna artikel.

11. Ett anbud får, utom i det fall som anges i artikel 9.4, varken ändras eller dras tillbaka efter att det inkommit.

Artikel 8

För varje helt parti skall en anbudsgaranti utfärdas i ecu. Garantibeloppets storlek skall anges i meddelandet om anbudsinfordran. Garantin måste ha en giltighetstid på minst en månad och skall kunna förlängas på kommissionens begäran. I garantin skall uttryckligen anges att den är utfärdad i enlighet med denna artikel, och den skall också innehålla de uppgifter som anges i artikel 7.3 a och 7.3 b. Garantier för flera partier kan sammanföras i ett och samma dokument, förutsatt att beloppen är uppdelade på de enskilda partierna.

Garantin skall vara utfärdad till förmån för kommissionen i form av en säkerhet utställd av ett kreditinstitut som är godkänt av en medlemsstat. Ifall anskaffningen sker utanför gemenskapen kan säkerheten utställas av ett kreditinstitut utanför gemenskapen vilket är godkänt av kommissionen. Garantin skall vara oåterkallelig och kunna återropas på första anmodan. Garantin får frisläppas endast på kommissionens initiativ. Garantin skall frisläppas eller förverkas i enlighet med artikel 22. Något kvitto utfärdas inte.

Om anskaffningen av livsmedelsbiståndet görs i själva mottagarlandet kan kommissionen i meddelandet om anbudsinfordran fastställa andra villkor för utfärdandet av garantin med hänsyn till landets handelspraxis.

Artikel 9

1. Kontrakt för uppdraget skall, för inköp i gemenskapen senast tre arbetsdagar och för inköp utom gemenskapen senast fyra arbetsdagar efter att fristen för ingivande av anbud har löpt ut, ges till den anbudsgivare som har lämnat in det lägsta anbudet med iakttagande av alla villkor i anbudsförfarandet och särskilt specifikationerna för de varor som skall anskaffas, nedan kallad "leverantören".

2. I de fall då ett lägsta anbud samtidigt avges av flera anbudsgivare, skall kontraktet tilldelas genom lottdragning.

3. Om en leverans föreskrivits ske fritt lossningshamn eller fritt bestämmelseort kan kontraktet trots detta tilldelas för leverans på ett alternativt leveransstadium som är fastställt i meddelandet om anbudsinfordran, antingen fritt utskeppningshamn eller från fabrik.

4. När leveranskontraktet tilldelats skall, inom den frist som anges i punkt 1, ett meddelande om tilldelningen skickas skriftligen eller med skriftlig telekommunikation till leverantören samt till de anbudsgivare, vilkas anbud inte antagits. Om leverantören blir underrättad om kontraktstilldelningen först efter att denna frist löpt ut, har leverantören rätt att närmast följande arbetsdag dra tillbaka sitt anbud.

5. För varje upphandling skall meddelandet om artbudsfordran innehålla två olika tidsfrister för ingivandet av anbud. Om leveranskontraktet inte tilldelas efter att den första fristen har löpt ut, kan kommissionen sonarelägga tilldelningen i enlighet med den andra fastställda tidsfristen för ingivande av anbud. Anbudsgivarna skall underrättas om detta skriftligen eller genom skriftlig telekommunikation inom den frist som anges i punkt 1.

Den andra fristen för ingivande av anbud kan i förekommande fall vara förknippad med nya leveransvillkor.

6. Kommissionen kan besluta att inte tilldela något leveranskontrakt efter att antingen den första eller den andra fristen har löpt ut, särskilt när de avgivna anbuden inte ligger inom det prisintervall som är normalt förhärskande på marknaden. Kommissionen behöver inte ange motiven för sitt beslut. Anbudsgivarna skall, inom den frist som anges i punkt 1, underrättas genom skriftlig telekommunikation om att leveranskontraktet inte har tilldelats.

7. Om anskaffningen görs i gemenskapen skall resultaten från artbudsfordran offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

Resultaten från de viktigaste upphandlingarna utanför gemenskapen publiceras regelbundet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

KAPITEL III

Leverantörens skyldigheter samt leveransvillkor

Artikel 10

1. Leverantören skall fullgöra sina skyldigheter i enlighet med villkoren i meddelandet om artbudsfordran samt med uppfyllande av de förpliktelser som följer av denna förordning och av leverantörens anbud.

Det förutsätts att leverantören har tagit del av och godkänt alla allmänna och särskilda villkor som är tillämpliga.

2. Som säkerhet får fullgörandet av sina skyldigheter skall leverantören inom tio arbetsdagar efter meddelandet om tilldelningen av leveranskontraktet framlägga en leve-

ransgaranti för kommissionen. Garantibeloppet skall vara utställt i ecu och vara på 10 % av anbudsbeloppet per parti. Giltighetstiden för denna garanti skall vara minst ett år, och skall kunna förlängas på kommissionens begäran. Garantin skall utfärdas i enlighet med föreskrifterna i artikel 8 andra och tredje styckena. I garantin skall uttryckligen anges att den är utfärdad i enlighet med denna artikel, och den skall innehålla de uppgifter som anges i artikel 7.3 a och 7.3 b. Dessutom skall det i garantin anges vilket land eller organ som är mottagare av biståndet.

3. Inom tio arbetsdagar efter meddelandet om tilldelning av leveranskontraktet skall leverantören skriftligen meddela följande uppgifter till det Edretag som avses i artikel 11:

a) Namn och adress till det Edretag som tillverkar, färdpackar eller lagerhåller de varor som skall levereras, samt uppgift om ungefärligt tillverknings- eller färdpackningsdatum.

Vid leverans av en beredd vara skall leverantören minst tre arbetsdagar i förväg meddela det datum då tillverknings- eller förpackningsprocessen kommer att starta.

b) Namnet på leverantörens representant på leveransorten.

4. De rättigheter och skyldigheter som följer av tilldelningen av leveranskontraktet får inte överlåtas.

Artikel 11

Vid tilldelningen av leveranskontraktet skall kommissionen underrätta leverantören om vilket företag som ansvarar för de kontroller som anges i artikel 16, för utfärdandet av normenlighetsintyget och i förekommande fall för leveransintyget, samt generellt för samordningen av alla de aktiviteter som rör leveransen. Nedan kallas detta företag "kontrollorganet".

Ifall det under leveransens genomförande uppstår meningsskiljaktigheter mellan kontrollorganet och leverantören skall kommissionen besluta om lämpliga åtgärder.

Kommissionen kan utse olika kontrollorgan för leveransens olika etapper.

Artikel 12

1. Föreskrifterna i punkterna 2–8 gäller vid leverans fritt fabrikk eller fritt transportör. Leveransstadiet bestäms i meddelandet om artbudsfordran.

2. Leverantören skall med biståndsmottagaren eller dennes representant skriftligen avtala – med kopia till kontrollorganet – tidpunkten för leveransen till den lastningsadress som anges i leverantörens anbud eller i meddelandet om artbudsfordran. Kontrollorganet skall ge allt sitt bistånd för att få till stånd ett sådant avtal.

En uppdelning av leveransen i delleveranser får göras bara med biståndsmottagarens och kommissionens samtycke. I så fall kommer kommissionen att debitera leverantören för de extra kontrollkostnaderna.

3. Leverantören skall skriftligen och snarast möjligt underrätta kontrollorganet och kommissionen om den tidpunkt och den plats som har avtalats för leveransen, eller i förekommande fall att det inte har träffats något avtal med biståndsmottagaren. I det senare fallet skall det faktum att det inte har träffats något avtal meddelas minst tio dagar före utgången av den leveranstid som anges i meddelandet om anbudsinfodran, så att kommissionen kan vidta lämpliga åtgärder.

4. Leveransen skall anses vara genomförd före utgången av den frist som anges i meddelandet om anbudsinfodran. Om leveransen inte kan ske före utgången av denna frist, kan kommissionen på biståndsmottagarens skriftliga och vederbörligen grundade begäran förlänga den nämnda fristen med den tid som behövs för leveransen, dock högst 30 dagar. Leverantören är skyldig att godta en sådan förlängning.

Om leveransen inte kan ske inom den förlängda fristen av orsaker som inte kan tillskrivas leverantören, kan leverantören befrias från sina skyldigheter om han så begär.

5. Leveransen är genomförd när samtliga varor faktiskt har lastats och stuvats i de transportmedel som biståndsmottagaren har ställt till förfogande.

6. Leverantören skall stå alla risker som varorna kan utsättas för, däribland för förlust eller skador, fram till den tidpunkt då leveransen är genomförd och bekräftad av kontrollorganet i det slutgiltiga normenlighetsintyg som nämns i artikel 16.

7. Leverantören skall ombesörja formaliteterna för erhållande av exportlicens och tullintyg och betala kostnaderna och avgifterna för detta.

8. Om de tidpunkter och mängder som är angivna i övertagandeintyget enligt artikel 17 inte överensstämmer med motsvarande uppgifter i det slutgiltiga normenlighetsintyget, kan kommissionen föranstalta om ytterligare kontroller som kan leda till att nya dokument utfärdas.

Artikel 13

1. Föreskrifterna i punkterna 2–8 gäller vid leverans fritt utskleppningshamn. Leveransstadiet bestäms i meddelandet om anbudsinfodran.

2. Leverantören skall skriftligen avtala med biståndsmottagaren eller dennes representant om tidpunkt då varorna skall levereras till den utskleppningshamn som är angiven i leverantörens anbud, liksom om hamnplats samt i förekommande fall om fartygets lastningsschema, och en kopia av detta avtal skall tillställas kontrollorganet.

Kontrollorganet skall ge allt sitt bistånd för att få till stånd ett sådant avtal. Om ett sådant avtal inte kommer till stånd, skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder på basis av en rapport från kontrollorganet.

På skriftlig begäran från leverantören och med biståndsmottagarens samtycke kan kommissionen godkänna ed byte av utskleppningshamn, förutsatt att de eventuella kostnader som därigenom uppkommer debiteras leverantören.

Delleveranser får bara ske med biståndsmottagarens och kommissionens samtycke. detta fall debiterar kommissionen leverantören för de extra kontrollkostnaderna.

3. Leverantören skall skriftligen och snarast möjligt underrätta kontrollorganet och kommissionen om avtalad tidpunkt och plats för leveransen eller, i tillämpliga fall, om att inget avtal träffats med biståndsmottagaren. Om inget avtal har träffats måste detta meddelas senast tio dagar före utgången av den leveranstid som är fastställd i meddelandet om anbudsinfodran så att kommissionen kan vidta lämpliga åtgärder.

4. Om leveransen inte kan genomföras före utgången av den frist som är fastställd i meddelandet om anbudsinfodran på grund av att det inte stått någon sjöförbindelse till förfogande, skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder på grundval av en rapport från kontrollorganet. Dessa åtgärder kan specifikt bestå i att kommissionen officiellt förlänger leveranstiden, att ett byte av hamn godkänns, att leveranskontraktet hävs eller också att varorna fraktas med ett fartyg som föreslagits av leverantören eller kontrollorganet, förutsatt att frakt- och lastningskostnaderna befinns vara godtagbara. De kostnader som uppkommer på grund av dessa åtgärder kan debiteras leverantören, ifall det intyg som nämns i artikel 7.6 visar sig vara felaktigt.

5. Med undantag av det fall som nämns i punkt 4 skall leveransen vara genomförd före utgången av den frist som är fastställd i meddelandet om anbudsinfodran. Ifall leveransen inte kan ske före denna tidpunkt, kan kommissionen på biståndsmottagarens skriftliga och vederbörligen grundade begäran förlänga den nämnda fristen med den frist som behövs för att möjliggöra leveransen, dock med högst trettio dagar. Leverantören är skyldig att acceptera en sådan förlängning.

Om leveransen, av orsaker som inte kan tillskrivas leverantören, inte kan ske inom den förlängda tidsfristen, kan leverantören på egen begäran befrias från sina skyldigheter.

6. Om lastningen av varorna åligger leverantören, skall denne lasta varorna ombord på fartyget i enlighet med det lastningsschema som gäller för fartyget eller, i tillämpliga fall, för hamnanläggningarna och med beaktande av de rutiner som tillämpas i hamnen.

Vid leveranser fob stuvat skall leverantören svara för alla efterföljande stuvningar och, i fallet bulklast, trimningar.

7. Leveransen är genomförd när samtliga varor faktiskt har levererats på det leveransstadium som är fastställt i meddelandet om anbudsinfördran.

8. Artikel 12.6–8 gäller i tillämpliga delar.

Artikel 14

1. Föreskrifterna i punkterna 2–14 gäller vid leverans fritt lossningshamn.

Leveransstadiet bestäms i meddelandet om anbudsinfördran.

2. Leverantören skall på egen bekostnad ombesörja transporten från den utskeppningshamn som anges i hans anbud och fram till den bestämmelsehamn som är angiven i meddelandet om anbudsinfördran och skall därvid välja den rutt som är lämpligast för att hålla den frist som nämns i punkt 14.

På skriftlig begäran av leverantören kan kommissionen dock godkänna ett byte av utskeppningshamn, förutsatt att de eventuella kostnader som uppkommer på grund av bytet debiteras leverantören.

3. Leverantören skall sörja för att sjötransporten sker på ett fartyg som av de internationella klassningssällskapen eller klassningssällskap inom gemenskapen har placerats i den högsta klassen och som uppfyller alla sanitära krav för transport av livsmedel. Vid utskeppning i gemenskapen skall klassningssällskapen uppfylla föreskrifterna och kraven i rådets direktiv 94/57/EG⁽¹⁾.

Sjötransporten skall ske i enlighet med bestämmelserna för skydd mot snedvridning av en rättvis och fri konkurrens som de är definierade i förordningarna (EEG) nr 954/79⁽²⁾, (EEG) nr 4055/86⁽³⁾, (EEG) nr 4056/86⁽⁴⁾, (EEG) nr 4057/86⁽⁵⁾ och (EEG) nr 4058/86⁽⁶⁾ om gemenskapens sjöfartspolitik. Sjötransporten får inte utföras av rederier vilkas verksamhet har skadat rederier i gemenskapen eller vilkas hemmaländer har inskränkt den fria tillgången till fraktrafik för rederier i medlemsstaterna eller för fartyg registrerade i en medlemsstat i enlighet med dennas lagstiftning, i synnerhet under giltighetstiden för ett rådsbeslut grundat på artikel 11 i förordning (EEG) nr 4057/86 och artikel 4.1 b i förordning (EEG) nr 4058/86.

Leverantören skall tillstålla kontrollorganet ett intyg om att det anlidade fartyget uppfyller de sanitära kraven samt en kopia på fartygets klassningscertifikat.

4. Leverantören skall för sin egen räkning teckna en sjöförsäkring eller ta i anspråk ett generellt försäkringsbrev. Försäkringsbeloppet skall lägst motsvara anbudsbe-

loppet och täcka samtliga risker som är förknippade med transporten och med all annan verksamhet från leverantörens sida i samband med transporten fram till det fastställda leveransstadiet. Den skall vidare täcka samtliga kostnader för sortering, ompackning, återtagande eller destruktion av skadade varor samt analys av varor som trots skador ändå kan accepteras av biståndsmottagaren.

Försäkringen skall börja gälla vid den tidpunkt då de försäkrade varorna lämnar leverantörens lager och skall upphöra när leveransen har genomförts på det leveransstadium som är angivet i meddelandet om anbudsinfördran och har bekräftats av kontrollorganet i det slutgiltiga normenlighetsintyget.

Dessutom måste det av försäkringsbrevet uttryckligen framgå att försäkringens omfattning är avpassad i enlighet med denna artikel.

5. Leverantören skall, så snart han får kännedom därom, skriftligen underrätta biståndsmottagaren och kontrollorganet om fartygets namn och flagg, lastningsdatum, förväntat datum för ankomst till lossningshamnen samt alla mellanliggande händelser som inträffar under transporten av varorna.

Leverantören skall tio dagar i förväg, därefter fem, därefter tre dagar och slutligen fyrtioåtta timmar i förväg, till biståndsmottagaren och kontrollorganet bekräfta det förväntade datumet för fartygets ankomst till lossningshamnen, eller också skall han låta underrätta dem om detta genom kaptenen eller rederiets representant.

6. Leverans uppdelad på flera fartyg får bara ske med kommissionens samtycke. I detta fall debiterar kommissionen leverantören för de extra kontrollkostnaderna.

7. Leverantören skall på egen bekostnad lasta ombord varorna på fartyget i utskeppningshamnen och betala sjöfrakten.

För leverans i icke lossat skick (levererat ombord på fartyg) skall lossningskostnaderna och eventuella kostnader för överliggetid i lossningshamnen inte debiteras leverantören, förutsatt att denne inte har hindrat lossningen. Meddelandet om anbudsinfördran kan innehålla ett villkor för leverantören att betala expeditionsavgifterna (*dispatch money*) till kommissionen. För detta ändamål skall en kopia av *statement of facts* samt av redovisningen av liggetiden skickas in tillsammans med betalningsanmodan.

För leverans i lossat skick (levererat på kaj) skall leverantören stå för lossningskostnaderna i lossningshamnen, inklusive kostnaderna för läggning på kaj långsides med fartyget, samt, i tillämpliga fall, kostnaderna för läktring, inklusive hyra, bogsering och lossning av läktarna, liksom de eventuella kostnaderna för fartygets och, i tillämpliga fall, läktarnas överliggetid.

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 121, 17.5.1979, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 21.

För leverans fritt hamnmagasin skall leverantören, utöver de kostnader som anges i tredje stycket, stå för kostnaderna för hanteringen och överflyttningen av varorna från leveransstadiet levererat på kaj, inklusive stuvning i hamnmagasin.

Vid leverans i containrar skall leveransen ske till antingen containerterminal eller hamnmagasin. I detta fall måste den hyresfria containertiden vara minst 15 dagar och tydligt angiven i konossementet. Vid leverans fritt hamnmagasin skall kostnaderna för lossningen av containrarna och stuvningen i magasin debiteras leverantören, och om det är leverantören som föranstaltat om användning av containrar utan att detta krävts i meddelandet om anbudsinfodran, skall leverantören stå för samtliga kostnader som uppkommit därigenom.

I samtliga fall skall leverantören därutöver stå för kajavgifter (*wharfage*) eller liknande kostnader, ifall de enligt hamnreglementet skall debiteras fartyget.

8. Leverantören skall ombesörja formaliteterna för erhållande av exportlicens och tullintyg och stå för kostnaderna och avgifterna för detta. Formaliteterna för att erhålla importlicens samt tullformalitetserna för importen behöver inte ombesörjas av leverantören, och kostnaderna och avgifterna för detta skall inte debiteras leverantören.

9. Omedelbart efter lossningen skall leverantören tillställa biståndsmottagaren följande dokument med kopior till kontrollorganet:

- a) En proformafaktura med uppgift om att det rör sig om kostnadsfritt bistånd från gemenskapen.
- b) En kopia av det preliminära normenlighetsintyget enligt artikel 16.
- c) Samtliga dokument som krävs för biståndsmottagarens förtullning och övertagande av varorna.
- d) Alla andra dokument som anges i meddelandet om anbudsinfodran.

Vid leverans ombord på fartyg skall även följande dokument tillställas:

- a) Originalet avkonossementet för bestämmelsehamnen, eller ett likvärdigt dokument med vilket biståndsmottagaren kan låta företa förtullning och lossning.
- b) I tillämpliga fall befraktningsavtalet, *booking note*, eller ett likvärdigt dokument som särskilt skall ange liggetiden.
- c) Vid fullastat tillstånd: Tekniska uppgifter om det förväntade djupgåendet i saltvatten vid ankomsten, ned-

tryckningsvikten för detta djupgående i ton per cm (TPC) samt lastningsplanen.

Vid leverans på kaj eller fritt hamnmagasin skall även följande dokument tillställas:

- a) En kopia av konossementet samt, i tillämpliga fall, en packlista vid leverans i containrar.
- b) En följesedel som gör att biståndsmottagaren kan förtulla och avhämta varorna.

10. Konossementet skall alltid innehålla uppgift om transportören och vara utställt på leverantörens representant i lossningshamnen. På biståndsmottagarens skriftliga begäran skall leverantören dock ange biståndsmottagaren eller dennes representant som avsändare med det utslutande syftet att möjliggöra ombesörjandet av tullformalitetserna.

Med undantag av leveranser ombord på fartyg får angivandet av biståndsmottagaren som avsändare inte få till följd att biståndsmottagaren måste stå för eller förhandsfinansiera lossningskostnaderna helt eller delvis. Namnen på biståndsmottagaren och kontrollorganet i lossningshamnen skall alltid vara angivna i meddelandefältet "Notify".

11. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 14 skall leveransen anses vara genomförd för respektive leveransstadium när samtliga varor faktiskt har

- a) levererats till fartygets lastrum — för leverans ombord på fartyg enligt punkt 7 andra stycket,
- b) ställts på kaj — för leverans på kaj enligt punkt 7 tredje stycket, eller
- c) stuvats i hamnmagasin eller containerterminal — för fallen i punkt 7 fjärde och femte styckena.

12. Leverantören skall stå för alla risker som varorna kan utsättas för, däribland för förlust eller skador, fram till den tidpunkt då leveransen är genomförd och bekräftad av kontrollorganet i det slutgiltiga normenlighetsintyget på det leveransstadium som anges i punkt 7.

13. Om de tidpunkter och mängder som är angivna i övertagandeintyget inte överensstämmer med motsvarande uppgifter i det slutgiltiga normenlighetsintyget, kan kommissionen föranstalta om ytterligare kontroller som kan leda till att nya dokument utfärdas.

14. Samtliga varor skall ha ankommit till lossningshamnen före utgången av den frist som är fastställd i meddelandet om anbudsinfodran. Om meddelandet om anbudsinfodran för ett och samma parti anger flera lossningshamnar och en enda leveranstid, måste varorna ha ankommit till samtliga respektive lossningshamnar inom den fastställda tiden.

Som bevis för ankomstdatumet i hamnen gäller hamnmyndighetens inklarerings av fartyget i den aktuella lossningshamnen. Om det inte är möjligt att skaffa beviset med hjälp av inklarerings, skall ankomstdatumet fastställas på grundval av ett loggboksutdrag bestyrkt av kontrollorganet.

Meddelandet om anbudsinfördran kan i tillämpliga fall föreskriva ett tidsintervall för leveranserna, och varje leverans före detta intervall skall anses som förtida och underkastas påföljder enligt artikel 22.4 c.

15. Ifall leveransen inte kan ske före den frist som är fastställd i meddelandet om anbudsinfördran, kan kommissionen på biståndsmottagarens skriftliga och vederbörligen grundade begäran förlänga den nämnda fristen med den frist som behövs för att möjliggöra leveransen, dock med högst trettio dagar, eller häva kontraktet. Leverantören är skyldig att godta en sådan förlängning eller hävning.

Om leveransen, av orsaker som inte kan tillskrivas leverantören, inte kan ske inom den förlängda tidsfristen, kan leverantören på egen begäran befrias från sina skyldigheter.

Artikel 15

1. Föreskrifterna i punkterna 22–11 gäller vid leverans fritt bestämmelseort sjö- och landvägen eller endast landvägen:

2. Leverantören skall på egen bekostnad ombesörja transporten från den utskeppningshamn eller lastningskaj som anges i hans anbud och fram till den slutliga bestämmelseort som är angiven i meddelandet om anbudsinfördran, och skall därvid välja den rutt som är lämpligast för att hålla den frist som nämns i punkt 9.

På skriftlig begäran av leverantören kan kommissionen dock godkänna ett byte av utskeppningshamn eller lastningskaj, förutsatt att de eventuella kostnader som uppkommer på grund av detta byte debiteras leverantören.

Leverantören skall stå för samtliga kostnader fram till dess att varorna levererats till lager på bestämmelseorten.

För containerleveranser skall leverantören stå för alla kostnader för hyra, transport och leverans till lager samt för returfrakten av de tomma containrarna. Såvida leverantören inte själv har föranstaltat om användning av containrar, utan att någon sådan har krävts i meddelandet om anbudsinfördran, skall leverantören inte stå för kostnaderna för containerhyran efter utgången av en 15 dagar lång hyresfri tid räknat från leverans till lager.

3. Föreskrifterna i artikel 14.3, 14.4, 14.6 och 14.8 gäller i tillämpliga delar.

4. Meddelandet om anbudsinfördran kan innehålla uppgift om en lossningshamn eller gränsövergång för transporten av leveransen.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av föreskrifterna i punkt 9 nedan skall leveransen anses vara genomförd när samtliga varor faktiskt har levererats till lager på bestämmelseorten. Lossningen från transportmedlen skall inte debiteras leverantören.

6. Leverantören skall stå för alla risker som varorna kan utsättas för, däribland för förlust eller skador, fram till den tidpunkt då leveransen är genomförd på det leveransstadium som är angivet i punkt 2 och bekräftad av kontrollorganet i det slutgiltiga normenlighetsintyget.

7. Om de tidpunkter och mängder som är angivna i övertagandeintyget inte överensstämmer med motsvarande uppgifter i det slutgiltiga normenlighetsintyget, kan kommissionen föranstalta om ytterligare kontroller som kan leda till att nya dokument utfärdas.

8. Leverantören skall utan dröjsmål skriftligen underätta biståndsmottagaren och kontrollorganet om använda transportmedel, lastningstidpunkter, förväntat datum för ankomst till bestämmelseorten samt om alla mellanliggande händelser som inträffar under transporten av varorna.

Leverantören skall fem dagar i förväg och på snabbaste sätt till biståndsmottagaren och kontrollorganet bekräfta det förväntade datumet för fartygets ankomst till bestämmelseorten.

9. Samtliga varor skall ha ankommit till bestämmelseorten före utgången av den frist som är fastställd i meddelandet om anbudsinfördran. Om meddelandet om anbudsinfördran för ett och samma parti anger flera bestämmelseorter och en enda leveranstid, måste varorna ha ankommit till samtliga respektive bestämmelseorter före utgången av den fastställda fristen.

Meddelandet om anbudsinfördran kan i tillämpliga fall föreskriva ett tidsintervall för leveranserna, och varje leverans före detta intervall skall anses som förtida och underkastas påföljder enligt artikel 22.4 c.

10. Artikel 14.15 är tillämplig.

11. Omedelbart efter lastningen skall leverantören tillställa biståndsmottagaren följande dokument med kopior till kontrollorganet:

- Vid sjötransport: En kopia av konossementet med uppgift om transportört.
- En följesedel med vars hjälp biståndsmottagaren kan låta företa förtullning av varorna.
- En kopia av det preliminära normenlighetsintyget.
- En proformafaktura med uppgift om att det rör sig om kostnadsfritt bistånd från gemenskapen.
- En packlista (vid containerleverans).

- f) En fraktsedel (vid leverans landvägen).
- g) Samtliga dokument som krävs för biståndsmottagarens förtullning och övertagande av varorna.
- h) Alla andra dokument som anges i meddelandet om anbudsinfördran.

Artikel 16

1. För varje leverans skall kontrollorganet utföra en kontroll av kvaliteten, mängden, emballeringen och märkningen av de varor som skall levereras.

Den slutgiltiga kontrollen skall ske på det fastställda leveransstadiet. Vid leverans fritt lossningshamn eller fritt bestämelseort skall en preliminär kontroll utföras även vid lastningen eller vid fabriken.

2. Kontrollen skall utföras vid en sådan tidpunkt och under sådana betingelser att samtliga analysresultat och, i tillämpliga fall, samtliga resultat från en kompletterande sakkunnigbedömning kan föreligga, antingen innan varorna tillhandahålls för leverans eller innan lastningen påbörjas. Under speciella omständigheter, i synnerhet när det finns risk för att varan byts ut under leveransförloppet efter att den ovannämnda kontrollen har utförts, kan kontrollorganet med kommissionens godkännande utföra en ytterligare kontroll av samma slag under lastningen. Om det som en följd av den sistnämnda kontrollen konstateras en bristande överensstämmelse hos varorna, skall samtliga ekonomiska följder av detta, däribland eventuella kostnader för överliggetid, belastas leverantören.

3. När den slutgiltiga kontrollen avslutats skall kontrollorganet utfärda ett slutgiltigt normenlighetsintyg åt leverantören i vilket bland annat skall anges datumet för leveransens genomförande samt den levererade nettomängden tillsammans med eventuella förbehåll.

4. Så snart kontrollorganet konstaterar bristande överensstämmelse, skall det snarast möjligt skriftligen meddela leverantören och kommissionen om detta. Detta meddelande kallas "anmälan om förbehåll". Leverantören kan hos kontrollorganet och kommissionen anföra invändningar mot resultaten inom två arbetsdagar efter att det nämnda meddelandet skickats.

5. När den preliminära kontrollen har avslutats skall kontrollorganet utfärda ett preliminärt normenlighetsintyg åt leverantören med eventuella förbehåll. Kontrollorganet skall specificera om dessa förbehåll är av sådant slag att varorna inte kommer att kunna godtas på leveransstadiet. Kommissionen kan på grundval av de framförda förbehållen besluta att inte utbetala sådant förskott som avses i artikel 18.4.

6. Leverantören skall svara för samtliga ekonomiska följder, i synnerhet kostnaderna för tomfrakt eller överliggetid, som uppstår på grund av bristande kvalitet hos va-

rona eller försenat tillhandahållande av varorna för kontrollerna.

7. Företrädarna för leverantören och biståndsmottagaren skall av kontrollorganet skriftligen anmodas att delta i kontrollförfarandena, däribland i provtagning för analysändamål. Proven skall tas i enlighet med branschpraxis.

Vid provtagningen skall kontrollorganet ta två extra prover, som det skall förvara förseglade till kommissionens förfogande för att möjliggöra en andra kontroll och för den händelse biståndsmottagaren eller leverantören framför invändningar.

Kostnaden för de varor som tagits som prov skall belasta leverantören.

8. Ifall leverantören eller biståndsmottagaren framför invändningar mot resultaten från den preliminära eller slutgiltiga kontrollen som gjorts i enlighet med punkt 2, skall kontrollorganet med kommissionens godkännande föranstalta om en sakkunnigbedömning, vilken, beroende på invändningarnas natur, skall omfatta en andra provtagning, en andra analys eller en andra kontroll av vikt eller emballage.

Sakkunnigbedömningen skall utföras av ett organ eller laboratorium som utses av leverantören, biståndsmottagaren och kontrollorganet genom en gemensam överenskommelse. Om ingen överenskommelse träffas om detta inom två arbetsdagar efter det att invändningarna meddelats, skall kommissionen å ämbetets vägnar utse organet eller laboratoriet.

9. Om det slutgiltiga normenlighetsintyget inte utfärdas efter avslutandet av kontrollerna eller sakkunnigbedömningen, är leverantören skyldig att byta ut varorna.

10. Kostnaderna för de i punkt 2 nämnda kontrollerna skall bäras av kommissionen.

Kostnaderna för kontrollen av de utbytesvaror eller kompletterande leveranser som nämns i punkt 9 och artikel 17.1 skall bäras av leverantören.

Kostnaderna för sakkunnigbedömningen som nämns i punkt 8 skall bäras av den förlorande parten.

11. Om det inträffar störningar som, av orsaker som inte kan tillskrivas leverantören, allvarligt påverkar en leverans fritt lossningshamn eller fritt bestämelseort, kan kommissionen besluta att kontrollorganet innan leveransen genomförs skall utfärda ett slutligt normenlighetsintyg efter att ha genomfört en vederbörlig kontroll av varornas mängd och kvalitet.

12. Leverantören kan anmoda kontrollorganet att utfärda ett preliminärt eller slutgiltigt normenlighetsintyg för delmängder. Inget parti får dock leda till att mer än tre delintyg utfärdas. Varje delintyg måste omfatta en mängd

på minst 2 500 ton netto oberoende spannmål och 100 ton netto för andra varor, såvida inte det nämnda intyget omfattar restmängden av ett parti. I samtliga dessa fall skall kommissionen debitera leverantören för de extra kontrollkostnaderna. Denna sistnämnda föreskrift skall dock inte tillämpas för ett parti som är uppdelat på flera delar vilka har olika bestämmelseorter.

Artikel 17

1. Vid leverans av varor i bulklast skall en viktavvikelse på 3 % under den beställda mängden godtas. Vid leverans av varor i förpackning skall den tillåtna avvikelsen vara 1 %. Dessa tillåtna avvikelser skall ökas med de mängder som kontrollorganet tar som prov.

Om de tillåtna avvikelserna överskrider kan kommissionen kräva att leverantören genomför en kompletterande leverans på samma ekonomiska villkor som gällde för den ursprungliga leveransen och inom en andra frist som fastställs av kommissionen. Artikel 22.4, 22.5 och 22.7 gäller i tillämpliga fall.

2. Den faktiskt levererade nettomängden skall fastställas i övertagandeintyget eller leveransintyget.

3. Biståndsmottagaren skall åt leverantören utfärda ett övertagandeintyg innehållande de uppgifter som är upptagna i bilaga III. Detta intyg skall utfärdas utan dröjsmål efter det att varan har ställts till förfogande på det fastställda leveransstadiet och efter att leverantören till biståndsmottagaren har överlämnat originalet av det slutgiltiga normenlighetsintyget samt ursprungsintyget, proformafakturan med uppgift om varuvärdet och angivande av att varan överläts gratis till biståndsmottagaren samt, i tillämpliga fall, de dokument som nämns i artiklarna 14 och 15.

Kontrollorganet skall ge allt erforderligt bistånd för att skaffa fram detta intyg.

4. Om biståndsmottagaren inte har utfärdat något övertagandeintyg inom 15 dagar från mottagandet av de dokument som nämns i punkt 3, skall kontrollorganet åt leverantören, på dennes skriftliga och motiverade begäran, inom fem arbetsdagar utfärda ett leveransintyg med de uppgifter som anges i bilaga III.

KAPITEL IV

Betalningsvillkor och villkor för frisläppande av garanti

Artikel 18

1. Det belopp som skall betalas till leverantören skall högst vara lika med anbudsbeloppet, som i tillämpliga fall skall ökas med kostnaderna enligt artikel 19 och reduceras med avdragen enligt punkt 3, de innehållna beloppen enligt artikel 22.8, de extra kontrollkostnaderna enligt artiklarna 12-16 eller de kostnader som uppstått på grund av åtgärderna enligt artikel 13.4.

När anbudsinfordran avser leverans av största möjliga mängder av en viss vara, skall det belopp som skall betalas högst vara det som anges i meddelandet om anbudsinfordran, dock utan att detta påverkar tillämpningen av ovanstående avdrag, innehållna belopp eller kostnader eller av betalningen för kostnaderna enligt artikel 19.

2. Betalningen skall ske för den nettomängd som anges i övertagandeintyget eller leveransintyget. Om övertagandeintyget inte stämmer överens med det slutgiltiga normenlighetsintyget, skall det senare ha företräde och ligga till grund för betalningen.

3. Om den varukvalitet, det emballage eller den märkning som konstaterats på leveransstadiet inte uppfyller de fastställda föreskrifterna men ändå inte har hindrat övertagandet av varorna eller utfärdandet av ett leveransintyg, kan kommissionen göra avdrag vid fastställandet av det belopp som skall betalas. Tillämpande av avdragsförfarande mot en leverantör kan medföra att artikel 2.2 tillämpas.

4. Vid leverans fritt lossningshamn eller fritt bestämmelseort kan på anmodan av leverantören ett förskott utbetalas på högst 90 % av anbudsbeloppet antingen

- a) i proportion till de delmängder som godkänts som överensstämmande och för vilka kontrollorganet har utfärdat ett preliminärt normenlighetsintyg, eller
- b) för den totala kvantitet för vilken kontrollorganet har utfärdat ett preliminärt normenlighetsintyg.

Oberoende av hur många delförskott som utbetalats för ett visst parti, skall kommissionen göra enbart en slutbetalning per parti, såvida det inte föreligger extraordinära omständigheter som godkänts av kommissionen.

5. Utbetalningen av det belopp som skall betalas skall göras på leverantörens anmodan, som skall inges i två exemplar:

Anmodan om utbetalning av totalbeloppet eller slutbetalningen skall vara åtföljd av följande handlingar:

- a) En faktura utställd på det krävda beloppet.
- b) Originalen av övertagandeintyget eller leveransintyget.
- c) En kopia av det slutgiltiga normenlighetsintyget.

Anmodan om förskottsbetalning skall vara åtföljd av följande handlingar:

- a) En faktura utställd på det krävda beloppet.
- b) En kopia av det preliminära normenlighetsintyget.
- c) En kopia av konossementet, certepartiet eller fraktdelen.
- d) En kopia av försäkringsbrevet.

Förskottet får inte överstiga 90 % av anbudsbeloppet. Förskottet beviljas mot framläggande av en förskottsgaranti till förmån för kommissionen på ett belopp lika med förskottsbeloppet plus 10 %. Denna garanti skall utfärdas i enlighet med artikel 8 andra och tredje styckena. Giltighetstiden för denna garanti måste vara minst ett år och skall kunna förlängas på kommissionens begäran.

Samtliga kopior måste vara undertecknade av leverantören samt vidimerade.

6. Anmodanden om betalning av totalbelopp eller slutbetalning skall inges till kommissionen inom tre månader från datumet för utfärdandet av övertagandeintyget eller leveransintyget. Utom vid fall av force majeure skall en anmodan, som inges efter utgången av denna frist, föranleda att 10 % innehålls av den betalning som skall göras.

7. Betalningen skall ske inom 60 dagar efter det att kommissionen tagit emot den fullständiga anmodan i enlighet med föreskrifterna i punkt 5.

En betalning som sker efter den nämnda fristen, varvid förseningen beror på andra skäl än kompletterande sakkunnigbedömningar eller andra undersökningar, skall föranleda betalning av dröjsmålsränta med den av Europeiska monetära institutet tillämpade månadsräntesatsen, som publiceras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C. Den räntesats som skall tillämpas är den som gäller under den månad då den dag infaller som följer på den dag då fristen i första stycket löper ut. Om förseningen sträcker sig över mer än en månad skall ett medelvärde tillämpas som är viktat efter antalet dagar med respektive månadssats.

Artikel 19

1. Leverantören skall stå för samtliga kostnader som har uppkommit för leveransen på det fastställda leveransstadiet. Kommissionen kan dock efter skriftlig begäran av leverantören ersätta denne för vissa extrakostnader, som

kommissionen har räknat fram på grundval av vederbörliga verifikationer, förutsatt att ett övertagandeintyg eller leveransintyg har utfärdats utan förbehåll rörande det kostnadsslag som den begärda kostnadsersättningen avser.

2. Extrakostnaderna, dit inga administrativa kostnader skall räknas, skall omfatta de lagrings-, försäkrings- och finansieringskostnader som leverantören faktiskt betalt i följande fall:

- a) Efter en förlängning av leveranstiden som beviljats på biståndsmottagarens begäran.
- b) Om det dröjer mer än 30 dagar från leveransdatumet till utfärdandet av mottagnings- eller leveransintyget eller utfärdandet av det slutgiltiga normenlighetsintyget, ifall det sistnämnda utfärdas i efterhand.

3. De godkända lagrings- och försäkringskostnaderna skall ersättas i ecu med omräkning av beloppet från den valuta i vilken betalningen skett och enligt den omräkningskurs som kommissionen tillämpar.

För att kunna godkännas får kostnaderna inte överskrida följande maxbelopp:

— Lagringskostnader: 1 ecu per ton vara och vecka för varor i bulklast och 2 ecu per ton vara och vecka för varor i furpackningar.

— Försäkringskostnader: 0,75 % av varornas värde per år.

Finansieringskostnaderna skall beräknas på följande sätt:

$$\frac{A \times N \times I}{360}$$

där

A = Beloppet som enligt artikel 18 återstår att betala vid tidpunkten för den omständighet som föranleder betalning av finansieringskostnader.

n = Antalet dagar som den i punkt 2 a nämnda förlängningen omfattar eller antalet dagar som det i punkt 2 b nämnda dröjsmålet omfattar.

i = Räntesatsen enligt artikel 18.7.

4. I undantagsfall kan kommissionen på skriftlig begäran av leverantören ersätta denne för vissa oförutsedda utgifter, förutsatt att dessa utgifter inte kan tillskrivas naturliga brister hos varorna, otillräckligt eller olämpligt emballage, en av leverantören förorsakad leveransförsening, överbelastning i hamnen eller ett förhållande som är förorsakat av en underleverantör.

5. Kommissionen skall gottgöra leverantören på dennes skriftliga begäran när leverantören har befriats från sina skyldigheter, i synnerhet när artiklarna 12.4, 13.5, 14.15, 15.10 och artikel 20 andra stycket tillämpas.

Med undantag av samtliga administrationskostnader skall gottgörelserna täcka dels kostnaderna för lagring, försäkring och finansiering, framräknade enligt punkterna 2 och 3 ovan, dels en kompensationsersättning som fastställs genom en gemensam överenskommelse och som under alla omständigheter kan uppgå till högst 3 % av anbudsbeloppet.

6. Anmodanden om betalning av extrakostnader och oförutsedda utgifter måste vara skilda från de anmodanden som rör betalningen av leveransen och skall inges i två exemplar inom den frist som fastställs i artikel 18.6. Efter utgången av denna frist skall ett avdrag på 10 % tillämpas.

Artikel 20

Om kommissionen efter tilldelningen av leveranskontraktet bestämmer en annan lastningsadress, en annan utskeppnings- eller lossningshamn eller en annan slutlig bestämmelseort än vad som ursprungligen fastställts, eller bestämmer ett annat leveransstadium, skall leverantören leverera varorna till den nya lastningsadressen, den nya hamnen eller den nya slutgiltiga bestämmelseorten eller på det nya leveransstadiet. Kommissionen skall med leverantören avtala den eventuella nedsättningen eller höjningen av de ursprungligen framräknade kostnaderna.

Leverantören kan dock på vederbörligen motiverad begäran befrias från sina skyldigheter.

Artikel 21

Såvida det inte föreligger force majeure, skall leverantören, ifall leveransen, på grund av orsaker som inte kan tillskrivas biståndsmottagaren men väl leverantören, inte sker inom en frist på 30 dagar efter utgången av den fastställda leveranstiden, stå för alla ekonomiska följder av att leveransen helt eller delvis uteblivit. De ekonomiska följderna kan bland annat omfatta kostnader som är direkt relaterade till att leveransen inte har genomförts och som har drabbat biståndsmottagaren, såsom kostnader för överliggetid, kostnader för tomfrakt vid sjö- eller landtransport, kostnader för hyra av lager eller lagringsytor samt hithörande försäkringskostnader.

Dessutom skall kommissionen, under de omständigheter som nämns i första stycket, fastslå att leveransen uteblivit och vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 22

1. Garantierna som utfärdats enligt artiklarna 8, 10.2 och 18.5 skall alltefter fall frisläppas eller förverkas enligt de villkor som anges i punkterna 2—8.

2. Anbudsgarantin skall frisläppas

- a) skriftligen eller genom skriftlig telekommunikation från kommissionen, ifall anbudet inte är giltigt eller inte blivit antaget, eller ifall ingen tilldelning skett,
- b) när den anbudsgivare som utsetts till leverantör har utfärdat leveransgarantin eller dragit tillbaka sitt anbud i enlighet med artikel 9.4.

Garantin skall förverkas om leverantören inte har lagt fram leveransgarantin inom tio arbetsdagar efter tilldelningen av leveranskontraktet. Garantin skall likaledes förverkas i det fall då anbudsgivaren drar tillbaka sitt anbud med tillämpning av artikel 7.11.

3. Leveransgarantin skall frisläppas i sin helhet skriftligen eller genom skriftlig telekommunikation från kommissionen när leverantören

- a) har lagt fram förskottsgarantin enligt artikel 18.5 tredje stycket,
- b) har genomfört leveransen med uppfyllande av alla sina skyldigheter,
- c) har blivit befriad från sina skyldigheter med tillämpning av artiklarna 12.4, 13.5, 14.15, 15.10 samt artikel 20 andra stycket,
- d) inte har genomfört leveransen på grund av fall av force majeure som erkänts av kommissionen.

4. Med undantag av fall av force majeure, skall, utan att tillämpningen av punkt 8 påverkas, leveransgarantin förverkas kumulativt i följande fall:

- a) Med 10 % av värdet på de mängder som inte levererats, utan att det påverkar tillämpningen av de tillåtna avvikelser som nämns i artikel 17.1.
- b) Med 20 % av det i anbudet angivna totalbeloppet för sjötransporten, ifall det fartyg leverantören har befraktat inte uppfyller villkoren i artikel 14.3.
- c) 0,2 % av värdet på de mängder som levererats efter fristens utgång, för varje dags försening, eller, i tillämpliga fall och under förutsättning att detta är föreskrivet i meddelandet om anbudsinfordrad, 0,1 % för varje dags förtida leverans.

De förverkanden som nämns i punkterna a och c skall inte tillämpas när de konstaterade bristerna inte kan tillskrivas leverantören.

5. Förskottsgarantin skall frisläppas i sin helhet på samma sätt som leveransgarantin i de fall som nämns i punkt 3b och 3c.

Den skall förverkas partiellt med tillämpning av föreskrifterna i punkt 4 i denna artikel i tillämpliga delar.

6. Leveransgarantin eller förskottsgarantin skall förverkas i sin helhet när kommissionen i enlighet med artikel 21 konstaterar att leveransen har uteblivit.

7. Leveransgarantin eller förskottsgarantin skall frisläppas i överensstämmelse med de mängder för vilka rätten till utbetalning av slutbetalningsbeloppet har fastställts. Garantin skall förverkas för de övriga mängderna.

8. Kommissionen skall dra av de garantibelopp som förverkats med tillämpning av punkterna 4, 5 och 6, från det slutbelopp som skall betalas. Leveransgarantin respektive förskottsgarantin skall då frisläppas samtidigt i sin helhet.

KAPITEL V

Avslutande bestämmelser

Artikel 23

Kommissionen bedömer de fall av force majeure som kan vara orsaken till att en leverans har uteblivit eller till att leverantören inte har uppfyllt en skyldighet som åligger honom.

De kostnader, som uppkommer till följd av ett fall av force majeure som erkänts av kommissionen, skall belasta kommissionen.

Artikel 24

Europeiska gemenskapens domstol är behörig att avgöra varje tvist som följer av uppfyllandet, det bristande uppfyl-

landet eller tolkningen av villkoren för leveranser som utförs i enlighet med denna förordning.

Artikel 25

För frågor som inte regleras i denna förordning skall belgisk rätt vara tillämplig.

Artikel 26

Förordning (EEG) nr 2200/87 skall upphöra att gälla.

Den gäller dock fortfarande för leveranser för vilka meddelandet om anbudsinfordran offentliggjordes innan denna förordning trädde i kraft.

Hänvisningar till den förordning som upphävs skall betraktas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 27

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar
João DE DEUS PINHEIRO
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

MEDDELANDE OM ANBUDSINFORDRAN

1. Biståndsaktion nr (i tillämpliga fall flera nummer per parti)
  2. Biståndsmottagare (land eller organisation)
  3. Biståndsmottagarens representant
  4. Bestämmelseland
  5. Vara som skall levereras
  6. Total mängd (netto i ton)
  7. Antal partier (i tillämpliga fall mängd per parti och/eller delparti)
  8. Varans egenskaper och kvalitet (enligt offentliggörandet som nämns i artikel 5)
  9. Emballage (enligt offentliggörandet som nämns i artikel 5)
  10. Etikettering eller märkning (enligt offentliggörandet som nämns i artikel 5)
    - språk att använda vid märkning
    - tilläggsmärkning
  11. Sätt på vilket varan anskaffas (från gemenskapsmarknaden eller interventionslager, i det senare fallet med uppgift om vilket organ som innehar lagret och om det fastställda försäljningspriset, eller från en marknad utanför gemenskapen)
  12. Fastställt leveransstadium
  13. Alternativt leveransstadium (vid tillämpning av artikel 9.3)
  14. a) Utskeppningshamn (se artikel 7.4 och 7.6)
b) Lastningsadress
  15. Lossningshamn
  16. Bestämelseort (lagrets adress vid leverans fritt bestämelseort)
    - hamn eller transitlager
    - transportväg över land (se artikel 15.4)
  17. Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet
    - första leveranstid
    - andra leveranstid
  18. Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet
    - första leveranstid
    - andra leveranstid (se artikel 9.5)
  19. Frist för ingivande av anbud (kl. 12 lokal tid i Bryssel)
    - första frist
    - andra frist (se artikel 9.5)
  20. Anbudsgarantins belopp
  21. Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti
  22. Exportbidrag
-

BILAGA II A

MALL FÖR ANBUDSGIVNING

ANBUD

enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 2519/97

1. Anbudsgivare
  - namn (företagets eller organisationens fullständiga firma)
  - adress
  - registrerat i handelsregistret i ..... eller i bolagsregistret under nr .....
  - telefon-, telefax- och telexnummer
  - kontaktperson
2. Anbud nr ....., parti .....
3. Biståndsaktion nr .....
4. Vara (i tillämpliga fall med exakt uppgift om KN-nummer) .....
5. Mängd ⁽¹⁾ .....
6. a) Anbud för det fastställda leveransstadiet
  - varav kostnad för landtransport (utanför gemenskapen eller för hela transportsträckan) ⁽²⁾
  - varav kostnaden för sjötransport ⁽³⁾b) Anbud för det alternativa leveransstadiet ⁽⁴⁾
7. Utskeppningshamn ⁽⁵⁾ eller lastningsadress ⁽⁶⁾
8. Finansinstitut som utställer anbudsgarantin.

⁽¹⁾ Nettovikt för hela partiet eller i tillämpliga fall fastställt penningbelopp.

⁽²⁾ För transporten utanför gemenskapen eller för den totala transportsträckan i fallen leverans fritt bestämmelseort sjövägen eller endast landvägen.

⁽³⁾ Vid leverans fritt lossningshamn eller fritt bestämmelseort sjövägen.

⁽⁴⁾ Vid leverans fritt lossningshamn eller fritt bestämmelseort.

⁽⁵⁾ I tillämpliga fall skall anbudet åtföljas av ett rederintyg (se artikel 7.6).

⁽⁶⁾ I fallet leverans fritt bestämmelseort innebär angivelse av en lastningsadress att anbudet inges i enlighet med artikel 7.5.

*BILAGA II B***KOSTNADER SOM ANBUDET SKALL OMFATTA**

Listan skall endast ses som vägledning

A. Leverans från fabrik eller fritt fraktförare

1. Priset för varan och förpackning.
2. Kostnader för lastning och stuvning i de transportmedel som biståndsmottagaren ställer till förfogande.
3. Vid leverans fritt fraktförare: kostnaderna för transporten fram till den transportterminal som är angiven i meddelandet om anbudsinfordran.
4. Kostnaderna för tullformaliteter vid export.

B. Leverans fritt utskeppningshamn

1. Samma kostnader som under A 1 och A 4.
2. Kostnader för lastning och transport till leveransorten och, i tillämpliga fall, kostnader för lossning.
3. Vid leverans i containrar: kostnader för lastning och transport till containerterminal, i staplat skick.
4. Vid spannmålsleveranser skall kostnaderna i tillämpliga fall inkludera kostnader för fyllning på silo, ensilering, förvaring och tömning från silo, lastning, stuvning och trimning (leverans fob stuvat eller fob stuvat och trimmat).
5. Kostnader för vägning, kontroll och analys, när dessa procedurer utförs på initiativ av leverantören (och det inte rör sig om procedurerna enligt artikel 16).

C. Leverans fritt lossningshamn

1. Samma kostnader som under B.
2. Av fartyget erlagda kostnader i hamnen, inklusive kostnader för anlåtande av speditör, lastningskostnader och i tillämpliga fall stuvnings- och trimningskostnader.
3. Sjöfrakt.
4. Försäkring.
5. Lossningskostnader i de fall som nämns i artikel 14.7 om det rör sig om en leverans fritt lossat.

D. Leverans fritt bestämmelseort sjövägen

1. Samma kostnader som under C, inklusive lossningskostnaderna under C 5.
2. Kostnader för tulltransitering.
3. Kostnader för omlastning på transportmedel för vidaretransport till den slutliga bestämmelseorten.
4. Kostnader för landtransport till den slutliga bestämmelseorten.
5. Försäkring.
6. Kostnader för inleverans till lager på bestämmelseorten. Vid containerleverans: kostnaderna som nämns i artikel 15.2.

E. Leverans fritt bestämmelseort landvägen

Samma kostnader som under D med undantag av kostnaderna för sjötransport.

BILAGA III

ÖVERTAGANDEINTYG

LEVERANSINTYG ⁽¹⁾

Enligt artikel 17.3 och 17.4 i förordning (EG) nr 2519/97

Biståndsaktion nr ..... Leverantör .....

Undertecknad .....

(efternamn, förnamn, befattning och adress)

som handlar på biståndsmottagarens vägnar och för hans räkning (resp. på kommissionens vägnar och för dess räkning)

intygar följande:

A. ÖVERTAGANDE:

Att nedanstående uppräknade varor har övertagits:

Vara: .....

Övertagen nettovikt i ton: .....

Plats och dag för övertagandet: .....

Leveransdatum: .....

B. VÄGRAN ATT ÖVERTA:

För nedan uppräknade varor som har befunnits vara skadade har övertagande vägrats:

Vara: .....

Nettovikt vägrade varor, i ton: .....

C. KOMPLETTERANDE ANMÄRKNING ELLER FÖRBEHÅLL

Upprättat i ..... den .....

(namnteckning)

Stämpel

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2520/97

av den 15 december 1997

om anpassning av rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad gäller KN-numren för tomater och bordsdruvor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 234/79 av den 5 februari 1979 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2086/97 av den 4 november 1997 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽³⁾ fastställs ändringar i Kombinerade nomenklaturen, bland annat när det gäller tomater och bordsdruvor.

Tabellen i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker bör anpassas i enlighet med detta⁽⁴⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tabellen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2200/96 skall ändras på följande sätt:

a) "0702 00	Tomater, färska eller kylda"
skall ersättas med följande:	
"0702 00 00	Tomater, färska eller kylda".
b) "0806 10 21	Bordsdruvor, färska"
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	

skall ersättas med följande:

"0806 10 10	Bordsdruvor, färska".
-------------	-----------------------

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 34, 9.2.1979, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 312, 14.11.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2521/97

av den 15 december 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 388/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter och om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

De kvantiteter produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen fastställs inom ramen för prognostiserade försörjningsbalanser som upprättas regelbundet och som får justeras utifrån marknadernas väsentliga behov och med hänsyn tagen till lokal produktion och traditionella handelsflöden.

I enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 3763/91 fastställdes 1997 års prognostiserade försörjningsbalans för spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska depar-

tementen i kommissionens förordning (EEG) nr 388/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2414/96 ⁽⁴⁾. Den prognostiserade försörjningsbalansen för 1998 bör upprättas. Följaktligen bör förordning (EEG) nr 388/92 ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 388/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 329, 19.12.1996, s. 23.

BILAGA

"BILAGA

Försörjningsbalans för spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen (1998)

(ton)

Spannmål med ursprung i tredje land (AVS-utvecklings- länder) eller EG	Vete	Durum- vete	Korn	Majs	Grovt mjöl och gryn av durum- tarve	Malt
Guadeloupe	60 000	—	—	16 000	—	100
Martinique	1 500	—	—	20 000	1 000	500
Franska Guyana	200	—	300	1 500	—	—
Réunion	25 000	—	15 000	100 000	—	2 600
Summa	86 700	—	15 300	137 500	1 000	3 200
Summa	243 700*					

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2522/97
av den 16 december 1997
om ändring av förordning (EEG) nr 778/83 om kvalitetsnormer för tomater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 778/83 ändras på följande sätt:

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996, om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 2.2 i denna, och

1. Första stycket i artikel 1 skall ersättas med följande:

med beaktande av följande:

”Handelsnormerna för tomater som omfattas av KN-nummer 0702 00 00 anges i bilagan.”

I kommissionens förordning (EG) nr 2448/95 av den 10 oktober 1995 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽²⁾ fastställs nya KN-nummer. Beskrivningen för tomater i förordning (EEG) nr 778/83 om kvalitetsnormer för tomater⁽³⁾, senast ändrad genom förordning nr 888/97⁽⁴⁾, bör således uppdateras.

2. Bilagan skall ändras på följande sätt:

a) I del I ”Definition av produkten” skall den andra meningen ersättas med följande:

”Tomater kan efter sin form eller presentation indelas i följande tre handelstyper, inbegripet kvisttomater”:

b) I del II ”Kvalitetsbestämmelser” punkt A, skall följande stycke föras in mellan första och andra stycket:

”När det gäller tomater på stjälk (”kvisttomater”) skall stjälkarna vara färska, friska, rena samt fria från blad och synliga främmande föremål.”

c) I del III ”Bestämmelser angående storleksortering”, skall den andra meningen ersättas med följande:

— ”Bestämmelserna nedan skall dock inte gälla för körsbärstomater och cocktailtomater.”

I punkt b ”Storleksindelning”, skall följande fras läggas till:

— ”Denna storleksortering skall inte gälla för körsbärstomater och körsbärstomater på stjälk (kvisttomater av körsbärstyp).”

d) I del VI ”Bestämmelser angående märkning” skall första strecksatsen ersättas med följande:

— ’tomater’ eller ’kvisttomater’ och handelstyp, om innehållet i förpackningen inte är synligt från utsidan. Dessa uppgifter skall alltid anges för körsbärstomater och körsbärstomater på stjälk.”

I kommissionens förordning (EG) nr 918/94 av den 26 april 1994 om undantag från förordning (EEG) nr 778/83⁽⁵⁾ när det gäller tomater på stjälk, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2250/96⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser genom vilka det under en begränsad försöksperiod är tillåtet att saluföra kvisttomater som klassificerats som klass ”Extra” eller klass I. Handeln med dessa tomater har kommit att bli av stor ekonomisk betydelse. För enkelhetens skull bör dessa bestämmelser definitivt införas i förordning (EEG) nr 778/83. Det är även lämpligt att tillåta saluföring av sådana tomater i kategori II med hänsyn till praxis och de normer som rekommenderats av den arbetsgrupp för utfärdande av normer för produkter med begränsad hållbarhet och kvalitetsförbättring som upprättats vid FN:s ekonomiska kommission för Europa. Förordning (EG) nr 918/94 bör därför upphöra att gälla.

För att underlätta handeln med tomater bör man komplettera bestämmelserna i gemenskapsnormen om storleksortering och märkning i enlighet med den internationella norm som rekommenderats av FN:s ekonomiska kommission för Europa.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 259, 30.10.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 86, 31.3.1983, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 126, 17.5.1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 106, 27.4.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 302, 26.11.1996, s. 16.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 918/94 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2523/97

av den 16 december 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1014/90 om närmare tillämpningsföreskrifter för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 1.4 i 1 b och artikel 15 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2482/95⁽²⁾ om vissa övergångsbestämmelser för Österrike i fråga om spritdrycker, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 158/97⁽³⁾, tillåts framställning och saluföring i Österrike av vissa typer av fruktsprit gjord av vissa bär och med en metanolhalt på högst 1 500 gram per hektoliter 100-procentig alkohol till och med den 31 december 1997, i avvaktan på en utvärdering av möjligheterna att sänka denna metanolhalt.

I detta skede bör det införas nya, lägre gränsvärden för metanol i vissa typer av fruktsprit som framställs i Österrike, på grundval av studier som gjorts i Österrike om möjligheterna att sänka metanolhalten i de berörda typerna av fruktsprit. Dessutom bör man ur olika aspekter följa upp effekterna av utvecklingen i samband med gränsvärdet för metanol i dessa typer av fruktsprit, eftersom dessa gränsvärden också tillämpas på samma typer av fruktsprit som framställs i de andra medlemsstaterna. Slutligen bör man fortsätta att undersöka möjligheterna att sänka metanolhalten i dessa typer av fruktsprit mot bakgrund av den tekniska utvecklingen. Allt detta bör ske

⁽¹⁾ EGT L 160, 12.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 256, 26.10.1995, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 8.

under det att hänsyn tas till dessa produkters traditionella karaktär.

Övergångsbestämmelser bör föreskrivas för att göra det möjligt att saluföra de berörda typer av fruktvin som framställs i Österrike innan de nya, lägre gränsvärdena för metanol träder i kraft.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för genomförande av regler om spritdrycker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Punkterna 4 och 5 nedan skall läggas till artikel 6 i förordning (EEG) nr 1014/90.

4. Vid tillämpning av artikel 1.4 i 1 b i förordning (EEG) nr 1576/89 skall den högsta metanolhalten i sprit av röda och svarta vinbär (*Ribes-sorter*), rönnbär (*Sorbus aucuparia*) och fläder (*Sambucus nigra*) vara 1 350 gram per hektoliter 100-procentig alkohol och den högsta metanolhalten i sprit av hallon (*Rubus idaeus L.*) och björnbär (*Rubus fruticosus L.*) vara 1 200 gram per hektoliter 100-procentig alkohol.

5. De typer av fruktsprit som avses i punkt 4, som framställs i Österrike och som hålls i det slutliga detaljhandelsledet till den 31 december 1997 i enlighet med de bestämmelser om metanolhalt som den dagen gäller i Österrike, får släppas ut på marknaden och exporteras tills lagren är uttömda."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2524/97

av den 16 december 1997

om fastställande för första halvåret 1998 av vissa tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i vissa tredje länderEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1595/97⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1926/96 av den 7 oktober 1996 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt avtalen om frihandel och handelsrelaterade frågor med Estland, Lettland och Litauen så att det jordbruksavtal beaktas som ingicks under Uruguayrundans multilaterala handelsförhandlingar⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I bilagorna till förordningarna (EG) nr 3066/95 och (EG) nr 1926/96 föreskrivs att det från och med den 1 juli 1997 skall öppnas en årlig tullkvot på 153 000 levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i Ungern, Polen, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Bulgarien, Estland, Lettland och Litauen. I kommissionens förordning (EG) nr 2511/96 av den 23 december 1996 om fastställande för 1997 av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 160 kg och 300 kg med ursprung i vissa tredje länder⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1938/97⁽⁵⁾, anges tillämpningsföreskrifter för import av samma antal djur med ursprung i samma tredje länder men med en vikt av mellan 80 och 300 kg. Motsvarande

tillämpningsföreskrifter bör fastställas för 76 500 levande djur för den återstående delen av året 1997/98, dvs. perioden 1 januari 1998 – 30 juni 1998.

För att uppdatera säkerheten för importlicenser inom ramen för nämnda kvot bör denna fastställas till 5 ecu per djur.

De behöriga myndigheter som utfärdat importlicenserna känner inte alltid till ursprunget när det gäller de djur som importerats inom ramen för den aktuella kvoten. Denna uppgift är viktig av statistiska skäl. Det är därför lämpligt att föreskriva att importören, vid sidan av de avskrivna kvantiteterna, skall ange ursprungslandet på baksidan av importlicensen.

Protokoll nr 4 som finns bilagt Europaavtalen och protokoll nr 3 som finns bilagt frihandelsavtalen har ändrats. I de nya protokollen föreskrivs att ursprungsbevis för djur som importerats till gemenskapen kan upprättas genom en förklaring från exportören på vissa villkor eller genom att ett intyg EUR.1 uppvisas. Följaktligen bör det i denna förordning införas nya bestämmelser om övergång till fri omsättning av importerade djur.

För kontrollen av dessa kriterier krävs att ansökan lämnas in i den medlemsstat i vilken importören är införd i momsregistret.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Inom ramen för de tullkvoter som föreskrivs i förordningarna (EG) nr 3066/95 och (EG) nr 1926/96 får 76 500 levande nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 eller 0102 90 49 med ursprung i de tredje länder som anges i bilaga II importeras under perioden 1 januari – 30 juni 1998 enligt bestämmelserna i denna förordning.

Tullkvoten skall ha löpnummer 09.4537.

2. För dessa djur skall värdetullen och de särskilda tullavgifter som fastställs i Gemensamma tulltaxan (GTT) minskas med 80 %.

⁽¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 254, 8.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 1.2.1996, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 272, 4.10.1997, s. 21.

Artikel 2

1. För att få ta del av den kvot som avses i artikel 1 krävs att den som ansöker om licens är en fysisk eller juridisk person som vid ansökningstillfället på ett för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten tillfredsställande sätt kan bevisa att han sedan den 1 januari 1997 har importerat och/eller exporterat minst 50 djur som omfattas av KN-nummer 0102 90. Den sökande skall vara införd i ett nationellt momsregister.

2. Som bevis för import och export skall gälla endast tulldokument om övergång till fri omsättning eller exportdokument som i vederbörlig ordning bestyrkts av tullmyndigheterna.

Medlemsstaterna får godta en kopia av detta dokument som i vederbörlig ordning bestyrkts av den utfärdande myndigheten, om den sökande på ett tillfredställande sätt kan bevisa för den behöriga myndigheten att det varit omöjligt för honom att skaffa fram originaldokumentet.

Artikel 3

1. En ansökan om importrättigheter får endast inges i den medlemsstat där den sökande är registrerad i enlighet med artikel 2.1.

2. En ansökan om importrättigheter skall avse

— minst 50 djur, och

— högst 10 % av den tillgängliga kvantiteten.

Om en ansökan överskrider denna kvantitet skall den endast beaktas inom ramen för denna kvantitet.

3. En ansökan om importrättigheter får inges endast till och med den 19 december 1997.

4. En sökande får lämna in endast en ansökan. Om samma sökande lämnar in fler än en ansökan skall ingen av dessa ansökningar behandlas.

5. Medlemsstaterna skall senast den 7 januari 1998 meddela kommissionen de ansökningar som inlämnats. Detta meddelande skall omfatta en förteckning över de sökande och de kvantiteter ansökningarna gäller.

Alla meddelanden, även om att ingen ansökan har lämnats in, skall skickas per telex eller fax och om ansökningar har inlämnats skall förslagen i bilagan I till denna förordning användas.

Artikel 4

1. Kommissionen skall besluta om i vilken utsträckning licensansökningarna får beviljas.

2. Om de kvantiteter för vilka det har ansökts om licenser enligt artikel 3 överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentuell minskning av de ansökta kvantiteterna.

Om den minskning som avses i första stycket resulterar i en kvantitet på mindre än 50 djur per ansökan, skall partier på 50 djur fördelas mellan de berörda medlemsstaterna genom lottdragning. Om den återstående kvantiteten är mindre än 50 djur, skall denna kvantitet utgöra ett enda parti.

Artikel 5

1. Vid import av tilldelade kvantiteter skall en eller flera importlicenser läggas fram.

2. Ansökningar om licenser får lämnas in enbart i den medlemsstat där den sökande har ansökt om importrättigheter.

3. Ansökan om importlicens och licenser skall innehålla följande uppgifter:

a) I fält 8, namnet på det land som anges i bilaga II. Licensen innebär skyldighet att importera från ett eller flera av de angivna länderna.

b) I fält 20, löpnummer 09.4537 och minst en av följande uppgifter:

Reglamento (CE) n° 2524/97

Forordning (EF) nr. 2524/97

Verordnung (EG) Nr. 2524/97

Κατανομισμός (ΕΚ) αριθ. 2524/97

Regulation (EC) No 2524/97

Règlement (CE) n° 2524/97

Regolamento (CE) n. 2524/97

Verordening (EG) nr. 2524/97

Regulamento (CE) n° 2524/97

Asetus (EY) N:o 2524/97

Förordning (EG) nr 2524/97

4. De importlicenser som utfärdats i enlighet med denna förordning skall gälla under 90 dagar från och med utfärdandedagen i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EEG) nr 3719/88. Licenserna skall dock som längst gälla till och med den 30 juni 1998.

5. De utfärdade licenserna skall vara giltiga i hela gemenskapen.

6. Artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall inte tillämpas. Siffran "0" skall därför skrivas in i fält 19 på licensen.

7. Genom undantag från artikel 4 i förordning (EG) nr 1445/95 skall importören vid ansökan om importlicens ställa en säkerhet för importlicensen på 5 ecu per djur.

Artikel 6

Djuren skall omfattas av de tullar som avses i artikel 1 mot uppvisande av antingen ett varucertifikat EUR.1, som utfärdats av det exporterande landet i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 4 som bifogats Europaavtalen och protokoll nr 3 som bifogats frihandelsavtalen, eller en försäkran som upprättats av exportören i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 7

1. Alla djur som importeras enligt den ordning som avses i artikel 1 skall identifieras antingen genom

- en outplånlig tatuering, eller
- i minst ett öra, en officiell öronmärkning eller en av medlemsstaten officiellt godkänd öronmärkning.

2. Denna tatuering eller märkning skall vara utformad så att det är möjligt att, genom den registrering som sker

då djuret övergår till fri omsättning, fastställa vilken dag detta skedde och vem som importerat djuret.

Artikel 8

Vid varje avskrivning på licensen eller utdrag ur denna som görs i enlighet med artiklarna 22 och 23 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall ursprungslandet anges i kolumn 31 i licensen. Denna uppgift skall kontrolleras och attesteras av den behöriga tullmyndigheten.

Artikel 9

Bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 skall tillämpas om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Telefax: (32 2) 296 60 27

Tillämpning av i förordning (EG) nr 2524/97

Löpnummer: 09.4537

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

GD VI/D/2 — NÖTKÖTTSEKTORN

ANSÖKAN OM IMPORTRÄTTIGETER

Datum: .....

Period: .....

Medlemsstat: .....

Sökandens nummer ⁽¹⁾	Sökande (namn och adress)	Kvantitet (antal djur)
Totalt		

Medlemsstat: ..... Telefax: .....

Telefon: .....

⁽¹⁾ Löpande numrering.

BILAGA II

- Ungern
  - Polen
  - Tjeckien
  - Slovakien
  - Rumänien
  - Bulgarien
  - Litauen
  - Lettland
  - Estland
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2525/97

av den 15 december 1997

om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans och fastställande av stöd, för 1998, för leveranser till Franska Guyana av produkter enligt KN-nummer 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 och som används i foder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95⁽²⁾, särskilt artikel 3.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 3763/91 infördes för Franska Guyana ett system för befrielse från importtull samt stöd för leverans från övriga gemenskapen av vissa spannmålsprodukter som används i foder.

Försörjningsbalansen för dessa produkter för Franska Guyana bör, för 1998, fastställas på grundval av behovet av foder baserat på uppgifter som meddelats av de behöriga myndigheterna.

I kommissionens förordning (EEG) nr 388/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2414/96⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter. Dessa bestämmelser, som kompletterar bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 131/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1736/96⁽⁶⁾, för spannmålssektorn, gäller för spannmålsprodukter som används i sådant foder som avses i denna förordning.

I enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3763/91 bör stödbeloppet för leveranser av gemenskapsprodukter fastställas på ett sådant sätt att användarna erhåller leveranserna på samma villkor som vid tullfri import från världsmarknaden. Fastställandet av ett belopp

motsvarande exportbidraget med tillägg av en fast del för att ta hänsyn till leveransvillkoren för relativt små kvantiteter är av sådant slag att det önskade målet kan uppnås på ett tillfredsställande sätt.

Det bör föreskrivas att bestämmelserna i denna förordning skall gälla från den 1 januari 1998.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 3.1 och 3.2 i förordning (EEG) nr 3763/91, skall kvantiteterna i den prognostiserade försörjningsbalansen, som upprättats för Franska Guyana, för produkter enligt KN-nummer 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 och 2309 90 53 som används i foder, och som är befriade från importtull eller berättigar till gemenskapsstöd, fastställas enligt vad som anges i bilagan.

Artikel 2

Stödbeloppen vid leverans av de slag av foder som anges i artikel 1 och som framställs av spannmål som bearbetats inom övriga gemenskapen skall vara lika med exportbidragen för dessa produkter med ett tillägg av 20 ecu per ton.

Artikel 3

Bestämmelserna i artikel 1.2 och i artiklarna 2–7 i förordning (EEG) nr 388/92 skall tillämpas på leveranser till Franska Guyana av produkter som avses i artikel 1 i denna förordning.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag om den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 329, 19.12.1996, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 15, 22.1.1992, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 225, 6.9.1996, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Försörjningsbalans för Franska Guyana av vissa produkter som används i foder

(i ton)

KN-nr	Kvantitet för 1998
2309 90 31 2309 90 41 2309 90 51	6 225
2309 90 33 2309 90 43 2309 90 53	300
Totalt	6 525

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2526/97

av den 16 december 1997

om fastställande av kompensationsrätter som skall tillämpas under första hälften av 1998 på tullskulder som uppkommit för förädlingsprodukter eller varor i obearbetat skick (vid aktiv förädling, suspension och temporär import)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 589.4 a och 709 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 589.4 a i förordning (EEG) nr 2454/93 föreskriver att kommissionen skall offentliggöra kompensationsrätter som skall tillämpas på tullskulder som uppkommit för förädlingsprodukter eller varor i obearbetat skick för att gottgöra en oberättigad ekonomisk fördel som uppkommit genom uppskjutandet av den dag som tullskulden uppkommit vid utebliven export från gemenskapens tullområde. Kompensationsrätterna för första hälften av 1998 skall fastställas i enlighet med de regler som fastställs i den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De årliga kompensationsrätter som avses i artiklarna 589.4 a och 709.3 a i förordning (EEG) nr 2454/93 som skall tillämpas för perioden från den 1 januari till den 30 juni 1998 är som följer:

— Belgien	3,25 %
— Danmark	3,57 %
— Tyskland	3,16 %
— Grekland	11,41 %
— Spanien	5,63 %
— Frankrike	3,39 %
— Irland	5,94 %
— Italien	7,04 %
— Luxemburg	3,25 %
— Nederländerna	3,13 %
— Österrike	3,37 %
— Portugal	6,52 %
— Finland	3,07 %
— Sverige	4,32 %
— Förenade kungariket	6,37 %

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 196, 24.7.1997, s. 31.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2527/97

av den 15 december 1997

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för 1998 avseende den tullkvot för nötkött som föreskrivs i interimsavtalet mellan gemenskapen och Republiken SlovenienEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 410/97 av den 24 februari 1997 om vissa tillämpningsföreskrifter för interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Republiken Slovenien, å andra sidan⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i denna,med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2321/97⁽³⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Ett interimsavtal om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Republiken Slovenien, å andra sidan⁽⁴⁾, nedan kallat "avtalet", undertecknades i Bryssel den 11 november 1996. I avvaktan på att Europaavtalet skall träda i kraft har rådet och kommissionen beslutat att avtalet skall tillämpas provisoriskt i gemenskapen från och med den 1 januari 1997.

I avtalet föreskrivs att det för 1998 skall öppnas en tullkvot för nötkött med sänkt tullsats. Det bör fastställas tillämpningsföreskrifter för denna kvot.

För att garantera regelbunden import av de kvantiteter som fastställts bör dessa kvantiteter fördelas över olika perioder.

Det bör föreskrivas att systemet administreras med hjälp av importlicenser. I detta syfte bör närmare bestämmelser fastställas, i synnerhet om inlämnande av ansökningar och om de uppgifter som skall lämnas i ansökningarna och i licenserna, i förekommande fall utan hinder av vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma

tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1404/97⁽⁶⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2284/97⁽⁸⁾. Dessutom bör det föreskrivas att licenserna skall utfärdas efter en betänketid och, eventuellt, med tillämpning av en enhetlig procentsats för nedsättning.

För att systemet skall fungera effektivt bör det fastställas att den säkerhet som skall ställas för importlicenser enligt detta system skall vara 12 ecu per 100 kg. Den risk för spekulation inom nötköttssektorn som systemet i fråga ger möjlighet till kräver att exakta villkor fastställs för aktörernas deltagande i systemet.

Kontrollen av dessa kriterier kräver att ansökan lämnas in till den medlemsstat där importören är mervärdesregistrerad.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med avseende på perioden 1 januari–31 december 1998 får följande kvantitet importeras inom ramen för den kvot som öppnas genom interimsavtalet med Slovenien: 7 700 ton färskt eller kylt nötkött som omfattas av KN-nummer ex 0201 10 00 (slaktkroppar), 0201 20 20, 0201 20 30, 0201 20 50 och 0201 30 med ursprung i Slovenien.

Kvotens löpnummer skall vara 09.4082.

2. För det kött som avses i punkt 1 skall värdetullen och de särskilda tullbelopp som fastställs i Gemensamma tulltaxan nedsättas med 80 %.

⁽¹⁾ EGT L 62, 4.3.1997, s. 5.⁽²⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.⁽³⁾ EGT L 322, 25.11.1997, s. 25.⁽⁴⁾ EGT L 344, 31.12.1996, s. 3.⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁶⁾ EGT L 194, 23.7.1997, s. 5.⁽⁷⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.⁽⁸⁾ EGT L 314, 18.11.1997, s. 17.

3. Den kvantitet som avses i punkt 1 skall fördelas över året på följande sätt:

- 3 850 ton under perioden 1 januari–30 juni 1998,
- 3 850 ton under perioden 1 juli–31 december 1998.

4. Om det under år 1998 framkommer att den kvantitet för vilken ansökningar om importlicens lämnats in avseende den första perioden som anges i föregående punkt är mindre än den tillgängliga kvantiteten, skall den återstående kvantiteten föras över till den kvantitet som är tillgänglig för den efterföljande perioden.

Artikel 2

1. För att kunna omfattas av importsystemet gäller följande villkor:

- a) Importlicenssökanden skall vara en fysisk eller juridisk person som vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan för den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter på ett tillfredsställande sätt kan bevisa att han under de senaste tolv månaderna vid åtminstone ett tillfälle varit verksam inom nötköttshandeln med tredje land. Den sökande skall vara införd i ett nationellt momsregister.
- b) Licensansökan får endast lämnas in i den medlemsstat där den sökande är registrerad.
- c) Licensansökan skall omfatta en kvantitet på minst 15 ton uttryckt i produktvikt utan att den tillgängliga kvantiteten överskrids.
- d) I licensansökan och i licensen skall ursprungslandet anges i fält 8. Licensen skall innebära förpliktelse att importera från det angivna landet.
- e) I fält 20 i licensansökan och i licensen skall löpnummer 09.4082 och minst en av följande uppgifter anges:

- Reglamento (CE) n° 2527/97
- Forordning (EF) nr. 2527/97
- Verordnung (EG) Nr. 2527/97
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2527/97
- Regulation (EC) No 2527/97
- Règlement (CE) n° 2527/97
- Regolamento (CE) n. 2527/97
- Verordening (EG) nr. 2527/97
- Regulamento (CE) n° 2527/97
- Asetuksen (EY) N:o 2527/97
- Förordning (EG) nr 2527/97.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 5 i förordning (EG) nr 1445/95 skall det i fält 16 i licensansökan

och i licensen anges ett eller flera av de KN-nummer som avses i artikel 1.1.

Artikel 3

1. Licensansökningar får endast lämnas in
  - från och med den 12 till och med den 21 januari 1998 för den kvantitet som avses i artikel 1.3 första strecksatsen, och
  - från och med den 1 till och med den 10 juli 1998 för den kvantitet som avses i artikel 1.3 andra strecksatsen.
2. Om en och samma sökande lämnar in mer än en ansökan skall inte någon av de ansökningarna beaktas.

3. Medlemsstaterna skall senast den femte arbetsdagen efter den dag då tidsperioden för inlämnande av ansökningar löper ut underrätta kommissionen om de ansökningar som lämnats in för den kvantitet som avses i artikel 1.1. Denna underrättelse skall innehålla en förteckning över de sökande och de sökta kvantiteterna.

Alla underrättelser, även om "ingen ansökan", skall skickas per telex eller telefax. Om ansökningar har ingivits skall formuläret i bilagan till denna förordning användas.

4. Kommissionen skall besluta om i vilken utsträckning licensansökningarna får beviljas.

Om den kvantitet för vilken det har ansökts om licens överstiger den tillgängliga kvantiteten skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för minskning av de ansökta kvantiteterna.

5. Om kommissionen beslutar att ansökningarna skall godkännas, skall licenserna utfärdas utan dröjsmål.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning skall bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 vara tillämpliga.

2. Trots vad som sägs i artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall hela den tullsats enligt den gemensamma tulltaxan, som tillämpas dagen för övergång till fri omsättning, läggas på alla de kvantiteter som överstiger dem som anges i importlicensen.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 3 i förordning (EG) nr 1445/95 skall de importlicenser som upprättas i enlighet med denna förordning gälla 180 dagar från och med dagen för utfärdandet. Inga licenser skall emellertid gälla efter den 31 december 1998.

4. De utfärdade licenserna skall vara giltiga i hela gemenskapen.

Artikel 5

Produkterna skall omfattas av de tullar som avses i artikel 1 vid framläggandet av ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats av det exporterande landet i enlighet med protokoll 4 som bilagts interimssavtalet, eller av en förklaring som är utfärdad av exportören i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 6

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4 i förordning (EG) nr 1445/95 skall importören vid ansökan om

importlicens ställa en säkerhet för importlicensen på 12 ecu per 100 kg.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Fax (32-2) 296 60 27

Tillämpning av förordning (EG) nr 2527/97

Löpnummer 09.4082

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

GD VI/D/2 — NÖTKÖTTSSSEKTORN

ANSÖKAN OM IMPORTLICENS

Datum: ..... Period: .....

Medlemsstat: .....

Ansöknings- nummer ⁽¹⁾	Sökande (namn och adress)	Kvantitet (i ton)
Totalt		

Medlemsstat: ..... Fax: .....

Tfn: .....

⁽¹⁾ Löpnummer.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2528/97

av den 16 december 1997

om slutande av långfristiga privata lagringskontrakt för bordsvin, druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust för produktionsåret 1997/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2087/97⁽²⁾ särskilt artiklarna 32.5 och 83 i denna, och

Under perioden 16 december 1997 – 15 februari 1998 får långfristiga privata lagringskontrakt ingås i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1059/83 för

— bordsvin under förutsättning att villkoren i artikel 6.3 i samma förordning är uppfyllda, och

— druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust.

med beaktande av följande:

Det framgår av vinprognosen för produktionsåret 1997/98 att den disponibla kvantiteten bordsvin vid produktionsårets början överstiger det normala årsbehovet med en kvantitet som motsvarar mer än fyra månaders förbrukning. Villkoren för att tillåta att långfristiga lagringskontrakt ingås i enlighet med artikel 32.4 i förordning (EEG) nr 822/87 är därmed uppfyllda.

Artikel 2

De minsta kvalitetskraven för bordsvin som får omfattas av lagringskontrakt är fastställda i bilagan till denna förordning.

Trots artikel 6.3 i förordning (EEG) nr 1059/83 skall bordsvin producerat i Portugal ha en reducerad sockerhalt som inte överstiger 4 g/l.

Det framgår av ovannämnda vinprognos att det finns ett överskott för samtliga bordsvinstyper och bordsviner som är besläktade i ekonomiskt hänseende med dessa. Det bör därför ges möjlighet att ingå långfristiga lagringskontrakt för dessa bordsviner. Av samma skäl skall denna möjlighet också gälla för druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust.

Artikel 3

De producenter som inom de gränser som fastställs i artikel 5.1 första stycket i förordning (EEG) nr 1059/83 önskar ingå ett långfristigt lagringskontrakt för bordsvin skall, i samband med att de lämnar in en ansökan om att få ingå kontrakt, meddela interventionsorganet den sammanlagda kvantitet bordsvin som de har framställt under det aktuella produktionsåret.

Marknaden för druvmust och koncentrerad druvmust avsedda för framställning av druvsaft växer, och för att främja användningen av vinprodukter till andra ändamål än vinframställning bör druvmust och koncentrerad druvmust som omfattas av lagringskontrakt enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1059/83⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1262/96⁽⁴⁾, och som är avsedda att användas till framställning av druvsaft kunna avsättas från och med kontraktets femte månad genom att producenten helt enkelt anmäler detta till interventionsorganet. Samma möjlighet bör ges för att främja exporten av dessa produkter.

För detta ändamål skall producenterna överlämna en kopia av den eller de skördedeklarationer som de upprättat i enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1294/96⁽⁵⁾.

De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

Artikel 4

1. För produktionsåret 1997/98 får de producenter som inte har ansökt om förskott enligt artikel 14.2 i förordning (EEG) nr 1059/83 från och med första dagen i den femte

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 116, 30.4.1983, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 18.

⁽⁵⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 14.

lagringsmånaden sälja druvmust eller koncentrerad druvmust för export eller till framställning av druvsaft.

Interventionsorganet skall kontrollera att druvmusten eller den koncentrerade druvmusten används för det angivna ändamålet.

2. I så fall skall producenterna underrätta interventionsorganet i enlighet med artikel 1a i förordning (EEG) nr 1059/83.

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

*BILAGA***MINSTA KVALITETSKRAV FÖR BORDSVIN****I. Vitvin**

a) Lägsta verkliga alkoholhalt:	10,5 % vol.
b) Högsta halt av flyktiga syror:	9 milliekvivalenter/l
c) Högsta svaveldioxidhalt:	155 mg/l.

II. Rödvin

a) Lägsta verkliga alkoholhalt:	10,5 % vol.
b) Högsta halt av flyktiga syror:	11 milliekvivalenter/l
c) Högsta svaveldioxidhalt:	115 mg/l.

Rosévin skall uppfylla de villkor som angetts ovan för rödvin i fråga om svaveldioxidhalten, där den högsta halten skall vara densamma som för vitvin.

Villkoren a och c gäller inte för bordsvin av typerna R III, A II och A III.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2529/97

av den 16 december 1997

om införande av preliminära antidumpnings- och utjämningsstullar på viss import av odlad atlantlax med ursprung i Norge

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96⁽²⁾, särskilt artikel 8.10 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽³⁾, särskilt artikel 13.10 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 31 augusti 1996 offentliggjorde kommissionen i Europeiska gemenskapernas officiella tidning två separata meddelanden om inledande av ett antidumpningsförfarande⁽⁴⁾ respektive ett antisubventionsförfarande⁽⁵⁾ avseende import av odlad atlantlax med ursprung i Norge.
- (2) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter den ansåg nödvändiga för sina slutliga avgöranden. Till följd av undersökningen fastslogs att slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder skulle vidtas för att undanröja de skadliga verkningarna av dumpning och subventionering. Alla berörda parter fick del av resultaten av undersökningen och gavs möjligheten att lämna synpunkter.
- (3) Den 26 september 1997 antog kommissionen beslut 97/634/EG⁽⁶⁾ beträffande godtagande av de åtaganden som gjorts av de exportörer som anges i bilagan till beslutet i samband med de nämnda

förfarandena och undersökningen avslutades för dessa exportörers del.

- (4) Samma dag införde rådet genom förordning (EG) nr 1890/97⁽⁷⁾ en antidumpningstull på 0,32 ecu per kilo på import av odlad atlantlax med ursprung i Norge. Import av odlad atlantlax som exporteras av ett företag vars åtagande hade godtagits undantogs från tullen i enlighet med artikel 1.2 i förordningen.
- (5) Samma dag införde rådet genom förordning (EG) nr 1891/97⁽⁸⁾ också en slutgiltig utjämningsstull på 3,8 % på import av odlad atlantlax med ursprung i Norge. Import av odlad atlantlax som exporteras av ett företag vars åtagande hade godtagits undantogs från tullen i enlighet med artikel 1.2 i förordningen.
- (6) I dessa förordningar anges de slutgiltiga avgörandena och slutsaterna beträffande alla aspekter av undersökningarna.

B. UPPEBAR UNDERLÅTELSE ATT UPPFYLLA ÅTAGANDET

- (7) De norska exportörerna har enligt de åtaganden som nämns ovan, på kvartalsbasis och som ett genomsnitt av alla exporttransaktioner och för varje produktform, bland annat förbundit sig att inte sälja den produkt som är föremål för undersökning till sin första icke närstående kund i gemenskapen under ett visst minimipris.
- (8) För att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av åtagandena har de berörda exportörerna åtagit sig att till kommissionen kvartalsvis rapportera om sin sammanlagda försäljning av odlad atlantlax till icke närstående kunder i gemenskapen.

I åtagandetexten anges särskilt att underlåtelse att uppfylla rapporteringsåliggandena, särskilt underlåtelse att lämna in kvartalsrapporten inom den föreskrivna tiden, med undantag för fall av *force majeure*, skall betraktas som en överträdelse av åtagandet. De första rapporterna skulle skickas in senast den 31 oktober 1997.
- (9) Av rapporterna framgår att ett antal norska importörer har sålt på gemenskapsmarknaden till lägre priser än det minimipris som fastställs i åtagandet.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 18.

⁽⁵⁾ EGT C 253, 31.8.1996, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 81.

⁽⁷⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 19.

- (10) Vissa norska exportörer har inte uppfyllt sin skyldighet att lämna in en rapport inom den föreskrivna tiden eller har inte lämnat in någon rapport alls.

Dessa exportörer informerades om konsekvenserna av att inte rapportera i tid och särskilt om att om kommissionen har anledning att tro att ett åtagande överträds kan en preliminär antidumpningstull och en preliminär utjämningstull införas i enlighet med artikel 8.10 i förordning (EG) nr 384/96 respektive artikel 13.10 i förordning (EG) nr 2026/97.

Exportörerna uppmanades även att i tillämpliga fall lämna in bevis på att den försenade rapporten berodde på *force majeure* men det har ännu inte lämnats in några avgörande bevis på sådana fall av *force majeure*.

C. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

- (11) Under dessa omständigheter finns det anledning att anta att de åtaganden som kommissionen godtagit från de norska exportörer som anges i bilagan till denna förordning överträds.
- (12) Mot bakgrund av att gemenskapsindustrin befinner sig i en besvärlig ekonomisk situation och med hänsyn till att odlad atlantlax är en säsongsbunden produkt för vilken den huvudsakliga försäljningen sker kring jul bedöms det som nödvändigt att det införs preliminära tullar i väntan på att de faktiska förhållandena slutgiltigt fastställs.

D. TULLSATS

- (13) I enlighet med artikel 8.10 i förordning (EG) nr 384/96 skall antidumpningstullen fastställas på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga. Under nuvarande omständigheter och med beaktande av att det inte hade fastställts någon dumpningsmarginal för de enskilda exportörerna anses det lämpligt att den preliminära tullen fastställs till samma nivå som den slutgiltiga tullen som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1890/97.
- (14) I enlighet med artikel 13.10 i förordning (EG) nr 2026/97 skall utjämningstullen fastställas på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga. Under nuvarande omständigheter anses det lämpligt att den preliminära tullen fast-

ställs till samma nivå som den slutgiltiga tullen som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1891/97.

E. SLUTBESTÄMMELSER

- (15) Av administrativa skäl bör en period fastställas inom vilken berörda parter skriftligen kan lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. Det bör vidare påpekas att alla avgöranden i samband med denna förordning bygger på exportörernas kvartalsrapporter eller på avsaknaden av sådana rapporter och därför är preliminära och kan behöva prövas på nytt i samband med varje slutgiltig tullen som kommissionen kan komma att föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs härmed på import av odlad (ej vild) atlantlax enligt KN-nummer ex 0302 12 00 (Taric-nummer: 0302 12 00 * 19), ex 0304 10 13 (Taric-nummer: 0304 10 13 * 19), ex 0302 22 00 (Taric-nummer: 0303 22 00 * 19) och ex 0304 20 13 (Taric-nummer: 0304 20 13 * 19) med ursprung i Norge och som exporteras av de företag som anges i bilagan till denna förordning.

2. Den tillämpliga tullsatsen skall vara 0,32 ecu/kg produktvikt netto.

Artikel 2

1. En preliminär utjämningstull införs härmed på import av odlad (ej vild) atlantlax enligt KN-nummer ex 0302 12 00 (Taric-nummer: 0302 12 00 * 19), ex 0304 10 13 (Taric-nummer: 0304 10 13 * 19), ex 0302 22 00 (Taric-nummer: 0303 22 00 * 19) och ex 0304 20 13 (Taric-nummer: 0304 20 13 * 19) med ursprung i Norge och som exporteras av de företag som anges i bilagan till denna förordning.

2. Den tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara 3,8 %.

Artikel 3

1. De tullar som avses i artikel 1 och 2 skall inte tillämpas på vild atlantlax (Taric-nummer 0302 12 00 * 11, 0304 10 13 * 11, 0303 22 00 * 11, 0304 20 13 * 11). I denna förordning avses med vild atlantlax sådan lax som de behöriga myndigheterna i landningsmedlemsstaten genom alla tull- och transportdokument som berörda parter skall tillhandahålla är övertygade om har fångats till havs.

2. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 4

Enligt artikel 20.1 i förordning (EG) nr 384/96 och artikel 30.1 i förordning (EG) nr 2026/97, kan de beröda parterna, inom en månad från den dag då denna förordning träder i kraft, lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda av kommissionen.

Artikel 5

Beslut 97/634/EG skall ändras genom att de företag som förtecknas i bilagan till denna förordning stryks ur bilagan till beslutet.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och skall gälla i fyra månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

BILAGA

	Company name	Taric code
6	Altafjord Oppdrett A/S	8099
9	Aqua Supply A/S	8107
10	Aquatrade A/S	8108
18	A/S More Codfish Company	8116
34	Compania do Bacalhau Lda A/S	8132
38	DNHS Fishing Company A/S	8399
47	Fjord Aqua Group A/S	8144
52	Fresh Marine Company A/S	8149
56	Gje-vi A/S	8153
57	Gjendemsjø Fisk A/S	8299
63	Herøy Lakseopdrett A/S	8305
73	J. Meinert A/S	8175
74	Jan og Einar Martinussen A/S	8176
76	Joh. H. Pettersen A/S	8178
78	Karl Strøm Andersen Eft A/S	8180
91	Marinco A/S	8191
94	Master Seafood A/S	8198
102	Nature Sea-lect Ltd	8208
103	Neptun Stavanger A/S	8209
110	Nordhav A/S	8216
120	Norsk Sjømat A/S	8233
127	Norwegian Salmon A/S	8315
132	Ocean Superior Products A/S	8237
135	Omega Sea A/S	8240
139	Polar Gigante A/S	8246
161	Seanor A/S	8272
170	Starfish	8281
184	Uniprawns A/S	8318
185	Vareberg's Røykeri	8319

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2530/97

av den 16 december 1997

om ändring för sjätte gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

På grund av att klassisk svinpest brutit ut i vissa produktionsområden i Spanien har undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden vidtagits för denna medlemsstat genom kommissionens förordning (EG) nr 913/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2332/97⁽⁴⁾.

Man bör öka minimivikten för smågrisar som berättigar till stöd från 8 till 10 kg och förenkla det stöd som utgår för smågrisar genom att utnyttja de priser som varje vecka konstateras på marknaderna i Lérida och Segovia.

På grund av varaktigheten av de veterinära och handelsmässiga restriktioner som vidtagits av de spanska myndigheterna och att dessa restriktioner fortsätter att gälla, är det lämpligt att öka det antal slaktsvin som får levereras till de behöriga myndigheterna för att på så sätt göra det möjligt att upprätthålla undantagsåtgärderna under de kommande veckorna.

Förteckningen över stödberättigade zoner i bilaga II till nämnda förordning bör anpassas till den aktuella veterinära situationen.

En snabb tillämpning av undantagsåtgärderna till stöd för marknaden är ett av sätten för att bekämpa spridningen av klassisk svinpest. Det är därför berättigat att tillämpa bestämmelserna i artikel 1.4 i denna förordning från och med den 2 december 1997 för att undvika att stödåtgärderna för slaktsvin avbryts, vilka den 1 december 1997 till fullo utnyttjats i den omfattning som för närvarande fast-

ställts, och att tillämpa de övriga bestämmelserna från och med den dag då denna förordning offentliggörs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 913/97 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 skall "8 kg" ersättas med "10 kg".

2. Artikel 4.4 skall ersättas med följande:

"4. Det stöd som avses i artikel 1.2 skall, fritt gården, när det gäller smågrisar med en genomsnittsvikt per parti på minst 10 kg men mindre än 16 kg, beräknas på grundval av det pris per kg för 'smågrisar från Lérida' i klassen 15 kg, som konstaterats på marknaden 'Mercolerida' veckan före den vecka då smågrisarna levereras till de behöriga myndigheterna.

Det stöd som avses i artikel 1.2 skall, fritt gården, när det gäller smågrisar med en genomsnittsvikt per parti på minst 16 kg men mindre än 22 kg, beräknas på grundval av det pris per kg för smågrisar i klassen 20 kg 'Selecta', som konstaterats på marknaden i Segovia veckan före den vecka då smågrisarna levereras till de behöriga myndigheterna."

3. I artikel 6 skall följande läggas till:

"— Stödet för smågrisar enligt artikel 4.4."

4. Bilaga I skall ersättas med bilaga I till denna förordning.

5. Bilaga II skall ersättas med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1.4 skall dock tillämpas från och med den 2 december 1997.

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 131, 23.5.1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 323, 26.11.1997, s. 23.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

*BILAGA I**"BILAGA I*

Totalt maximalt antal djur från och med den 6 maj 1997:

Slaktsvin	480 000 djur
Smågrisar	110 000 djur
Utslagssuggor	8 000 djur"

*BILAGA II**"BILAGA II*

I provinsen Lérida, skydds- och övervakningszoner enligt bilaga I och II i föreskrift utfärdad av Generalitat de Catalunya den 25 november 1997, offentliggjord i *Generalitats* officiella tidning den 2 december 1997, s. 14002."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2531/97

av den 16 december 1997

om ändring för fjortonde gången av förordning (EG) nr 413/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Nederländerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

På grund av att klassisk svinpest brutit ut i vissa produktionsområden i Nederländerna har undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden vidtagits för denna medlemsstat genom kommissionens förordning (EG) nr 413/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2391/97⁽⁴⁾.

På grund av att de veterinära och handelsmässiga restriktioner som vidtagits av de nederländska myndigheterna fortsätter att gälla är det lämpligt att öka det antal slaktsvin som får levereras till de behöriga myndigheterna för att på så sätt göra det möjligt att upprätthålla undantagsåtgärderna under de kommande veckorna.

Marknadspriset har sjunkit för de tunga svin som för närvarande slaktas i de zoner där de handelsmässiga restriktionerna nyligen upphävts. Det är därför berättigat att införa ett högsta stödbelopp för slaktsvin som väger mer än 140 kg och som berättigar till stöd enligt förordning (EG) 413/97 för att säkerställa en lika behandling när det gäller tunga svin som saluförs fritt och tunga svin som omfattas av detta stöd.

En snabb tillämpning av undantagsåtgärderna till stöd för marknaden är ett av sätten att bekämpa spridningen av klassisk svinpest. Det är därför motiverat att tillämpa bestämmelserna i denna förordning från och med den dag då förordningen offentliggörs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 413/97 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 skall följande läggas till som punkt 6:

”6. När det gäller slaktsvin med en genomsnittsvikt av mer än 140 kg får stödet inte överstiga det stöd som fastställs enligt bestämmelserna i punkt 1 för slaktsvin med en genomsnittsvikt av 140 kg.”

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 62, 4.3.1997, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT L 330, 2.12.1997, s. 13.

*BILAGA**"BILAGA*

Maximalt antal djur totalt från och med den 18 februari 1997:

Slaktsvin	2 570 000
Smågrisar och spädgrisar	3 800 000
Unga spädgrisar	2 700 000
Utslagssuggor	25 000*

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2532/97

av den 16 december 1997

om överföring av en del av Nicaraguas andel för 1998 till Costa Rica, inom ramen för tullkvoten för import av bananer till gemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 478/95 av den 1 mars 1993 om ytterligare tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 vad avser tullkvotsordningen för import av bananer till gemenskapen, ändrad genom förordning (EEG) nr 1442/93⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 702/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.2 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr 478/95 fastställs tillämpningsföreskrifterna för det ramavtal om bananer som slöts som en del av de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan. Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 478/95 delas tullkvoten upp i specifika delar som fördelas på de länder eller ländergrupper som anges i bilaga I till samma förordning. Om ett land som anges i tabell 1 bilaga I inte kan exportera hela den kvantitet det tilldelats kan denna kvantitet omfördelas enligt artikel 2.2.

Nicaragua har underrättat kommissionen att de inte kommer att kunna exportera en del av sin andel av bananer till gemenskapen under 1998. Nicaragua och Colombia har tillsammans begärt att denna kvantitet som tilldelats Nicaragua skall omfördelas till Costa Rica. Denna omfördelning bör gälla under den andra inlämningsperioden för ansökan om licens för det första kvartalet 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom tillämpning av artikel 2.2 andra stycket i förordning (EG) nr 478/95 ändras de delar av tullkvoten som fördelats till Costa Rica och Nicaragua för det första kvartalet 1998 enligt följande:

"Costa Rica: 26,4 %"

"Nicaragua: 0 %"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 49, 4.3.1995, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 71, 31.3.1995, s. 84.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2533/97

av den 16 december 1997

om tillämpningsföreskrifter för de mindre Egeiska öarna vad avser den särskilda försörjningsordningen för torkat foder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2417/95⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2958/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/95⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2019/93 när det gäller den särskilda ordningen för försörjning av vissa jordbruksprodukter och i enlighet med artikel 3 i förordning (EEG) nr 2019/93 fastställs stödbeloppen för denna försörjning. De prognostiserade försörjningsbalanserna för de mindre Egeiska öarna vad avser torkat foder från övriga gemenskapen bör fastställas för kalenderåret 1998 i enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 2019/93. Dessa bestämmelser bör träda i kraft omedelbart.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den gemensamma kommittén för Förvaltningskommittéerna för de berörda sektorerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpningen av artikel 2 i förordning (EEG) nr 2019/93 skall de prognostiserade försörjningsbalanserna för torkat foder som omfattas av gemenskapsstöd för kalenderåret 1998 vara de som anges i bilgorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Giltighetstiden för de stödlicenser som avses i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 2958/93 skall löpa ut den sista dagen i den andra månaden efter utfärdandet.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 184, 27.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 267, 28.10.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 174, 26.7.1995, s. 27.

*BILAGA I***Prognostiserad försörjningsbalans för de mindre öarna som tillhör grupp A**

(ton)

Varuslag	KN-nr	Kvantiteter för 1998
Lusern eller foder som hetluftstorkats eller torkats på annat sätt	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	1 000

*BILAGA II***Prognostiserad försörjningsbalans för de mindre öarna som tillhör grupp B**

(ton)

Varuslag	KN-nr	Kvantiteter för 1998
Lusern eller foder som hetluftstorkats eller torkats på annat sätt	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	3 000

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2534/97

av den 16 december 1997

rörande utfärdande av importlicenser för bananer enligt tullkvoten för första kvartalet 1998 och inlämnande av nya ansökningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

Kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1409/96⁽⁴⁾ fastställde tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen. Kommissionens förordning (EG) nr 478/95⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 702/95⁽⁶⁾ fastställde kompletterande tillämpningsföreskrifter för den ordning för tullkvoter som avses i artiklarna 18 och 19 i förordning (EEG) nr 404/93.

I artikel 9.3 i förordning (EEG) nr 1442/93 föreskrivs att, om för ett visst kvartal och för ett visst ursprung, beroende på omständigheterna, ett land eller en grupp av länder som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 478/95, de kvantiteter som omfattas av ansökningar om importlicenser från en eller flera kategorier av aktörer väsentligt överstiger den vägledande kvantitet som fastställts, skall en gemensam procentsats fastställas som skall användas för att minska de kvantiteter som tilldelas. Denna minskning skall inte göras för licensansökningar för kategori C eller för ansökningar för kategori A och B som avser en kvantitet på högst 150 ton, under förutsättning att den totala kvantiteten som omfattas av dessa ansökningar avseende kategori A och B för ett visst ursprung inte överstiger 15 % av den totala mängden ansökningar.

Vid tillämpningen av artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 1442/93 fastställs de vägledande kvantiteterna för import inom ramen för tullkvoten, för första kvartalet 1998, genom kommissionens förordning (EG) nr 2318/97⁽⁷⁾

När det gäller de kvantiteter som omfattas av ansökningar om importlicenser som är mindre än eller inte väsentligt överskrider den vägledande kvantitet som fastställts för kvartalet i fråga skall licenser utfärdas för de begärda kvantiteterna. För vissa ursprung överskrider dock de kvantiteter som omfattas av ansökningar väsentligt de vägledande kvantiteter eller de andelar som fastställts i bilagan till förordning (EG) nr 478/95. Därför bör en gemensam procentsats fastställas som, under de omständigheter som beskrivs ovan, skall användas för att minska de kvantiteter som tilldelas för licensansökningarna för de tänkta ursprungerna eller ursprunget och för licenskategorin i fråga.

Det är lämpligt att fastställa den maximala kvantiteten för sådana licensansökningar som fortfarande kan inlämnas med hänsyn till de vägledande kvantiteter som fastställs i förordning (EG) nr 2318/97 och med hänsyn till beviljande ansökningar 1–7 december 1997.

Bestämmelserna i denna förordning skall träda i kraft utan dröjsmål för att licenserna skall kunna utfärdas så snabbt som möjligt.

Förvaltningskommittén för bananer har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt den tullkvotsordning för import av bananer som föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i förordning (EEG) nr 404/93 för första kvartalet 1998 skall importlicenser utfärdas

1. för den kvantitet som uppges i licensansökan

- a) justerad, för ursprung i Costa Rica, med nedsättningskoefficienten 0,6628 för licensansökningar för kategori B, dock med undantag för de ansökningar som avser kvantiteter på högst 150 ton,

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.⁽³⁾ EGT L 142, 12.6.1993, s. 6.⁽⁴⁾ EGT L 181, 20.7.1996, s. 13.⁽⁵⁾ EGT L 49, 4.3.1995, s. 13.⁽⁶⁾ EGT L 71, 31.3.1995, s. 84.⁽⁷⁾ EGT L 321, 22.11.1997, s. 26.

- b) justerad, för ursprung "Övriga", med nedsättningskoefficienten 0,5239 för ansökningar för kategorierna A och B, dock med undantag för de ansökningar som avser kvantiteter på högst 150 ton,
- c) justerad, för ursprung i Colombia, med nedsättningskoefficienten 0,7936 för licensansökningar för kategori B, dock med undantag för de ansökningar som avser kvantiteter på högst 150 ton,
2. för den kvantitet som uppges i licensansökan med annat ursprung än de som nämnts under 1, samt

3. för den kvantitet som uppges i ansökan för licenser som avser kategori C.

Artikel 2

Kvantiteter för vilka licensansökningar fortfarande kan lämnas in för första kvartalet 1998 fastställs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

	<i>(ton)</i>
	Tillgängliga kvantiteter för de nya ansökningarna
COLOMBIA	
— Kategori A	86 378,568
COSTA RICA	
— Kategori A	84 731,867
— Kategori B	6 732,000
VENEZUELA	12 311,415
DOMINIKANSKA REPUBLIKEN	14 617,582
BELIZE	5 100,000
KAMERUN	2 550,000
ELFENBENSKUSTEN	1 625,846
Andra AVS-stater	1 623,609

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 27 november 1997

om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958")

(97/836/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 100a och 113 jämförda med artikel 228.2 första meningen, 228.3 andra stycket och 228.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

1. Rådet har genom beslut av den 23 oktober 1990 bemyndigat kommissionen att medverka vid förhandlingar om revidering av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (ECE) överenskommelse om antagande av enhetliga villkor för godkännande och ömsesidigt erkännande av godkännanden av utrustning och delar till motorfordon, som skedde i Genève den 20 mars 1958.
2. 1958 års överenskommelse har reviderats.
3. Till följd av dessa förhandlingar har gemenskapen nu möjlighet att bli avtalsslutande part till den reviderade överenskommelsen i egenskap av regional organisa-

tion för ekonomisk integration till vilken dess medlemsstater har överfört sin behörighet i de frågor som omfattas av överenskommelsen.

4. Anslutningen till den reviderade överenskommelsen hör till målen för den gemensamma handelspolitiken i enlighet med artikel 113 i fördraget i syfte att avskaffa tekniska handelshinder mellan de avtalsslutande parterna vad gäller motorfordon. Gemenskapens medverkan kommer att förstärka det harmoniseringsarbete som utförs inom ramen för denna överenskommelse och kommer således att medge en förbättrad tillgång till marknader i tredje land. Denna medverkan måste leda till en överensstämmelse mellan de instrument, kallade reglementen, som antagits inom ramen för den reviderade överenskommelsen, och gemenskapslagstiftningen inom området.
5. Godkännandet av motorfordon och teknisk harmonisering görs på grundval av direktiv om fordonssystem, delar och enskilda tekniska enheter, enligt artikel 100a i fördraget som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Sedan den 1 januari 1996 är harmoniseringen vad beträffar fordonskategori M1 fullt genomförd och obligatorisk i enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽³⁾ och särdirektiven om denna fordonskategori.

⁽¹⁾ EGT C 69, 7.3.1996, s. 4.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 21 november 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrad genom direktiv 96/27/EG (EGT L 169, 8.7.1996, s. 1).

6. Gemenskapens anslutning till överenskommelsen kräver ändringar i instrument som antagits enligt förfarandet i artikel 189b. Följaktligen krävs även Europaparlamentets samtycke.
7. De instrument som kallas reglementen, och som antagits inom den reviderade överenskommelsens organ, blir bindande för gemenskapen sex månader efter anmälan om inte gemenskapen protesterat mot dem. Det bör därför föreskrivas att gemenskapens röst beträffande sådana instrument föregås av ett beslut som antas enligt samma förfarande som det som tillämpas vid anslutning till den reviderade överenskommelsen, om inte instrumentet i fråga enbart är en anpassning till den tekniska utvecklingen.
8. Om emellertid antagandet av ett sådant reglemente enbart innebär en anpassning till den tekniska utvecklingen kan gemenskapens ståndpunkt fastställas i enlighet med det förfarande som används för tekniska anpassningar till direktiv om typgodkännande av fordon.
9. Praktiska åtgärder för gemenskapens och medlemsstaternas medverkan till den reviderade överenskommelsen bör fastställas.
10. I den reviderade överenskommelsen föreskrivs ett enkelt förfarande för ändring av texten till densamma. Det är lämpligt att säkerställa att beslutsfattandet på gemenskapsnivå tar hänsyn till bestämmelserna om detta förfarande.
11. I enlighet med bestämmelserna i den reviderade överenskommelsen har varje ny avtalslutande part möjlighet att vid depositionen av sina anslutningsinstrument samtidigt förklara sig inte vara bunden av vissa FN-/ECE-reglementen vilka måste preciseras. Gemenskapen önskar begagna sig av denna bestämmelse för att omedelbart kunna ansluta sig till förteckningen över de reglementen som anses vara väsentliga för att systemet för godkännande av fordon skall fungera enligt vad som redan definieras i direktiven 70/156/EEG, 74/150/EEG⁽¹⁾ och 92/61/EG⁽²⁾ och med avseende på dess betydelse när det gäller godkännanden av fordon på gemenskapsnivå och på samma sätt från fall till fall kunna granska möjligheten att ansluta sig till övriga reglementen i efterhand.
12. Denna anslutning påverkar inte möjligheten att i enlighet med artikel 1.6 i den reviderade överenskommelsen upphöra att tillämpa de FN-/ECE-reglementen som anges i den förteckning som godkänts av gemenskapen. Tillämpningens upphörande kommer
- särskilt att gälla sådana fall där gemenskapen antar strängare gränsvärden för utsläpp av föroreningar och buller och motsvarande FN-/ECE-reglementen inte ändras i enlighet med detta.
13. Om gemenskapen inte ansluter sig till alla FN-/ECE-reglementen utan till en fastställd förteckning över sådana reglementen som anses vara väsentliga för att förfarandet för godkännande av fordon skall fungera, bör de medlemsstater som skrivit under sådana reglementen som gemenskapen inte tillträtt fortsätta förvaltningen och utvecklingen av dessa reglementen.
14. I enlighet med artikel 234 i fördraget bör medlemsstaterna säkerställa att de FN-/ECE-reglementen som de har undertecknat tidigare men som gemenskapen inte tillträder inte är oförenliga med gällande gemenskapslagstiftning.
15. Medlemsstaterna underskrift av FN-/ECE-reglementen bör inte vara oförenligt med bestämmelserna i direktiven 70/156/EEG, 74/150/EEG och 92/61/EEG och hänsyn bör tas till förfarandena i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽³⁾.
16. Enligt gemenskapsreglerna är det medlemsstaterna sak att genomföra förpliktelserna enligt artiklarna 2, 4 och 5 i den reviderade överenskommelsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall ansluta sig till Förenta nationernas ekonomiska kommissionens för Europa överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av godkännande utfärdade i enlighet med dessa föreskrifter, nedan kallad den reviderade överenskommelsen.

Texten till den reviderade överenskommelsen återges i bilaga I till detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall bemyndigas att utse den person som har befogenhet att deponera anslutningsinstrumentet i enlighet med artikel 6.3 i den reviderade överenskommelsen samt att göra den anmälan som avses i bilaga IV till detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 84, 24.3.1974, s. 10. Direktivet senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT L 225, 10.8.1992, s. 72. Direktivet senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrad genom kommissionens beslut 96/139/EG (EGT L 32, 10.2.1996, s. 31).

Artikel 3

1. Enligt artikel 1.5 i den reviderade överenskommelsen skall gemenskapen förklara att den begränsar sin anslutning till genomförandet av FN:s/ECE:s reglementen som anges i förteckningen i bilaga II till detta beslut.
2. Enligt artikel 1.6 i den reviderade överenskommelsen kan gemenskapen, i enlighet med förfarandet i artikel 4.2 andra strecksatsen i detta beslut, besluta att upphöra att tillämpa ett FN-/ECE-reglemente som den tidigare godkänt.
3. Enligt artikel 1.7 i den reviderade överenskommelsen kan gemenskapen, i enlighet med förfarandet i artikel 4.2 andra strecksatsen i detta beslut, besluta att tillämpa ett, några eller samtliga FN-/ECE-reglementen till vilka inte har anslutet sig vid tiden för dess anslutning till den reviderade överenskommelsen.

Artikel 4

1. De praktiska arrangemangen för gemenskapens och medlemsstaternas medverkan i FN:s/ECE:s arbete anges i bilaga III.

Gemenskapens bidrag avseende prioriteringarna i FN:s/ECE:s arbetsprogram skall fastställas i enlighet med förfarandet i punkt 1 i bilaga III.

2. Gemenskapen skall rösta för antagandet av utkast till FN-/ECE-reglemente eller utkast till ändring av reglemente

- om ett befintligt reglemente till vilket gemenskapen anslutit sig skall anpassas till den tekniska utvecklingen och förslaget har godkänts i enlighet med förfarandet i artikel 13 i direktiv 70/156/EEG,
- i alla andra fall, om rådet med kvalificerad majoritet har godkänt förslaget på kommissionens förslag och efter Europaparlamentets samtycke.

3. När ett FN-/ECE-reglemente eller en ändring av ett FN-/ECE-reglemente antas utan att gemenskapen röstat för, skall gemenskapen göra en invändning i enlighet med artikel 1.2 andra stycket i den reviderade överenskommelsen.

4. Under förutsättning att gemenskapen röstar för ett FN-/ECE-reglemente eller en ändring av ett reglemente skall i beslutet även anges om reglementet skall ingå som

en del i systemet för EG-typgodkännande och ersätta befintlig lagstiftning i gemenskapen.

5. De FN-/ECE-reglementen och ändringar av FN-/ECE-reglementen som är bindande för gemenskapen skall, innan de träder i kraft, offentliggöras på gemenskapernas officiella språk i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

1. Föreslagna ändringar till den reviderade överenskommelsen som skall föreläggas de avtalsslutande parterna i gemenskapens namn skall antas med kvalificerad majoritet av rådet på förslag från kommissionen och efter Europaparlamentets samtycke.

2. Beslut om att invända eller liknande mot föreslagna ändringar av den reviderade överenskommelsen som lagts fram av andra avtalsslutande parter skall fattas enligt det förfarande som skall följas vid anslutning till sagda överenskommelse. Om inte detta förfarande har fullgjorts en vecka före utgången av den tidsfrist som avses i artikel 13.2 i den reviderade överenskommelsen, skall kommissionen, i gemenskapens namn, invända mot ändringen innan tidsfristen löper ut.

Artikel 6

De medlemsstater som kommer att skriva under eller har skrivit under FN-/ECE-reglementen som inte är bindande för gemenskapen får fortsätta att förvalta och utveckla dessa reglementen genom att anta ändringar som avspeglar den tekniska utvecklingen men de skall säkerställa

- att underskrivandet av dessa reglementen inte strider mot bestämmelserna i direktiven 70/156/EEG, 74/150/EEG och 92/61/EEG och
- att förfarandena i direktiv 83/189/EEG iakttas.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 1997.

På rådets vägnar

G. WOHLFART

Ordförande

BILAGA 1

FÖRENTA NATIONERNAS EKONOMISKA KOMMISSION FÖR EUROPA
KOMMITTÉN FÖR INTERNA TRANSPORTER

ÖVERENSKOMMELSE

om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännanden utfärdade i enlighet med dessa föreskrifter (*)

Revision 2

(Med de tillägg som trädde i kraft den 16 oktober 1995)

FÖRENTA NATIONERNA

(*) Överenskommelse om antagande av enhetliga regler för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt för ömsesidigt erkännande av sådant godkännande. Genève den 20 mars 1958.

ÖVERENSKOMMELSE

om antagande av enhetliga föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännanden utfärdade i enlighet med dessa föreskrifter (*)

INLEDNING

DE FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

SOM HAR BESLUTAT att ändra överenskommelsen om antagande av enhetliga villkor för typgodkännande och för ömsesidigt erkännande av sådant godkännande för utrustning och delar till motorfordon, upprättad i Genève den 20 mars 1958,

SOM ÖNSKAR fastställa enhetliga tekniska föreskrifter som vissa hjulförsedda fordon, viss utrustning och vissa delar behöver uppfylla för att få användas i respektive stater,

SOM ÖNSKAR anta dessa föreskrifter i respektive stater, i den mån detta är möjligt,

SOM ÖNSKAR underlätta användandet i respektive stater av fordon, utrustning och delar som typgodkänt enligt dessa föreskrifter av annan fördragsslutande parts behöriga myndigheter,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De fördragsslutande parterna skall, genom en förvaltningskommitté sammansatt av samtliga fördragsslutande parter i enlighet med i tillägg 1 angivna interna arbetsordning och på grundval av bestämmelserna i de följande artiklarna och avsnitten, fastställa föreskrifter för hjulförsedda fordon. I de fall det är befogat skall de tekniska föreskrifterna innehålla alternativ, i möjligaste mån vara inriktade på prestanda samt ange testmetoder. Villkoren för beviljande av typgodkännanden och ömsesidigt erkännande av desamma är avsedda för de fördragsslutande parter som beslutat att tillämpa reglerna i systemet om typgodkännande.

I denna överenskommelse avses med

— *hjulförsett fordon, utrustning och delar*: alla former av hjulförsedda fordon, utrustning och delar vars egenskaper inverkar på trafiksäkerheten, miljöskyddet och energihushållningen

— *typgodkännande i form av föreskrifter*: det administrativa förfarande genom vilket en av de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter fastslår, efter det att nödvändiga kontroller genomförts, att ett fordon, en utrustning eller en del som överlämnats av tillverkaren uppfyller specifikationerna i den berörda föreskriften. Tillverkaren skall därefter intyga att varje

fordon, utrustning och del som han saluför, har framställts på samma sätt som den typgodkända produkten.

För tillämpningen av föreskriften kan åtskilliga andra administrativa förfaranden än typgodkännanden övervägas. Det enda alternativa förfarande som är allmänt känt och som tillämpas av vissa stater inom Ekonomiska kommissionen för Europa, är det förfarande varigenom tillverkaren utan någon föregående administrativ kontroll egenhändigt intygar att varje produkt som han saluför överensstämmer med den aktuella föreskriften. Behöriga administrativa myndigheter kan, genom stickprov på marknaden, kontrollera att de egenhändigt intygade produkterna överensstämmer med den berörda föreskriften.

2. Förvaltningskommittén skall vara sammansatt av samtliga fördragsslutande parter, enligt den interna arbetsordning som anges i tillägg 1. Efter upprättandet av en föreskrift i enlighet med förfarandet i tillägg 1, skall förvaltningskommittén meddela lydelsen i detta till Förenta nationernas generalsekreterare, nedan kallad generalsekreteraren. "Generalsekreteraren" skall därefter snarast möjligt underrätta de fördragsslutande parterna om denna föreskrift.

Föreskriften skall anses vara antaget såvida inte mer än en tredjedel av de fördragsslutande parterna inom loppet av sex månader efter generalsekreterarens underrättelse, till denne anfört invändningar mot föreskriften.

Föreskriften skall omfatta följande:

- a) De hjulförsedda fordon, utrustningar eller delar som avses.
- b) De tekniska föreskrifterna med eventuella varianter.
- c) Testmetoder för att visa att prestanda uppfyller föreskrifterna.
- d) Villkoren för beviljande av typgodkännande och ömsesidigt erkännande av desamma och i förekommande fall märkning av typgodkännande, samt villkoren för att säkerställa att tillverkningen överensstämmer med kraven.
- e) Tidpunkten för föreskriftens ikraftträdande.

Föreskriften kan, i förekommande fall, hänvisa till de laboratorier som godkänts av de berörda myndigheter där provningarna för typgodkännande av utrustning och delar till hjulförsedda fordon skall genomföras.

3. Efter det att en föreskrift har antagits, skall generalsekreteraren snarast möjligt underrätta samtliga fördragsslutande parter och meddela vilka som anfört invändningar och för vilka föreskriften inte skall träda i kraft.

4. Föreskriften skall träda i kraft för alla fördragsslutande parter som ej anfört invändningar, vid den tidpunkt eller de tidpunkter som anges i föreskriften, som en bilaga till denna överenskommelse.

5. Varje ny fördragsslutande part kan vid deponerandet av anslutningsinstrumentet förklara att den inte är bunden av vissa eller samtliga föreskrifter i bilagorna till denna överenskommelse. Om det förfarande som avses i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel därvid pågår om ett förslag till föreskrift eller om en antagen föreskrift, skall generalsekreteraren underrätta den nya fördragsslutande parten om förslaget och detta skall endast träda i kraft som föreskrift gentemot denna fördragsslutande part i enlighet med de villkor som anges i punkt 4 i denna artikel. Generalsekreteraren skall underrätta samtliga fördragsslutande parter om tidpunkten för ikraftträdandet. Han skall likaledes underrätta dem om de förklaringar som lämnats av de fördragsslutande parterna om att vissa föreskrifter undantagits från tillämpning i enlighet med denna punkt.

6. Varje fördragsslutande part som tillämpar en föreskrift kan när som helst och med ett års uppsägningstid underrätta generalsekreteraren om att dess myndigheter kommer att upphöra att tillämpa föreskriften. Generalsekreteraren skall underrätta de övriga fördragsslutande parterna om detta.

Beviljat typgodkännande skall gälla fram till dess att det återkallas.

Om en fördragsslutande part upphör med utfärdande av typgodkännanden i enlighet med en föreskrift, åligger det denna att

- upprätthålla lämpliga kontrollmöjligheter vid tillverkningen av de produkter för vilka typgodkännanden fram till dess har beviljats,
- vidta de erforderliga åtgärder som anges i artikel 4 vid uppgift om bristande överensstämmelse från en fördragsslutande part som alltjämt tillämpar föreskriften,
- fortsätta att underrätta de övriga fördragsslutande parternas berörda myndigheter om återkallandet av de typgodkännanden som anges i artikel 5,
- fortsätta att bevilja förlängning av gällande typgodkännanden.

7. Fördragsslutande part som ej tillämpar en föreskrift kan när som helst underrätta generalsekreteraren att den avser att i fortsättningen tillämpa föreskriften och detta skall i sådana fall träda i kraft för parten sextio dagar efter underrättelsen. Generalsekreteraren skall meddela samtliga fördragsslutande parter om ikraftträdandet av en föreskrift gentemot en ny fördragsslutande part i enlighet med vad som föreskrivs i denna punkt.

8. I denna överenskommelse skall de fördragsslutande parter gentemot vilka denna föreskrift gäller kallas "fördragsslutande parter som tillämpar en föreskrift".

Artikel 2

Fördragsslutande part som vid tillämpningen av föreskriften huvudsakligen använder sig av systemet för typgodkännande, skall bevilja de hjulförsedda fordon, den utrustning och de delar som anges i föreskriften de där angivna typgodkännandemärkena och godkännandemärkena, förutsatt att den förfogar över erforderlig teknisk kompetens och anser att de åtgärder som har vidtagits för att garantera att produkten överensstämmer med den godkända typen, i enlighet med definitionen i tillägg 2, är tillfredsställande. Fördragsslutande part, som tillämpar en föreskrift enligt systemet för typgodkännande, skall förvägra det typgodkännandemärke och det godkännandemärke som avses i denna föreskrift om ovannämnda villkor ej uppfylls.

Artikel 3

Hjulförsedda fordon, utrustning och delar för vilka typgodkännande har utfärdats av fördragsslutande part i enlighet med artikel 2 i denna överenskommelse och som framställts inom en fördragsslutande stats territorium som tillämpar den aktuella föreskriften eller i en stat som angivits av den fördragsslutande parten och som har utfärdat typgodkännande av berörda hjulförsedda fordon, utrustning eller delar, skall anses överensstämma med lagstiftningen hos samtliga avtalsslutande parter som tillämpar denna föreskrift.

Artikel 4

Om de behöriga hos en fördragsslutande part, som tillämpat en föreskrift enligt systemet för typgodkännande, konstaterar att vissa hjulförsedda fordon, utrustningar eller delar med typgodkännandemärkning utfärdad i enlighet med denna föreskrift av en av de fördragsslutande parterna ej överensstämmer med den godkända typen, skall de underrätta de behöriga myndigheterna hos den fördragsslutande part som utfärdat godkännandet. Den fördragsslutande parten skall därefter vidta erforderliga åtgärder för att garantera att överensstämmelse mellan det producerade och den godkända typen på nytt garanteras och underrättar de övriga fördragsslutande parter som tillämpar föreskriften enligt systemet för typgodkännande om de åtgärder som vidtagits för detta ändamål och som i förekommande fall kan förlängas fram till dess att godkännandet återkallas. I de fall trafiksäkerheten eller miljön är hotade skall den fördragsslutande part som utfärdat godkännandet underrätta övriga fördragsslutande parter om förhållandet, efter underrättelse om bristande överensstämmelse med den godkända typen. Dessa kan förbjuda försäljning och användning av de hjulförsedda fordonen, utrustningarna eller delarna inom sitt territorium.

Artikel 5

De behöriga myndigheterna hos varje fördragsslutande part som tillämpar en föreskrift enligt systemet för typgodkännande skall varje månad sända en förteckning över de ansökningar om godkännande av hjulförsedda fordon, utrustningar och delar som den avslagit eller återkallat under den föregående månaden till de behöriga myndigheterna hos övriga fördragsslutande parter. När de har mottagit en förfrågan från den behöriga myndigheten hos en annan fördragsslutande part som tillämpar en föreskrift enligt systemet för typgodkännande, skall de ofördröjligen sända den berörda myndigheten ett exemplar av de relevanta informationshandlingar som ligger till grund för deras beslut att utfärda, avslå, bevilja och återkalla typgodkännanden av hjulförsedda fordon, utrustning eller delar som omfattas av föreskriften.

Artikel 6

1. De stater som är medlemmar i Ekonomiska kommissionen för Europa, de stater som i enlighet med punkt 8 i kommissionens direktiv får delta i kommissionens arbete i rådgivande egenskap och de organisationer för regional ekonomisk integration som upprättats av medlemsstaterna i Ekonomiska kommissionen för Europa och till vilka de respektive medlemsstaterna har överlåtit befogenheter enligt denna överenskommelse, särskilt vad gäller

beslut med bindande verkan för dessa stater, kan bli fördragsslutande parter i denna överenskommelse.

Vid beräkningen av antalet röster i enlighet med artikel 1.2 och artikel 12.2 skall organisationerna för regional ekonomisk integration förfoga över ett antal röster som motsvarar det antal av deras medlemsstater som är medlemmar i Ekonomiska kommissionen för Europa.

2. De av Förenta nationernas medlemsstater som, i enlighet med punkt 11 i Ekonomiska kommissionens för Europa direktiv, får delta i vissa av kommissionens arbeten och de organisationer för regional ekonomisk integration till vilka dessa, däri ingående, stater överlåtit befogenheter som omfattas av denna överenskommelse, särskilt vad gäller beslut med bindande verkan för dessa stater, kan bli fördragsslutande parter i denna överenskommelse.

Vid beräkningen av antalet röster i enlighet med artikel 1.2 och artikel 12.2 skall organisationerna för regional ekonomisk integration förfoga över ett antal röster som motsvarar det antal av deras medlemsstater som är medlemmar i Förenta Nationerna.

3. Anslutning till den ändrade överenskommelsen av nya fördragsslutande parter som ej är parter i överenskommelsen från 1958 skall ske genom deposition av ratifikations- eller anslutningsinstrument hos generalsekreteraren efter det att den ändrade överenskommelsen trätt i kraft.

Artikel 7

1. Den ändrade överenskommelsen skall anses träda i kraft nio månader från den tidpunkt då den har överlämnats av generalsekreteraren till samtliga fördragsslutande parter av 1958 års överenskommelse.

2. Den ändrade överenskommelsen skall anses ej ha trätt i kraft om invändning har anförts av de fördragsslutande parterna av 1958 års överenskommelse inom sex månader från den tidpunkt då generalsekreteraren överlämnat den.

3. För varje ny fördragsslutande part som ansluter sig till denna skall den ändrade överenskommelsen träda i kraft den sextionde dagen efter det att anslutningsinstrumentet har deponerats.

Artikel 8

1. Samtliga fördragsslutande parter har rätt att säga upp denna överenskommelse genom anmälan till generalsekreteraren.

2. Uppsägningen skall träda i kraft tolv månader efter den dag då generalsekreteraren har mottagit anmälan.

Artikel 9

1. Varje ny fördragsslutande part enligt artikel 6 i denna överenskommelse kan, vid anslutningen eller när som helst därefter, genom anmälan till generalsekreteraren förklara att överenskommelsen skall tillämpas i hela eller delar av de territorier för vilkas internationella angelägenheter den ansvarar. Överenskommelsen blir då tillämplig i hela eller delar av de territorier som anges i anmälan från och med den sextionde dagen efter det att generalsekreteraren mottagit anmälan.

2. Varje ny fördragsslutande part enligt artikel 6 i denna överenskommelse som har lämnat en förklaring, i enlighet med punkt 1 i denna artikel, för att utvidga tillämpningen av denna överenskommelse till ett territorium för vars internationella angelägenheter den är ansvarig, kan, i enlighet med artikel 8, säga upp avtalet för detta territorium.

Artikel 10

1. Tvist mellan två eller flera fördragsslutande parter rörande tolkningen eller tillämpningen av denna överenskommelse skall, såvitt möjligt, lösas genom förhandlingar mellan de tvistande parterna.

2. Tvist som inte löses genom förhandling skall underkastas skiljedomsförfarande, om någon av de tvistande fördragsslutande parterna begär detta, och skall då hänskjutas till en eller flera skiljemän, som de tvistande parterna gemensamt skall utse. Om de tvistande parterna, inom tre månader från tidpunkten för ansökan om skiljedomsförfarande, inte har kunnat enas om valet av en eller flera skiljemän, kan endera av parterna ansöka hos generalsekreteraren om utseende av en ensam skiljeman, till vilken tvisten skall hänskjutas för avgörande.

3. Dom av skiljeman eller skiljemän som utsetts enligt punkt 2 i denna artikel skall vara bindande för de tvistande fördragsslutande parterna.

Artikel 11

1. Varje ny fördragsslutande part får vid anslutningen till denna överenskommelse förklara att den inte anser sig vara bunden av artikel 10 i överenskommelsen. Övriga fördragsslutande parter skall ej vara bundna av artikel 10 gentemot fördragsslutande part som anmält sådant förbehåll.

2. Fördragsslutande part som har anmält förbehåll enligt punkt 1 i denna artikel, kan när som helst återkalla detta förbehåll genom anmälan till generalsekreteraren.

3. Inget annat förbehåll till denna överenskommelse eller till föreskrifter som bifogas densamma skall vara tillåtna, men varje fördragsslutande part kan, i enlighet med artikel 1, förklara att den inte avser att tillämpa vissa av dessa föreskrifter eller att den inte avser att tillämpa någon av dessa föreskrifter.

Artikel 12

De föreskrifter som bifogas denna överenskommelse skall kunna ändras enligt följande bestämmelser:

1) Ändringar i föreskrifterna skall fastställas av förvaltningskommittén i enlighet med bestämmelserna i artikel 1.2 och med det förfarande som anges i tillägg 1. Om det är befogat kan en ändring göra det möjligt att i olika former behålla befintliga föreskrifter. De fördragsslutande parterna skall ange vilket alternativ som de ämnar tillämpa. De fördragsslutande parter som tillämpar ett eller flera alternativ inom ramen för en föreskrift skall inte vara tvungna att godta de typgodkännanden som beviljats enligt ett eller flera av de tidigare alternativen i samma föreskrifter. De fördragsslutande parter som endast tillämpar de senaste ändringarna skall inte vara tvungna att godta de godkännanden som beviljats enligt tidigare ändringar eller enligt föreskrifter som inte ändrats. Alla fördragsslutande parter som tillämpar en föreskrift skall godta de godkännanden som beviljats enligt den senaste ändringen, även om de endast tillämpar en av de ändringar som gjorts före denna föreskrift. Efter beslut skall förvaltningskommittén underrätta generalsekreteraren om varje ändring i föreskrifterna. Generalsekreteraren skall snarast möjligt underrätta de fördragsslutande parter som tillämpar föreskrifterna om denna ändring.

2) Ändring av en föreskrift skall anses antagen om mer än en tredjedel av de fördragsslutande parter som vid tidpunkten för anmälan tillämpar föreskriften inte framställt erinran mot ändringen inom sex månader från dagen för generalsekreterarens anmälan. Om mer än en tredjedel av de fördragsslutande parter som tillämpar föreskriften inte har framställt någon erinran till generalsekreteraren vid utgången av denna period skall denne snarast möjligt förklara att ändringen antagits och är bindande för de fördragsslutande parter som tillämpar föreskriften och som ej har anfört några invändningar. Om en föreskrift ändras och minst en femtedel av de fördragsslutande parter som tillämpar den inte ändrade versionen, senare tillkännager att de önskar fortsätta att tillämpa den, skall denna ej ändrade version anses vara en variant av den ändrade versionen och formellt införlivas som sådan i föreskriften och

träda i kraft vid samma tidpunkt som ändringen antas eller träder i kraft. I sådana fall skall de förpliktelser som anges i punkt 1 gälla för de fördragsslutande parter som tillämpar föreskriften.

- 3) Om en stat blivit part i denna överenskommelse under perioden mellan anmälan till generalsekreteraren efter meddelandet till generalsekreteraren om en ändring av en föreskrift och ändringen ikraftträdande, kan den aktuella föreskriften träda i kraft gentemot denna fördragsslutande part först två månader efter det att den fördragsslutande parten formellt antagit ändringen eller sex månader efter det att generalsekreteraren anmält den planerade ändringen till denna part.

Artikel 13

Texten till själva överenskommelsen och dess tillägg kan ändras i enlighet med följande bestämmelser:

- 1) Fördragsslutande part kan föreslå en eller flera ändringar i denna överenskommelse och i dess tillägg. Texten till föreslagen ändring i överenskommelsen skall tillställas generalsekreteraren som skall överlämna den till alla fördragsslutande parter och till de övriga stater som avses i artikel 6.1.
- 2) Ändringsförslag som utsänts enligt punkt 1 i denna artikel skall anses antaget såvida inte någon fördragsslutande part anför erinran inom en tidsperiod av sex månader från den dag då generalsekreteraren översände ändringsförslaget.
- 3) Generalsekreteraren skall snarast möjligt underrätta alla fördragsslutande parter om någon erinran anförts mot ändringsförslaget. Om erinran har anförts skall ändringsförslaget inte anses antaget och vara utan verkan. Har ingen erinran anförts skall ändringen träda i kraft för samtliga fördragsslutande parter tre månader efter utgången av den frist på sex månader som anges i punkt 2 i denna artikel.

Artikel 14

Förutom de underrättelser som avses i artiklarna 1, 12 och 13 i denna överenskommelse, skall generalsekreteraren underrätta de fördragsslutande parterna om följande:

- a) Anslutningar i enlighet med artikel 6.
- b) De tidpunkter då denna överenskommelse skall träda i kraft i enlighet med artikel 7.
- c) Uppsägningar i enlighet med artikel 8.
- d) Anmälningar mottagna i enlighet med artikel 9.
- e) De förklaringar och anmälningar som mottagits i enlighet med artikel 11.1 och 11.2.
- f) Ikraftträdande av eventuella ändringar i enlighet med artikel 12.1 och 12.2.
- g) Ikraftträdande av eventuella ändringar i enlighet med artikel 13.3.

Artikel 15

1. Om de förfaranden som avses i artikel 1.3 och 1.4 i den icke ändrade överenskommelsen har inletts för antagande av en ny föreskrift vid tidpunkten för ikraftträdandet av ovannämnda bestämmelser skall den nya föreskriften träda i kraft i enlighet med bestämmelserna i punkt 5 i den artikeln.
2. Om de förfaranden som avses i artikel 12.1 i den icke ändrade överenskommelsen har inletts för antagande av en ändring till en föreskrift vid tidpunkten för ikraftträdandet av ovannämnda bestämmelser, skall ändringen träda i kraft i enlighet med bestämmelserna i den artikeln.
3. En föreskrift som antagits i enlighet med den icke ändrade överenskommelsen kan, om alla parter i överenskommelsen är överens om detta, anses vara en överenskommelse som antagits i enlighet med ovannämnda bestämmelser.

*TILLÄGG 1***SAMMANSÄTTNING OCH ARBETSORDNING FÖR FÖRVALTNINGSKOMMITTÉN***Artikel 1*

Förvaltningskommittén skall bestå av företrädare för samtliga parter till den ändrade överenskommelsen.

Artikel 2

För kommitténs sekretariat ansvarar verkställande sekreteraren för Ekonomiska kommissionen för Europa.

Artikel 3

Kommittén skall varje år vid första sammanträdet utse en ordförande och en vice ordförande.

Artikel 4

Förenta nationernas generalsekreterare sammankallar kommittén inom ramen för Ekonomiska kommissionen för Europa så snart det är befogat att upprätta en ny förordning eller vidta ändring av förordning

Artikel 5

Votering skall genomföras om förslag till nya förordningar. Varje stat som anslutit sig till överenskommelsen skall ha en röst. För beslutsmässighet skall minst hälften av fördragsslutande parter röster krävas. Vid beräkningen av röstetalet skall regionala organisationer för ekonomisk integration, i egenskap av fördragsslutande parter, ha lika många röster som de har medlemsstater. En företrädare för en regional organisation för ekonomisk integration kan avge röster motsvarande antalet oavhängiga medlemsstater. För att en ny förordning skall antas måste förslaget erhålla två tredjedelar av närvarande medlemmars avgivna röster.

Artikel 6

Votering skall genomföras om förslag till ändringar av förordningar. Varje stat som anslutit sig till överenskommelsen och tillämpar föreskriften förfogar över en röst. Lägsta erforderliga antal för beslutsföret är minst hälften av fördragsslutande parter röster. För att kunna beräkna erforderligt röstetal skall, i egenskap av fördragsslutande parter, regionala organisationer för ekonomisk integration ha lika många röster som de har medlemsstater. Representanten för en regional organisation för ekonomisk integration kan avge röster motsvarande antalet oavhängiga medlemsstater som tillämpar den aktuella förordningen. För att en föreslagen ändring av en föreskrift skall antas måste förslaget erhålla två tredjedelar av närvarande medlemmars avgivna röster.

Tillägg 2

FÖRFARANDE FÖR KONTROLL AV PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

1. INLEDANDE BEDÖMNING
  - 1.1 Innan typgodkännande utfärdas ankommer det på fördragsslutande parts tillståndsgivande myndighet att försäkra sig om att det finns tillfredsställande bestämmelser och förfaranden för att säkerställa en effektiv kontroll av att fordon, utrustning eller delar som framställs uppfyller typgodkännandet.
  - 1.2 Den tillståndsgivande myndigheten skall fastställa om kravet i punkt 1.1 är uppfyllt, men kontrollen kan även på begäran av den myndighet som beviljar typgodkännanden och för dess räkning utföras av annan fördragsslutande parts tillståndsbeviljande myndighet. I detta fall skall sistnämnda tillståndsbeviljande myndighet upprätta ett intyg om överensstämmelse av vilket det skall framgå vilka produktionsanläggningar och produktions-enheter som granskats med avseende på den eller de produkter som avses i ansökan om typgodkännande.
  - 1.3 Den tillståndsgivande myndigheten skall även betrakta det faktum att tillverkaren är registrerad enligt den harmoniserade ISO-standarden 9002 (som omfattar den eller de produkter som skall godkännas) eller enligt en likvärdig standard för godkännande som tillräckligt för att styrka att kravet i punkt 1.1 är uppfyllt. Det åligger tillverkaren att tillhandahålla uppgifter om registreringen och att meddela varje ändring som inverkar på giltigheten av eller föremålet för registreringen till den tillståndsgivande myndigheten.
  - 1.4 Så snart den tillståndsgivande myndigheten mottagit en begäran från en annan fördragsslutande part, skall den skicka ett intyg om överensstämmelse enligt vad som sägs i punkt 1.2, sista meningen, eller meddela att man inte kan utfärda något intyg.
2. PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE
  - 2.1 Varje fordon, utrustning eller del som godkänts i enlighet med denna överenskommelse eller annan förordning skall tillverkas i överensstämmelse med typgodkännandet och uppfylla föreskrifterna i detta tillägg och i samtliga särskilda bestämmelser.
  - 2.2 När en fördragsslutande parts behöriga myndighet utfärdar ett typgodkännande, skall den förvissa sig om att det finns tillräckliga föreskrifter och dokumenterade inspektionsprogram, som skall överenskommas med tillverkaren vid varje typgodkännande, så att de provningar och därmed sammanhängande kontroller som krävs för att försäkra sig om att produktionen fortfarande överensstämmer med typgodkännandet, och även i förekommande fall de provningar som föreskrivs i särskilda bestämmelser, utförs med särskilt angivna tidsintervall.
  - 2.3 Det ankommer på innehavare av typgodkännande:
    - 2.3.1 att ansvara för att ett effektivt kontrollförfarande för överensstämmelse med typgodkännande finns för produkterna (fordon, utrustning eller delar),
    - 2.3.2 att ha tillgång till nödvändig utrustning för kontroll av överensstämmelse med varje typgodkännande,
    - 2.3.3 att ansvara för att resultaten från provningarna registreras och att bifogade handlingar finns tillgängliga under en tid som bestäms i samråd med tillståndsgivande myndighet. Denna tidsperiod får ej överstiga tio år,
    - 2.3.4 att analysera resultaten av varje slag av provning i syfte att kontrollera och garantera att produktens egenskaper är konsistenta med hänsyn till de variationer som normalt förekommer inom industriproduktion,
    - 2.3.5 att för varje produkttyp vidta åtminstone de kontroller som föreskrivs i detta tillägg och genomföra de provningar som föreskrivs i tillämpliga särskilda bestämmelser,
    - 2.3.6 att alltid då ett stickprov påvisar avvikelser från standarden hos det aktuella testexemplaret genomföra ytterligare provtagning och undersökning. Alla åtgärder skall vidtas för att återställa överensstämmelsen i den aktuella produktionen.

- 2.4 Den myndighet som utfärdat typgodkännande kan när som helst i varje produktionsenhet granska kontrollförfarandet för överensstämmelse. Den normala frekvensen för dessa kontroller skall vara förenlig med de bestämmelser som kan ha godkänts i enlighet med punkt 1.2 eller 1.3 i detta tillägg och skall vara sådan att de relevanta kontrollerna granskas inom en tid som är förenlig med den förtroendefulla relation som utvecklats av typgodkännandemyndigheten.
- 2.4.1 Vid varje inspektion skall test- och tillverkningsregistren hållas tillgängliga för inspektören.
- 2.4.2 Inspektören kan, om så är lämpligt med hänsyn till provningens natur, ta ut stickprov för provning i tillverkarens laboratorium (eller på en teknisk tjänst, om en sådan föreskrivs i bilagan till denna överenskommelse). De antal stickprov som minst skall tas kan fastställas utifrån resultaten av de kontroller som tillverkaren själv har utfört.
- 2.4.3 Om kontrollerna inte förefaller vara av en tillfredsställande nivå eller om det är nödvändigt att kontrollera validiteten av de provningar som utförts i enlighet med punkt 2.4.2, skall kontrollören ta prover som skickas till den tekniska tjänsten för att där genomgå de provningar som krävs för typgodkännandet.
- 2.4.4 Tillståndsgivande myndighet kan genomföra alla kontroller eller provningar som föreskrivs i detta tillägg eller i bestämmelserna i bilagan till denna överenskommelse.
- 2.4.5 Då de resultat som erhållits i samband med en inspektion inte bedöms som tillfredsställande skall den tillståndsgivande myndigheten säkerställa att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att snarast möjligt återställa produktionsöverensstämmelsen.
-

BILAGA II

1. Vid tidpunkten för anslutningen till den reviderade överenskommelsen om hjulförsedda fordon, utrustning och delar avser Europeiska gemenskapen att begränsa sin anslutning till att omfatta erkännande och godkännande av de vid tidpunkten för anslutningen gällande FN-/ECE-reglementena och ändringsutgåvor som upptas i nedanstående förteckning såsom de gäller vid anslutningen.

FN-/ECE reglemente	Ändringsutgåva	Ämne
1	01	Asymmetriska strålkastare (inklusive R ₂ - och/eller HS ₁ - lampor)
3	02	Reflexanordningar
4	—	Bakre nummerskyltsbelysningar
5	02	Asymmetriska strålkastare (s.k. sealed beam)
6	01	Körriktningsvisare
7	02	Stopp- och positionslyktor
8	04	Halogenstrålkastare (H ₁ , H ₂ , H ₃ , HB ₃ , HB ₄ , H ₇ , H ₈ och/eller HIR ₁)
10	02	Radioavstörning
11	02	Dörrlås och dörrgångjärn
12	03	Styrinrättningens beteende vid sammanstötning
13	09	Bromsning
14	04	Bilbältesfästpunkter
16	04	Bilbälten
17	06	Sätenas hållfasthet
18	02	Stöldskydd
19	02	Främre dimstrålkastare
20	02	H ₄ -strålkastare
21	01	Invändiga fordonsdetaljer
22	04	Motorishjälm
23	—	Backningsstrålkastare
24	03	Dieselryk
25	04	Huvudstöd
26	02	Utvändiga fordonsdetaljer
27	03	Varningstrianglar
28	—	Ljudsignalanordningar
30	02	Däck (motorfordon och släpvagnar till dessa)
31	02	H ₄ -strålkastare ("sealed beam")
34	01	Brandrisker
37	03	Glödlampor för bruk i godkända lampenheter
38	—	Dimbaklyktor
39	—	Hastighetsmätare
43	—	Säkerhetsglas
44	03	Skydd för barn i bil
45	01	Strålkastarregörare
46	01	Backspeglar
48	01	Belysningsinstallation och ljussignalanordningar
49	02	Dieselvagnar
50	—	Främre/bakre positions-/stoppljus, körriktningsvisare, bakre nummerskyltsbelysning (moped/motorcykel)

FN-/ECE reglemente	Ändringsutgåva	Ämne
51	02	Bullernivå
53	—	Belysningsinstallation och ljussignaleringsutrustning (motorcyklar)
54	—	Däck (fordon i yrkesmässig trafik och släpvagnar till dessa)
56	—	Strålkastare (mopeder)
57	01	Strålkastare (motorcyklar)
58	01	Bakre underkörningsskydd
59	—	Utbytesluddämpare
60	—	Förmanövrerade styrdon (mopeder/motorcyklar)
62	—	Stöldskydd (mopeder/motorcyklar)
64	—	Däck (reservhjul/däck för provisorisk användning)
66	—	Karosserihållfasthet (bussar)
69	01	Bakre skylt för långsamgående fordon
70	01	Bakre skylt för tunga och långa fordon
71	—	Siktfält, jordbrukstraktorer
72	—	Strålkastare (HS ₁ -lampor) (motorcyklar)
73	—	Sidoskydd
74	—	Belysningsinstallation och ljussignaleringsutrustning (mopeder)
75	—	Däck (motorcyklar/mopeder)
77	—	Parkeringsljus
78	02	Bromsar (kategori L)
79	01	Styrinrättning
80	01	Sätenas hållfasthet (bussar)
81	—	Backspeglar (motorcyklar/mopeder)
82	—	Strålkastare (HS ₂) (moped)
83	03	Avgaser
85	—	Motoreffekt
86	—	Belysningsinstallation och ljussignaler, jordbrukstraktorer
87	—	Varsellyktor
89	—	Hastighetsbegränsare
90	01	Utbytesbromsbelägg
91	—	Sidomarkeringsljus
93	—	Främre underkörningsskydd
96	—	Dieselavgaser (jordbrukstraktorer)
97	—	Alarmsystem
98	—	Strålkastare med gasurladdningslampa
99	—	Gasurladdningslampor
100	—	Elfordonssäkerhet
101	—	CO ₂ -utsläpp/bränsleförbrukning
102	—	Korta kopplingsanordningar
103	—	Utbyteskatalysatorer

De tekniska kraven i ovan förtecknade FN-/ECE-reglementena skall, i de fall det finns EG-särdirktiv som rör sig de förtecknade reglementena, utgöra alternativ till de tekniska bilagorna till relevanta EG-särdirktiv när dessa har samma räckvidd.

De kompletterande bestämmelserna i direktiven såsom de som rör installationskrav eller godkännandeförfarandet, skall emellertid fortfarande gälla.

I de fall då det står klart att FN-/ECE-reglementena avviker från motsvarande direktiv kan gemenskapen besluta att avsäga sig skyldigheten till ömsesidigt godkännande inom detta område genom att, i enlighet med artikel 1.6 i den reviderade överenskommelsen och artikel 3 i det här beslutet, återkalla det/de berörda FN-/ECE-reglementet/ena.

2. De förtecknade FN-/ECE-reglementena för vilka det vid tidpunkten för anslutningen inte finns några motsvarande EG-särdirktiv skall utgöra alternativ enligt punkt 1 ovan vid den tidpunkt å dessa EG-särdirktiv blir tillämpliga.
3. FN-/ECE-reglemente 22 skall inte, i överensstämmelse med reglerna i fördraget, tillämpas på Förenade kungariket före den 1 juli 2000 eller före denna tidpunkt, om gemenskapen ansluter sig till ett ändrat FN-/ECE-reglemente om skyddshjälm och visir med samma eller strängare standarder för motoristhjälm än de som tillämpas i Förenade kungariket vid den tidpunkt då det här beslutet antas.

BILAGA III

PRAKTISKA ARRANGEMANG FÖR GEMENSKAPENS OCH MEDLEMSSTATERNAS MEDVERKAN I FRÅGA OM DEN REVIDERADE ÖVERENSKOMMELSEN

Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna skall medverka som avtalsslutande parter till den reviderade överenskommelsen i enlighet med följande regler:

- 1) *Förhandlingar och förberedande arbeten avseende FN:s/ECE:s arbetsprogram och arbete inför antagandet av reglementen eller ändringar i befintliga reglementen som gemenskapen ansluter sig till:*

Gemenskapens bidrag till prioriteringarna i arbetsprogrammet skall fastställas på lämpligt sätt i enlighet med det förfarande som anges i artikel 228.1 i fördraget.

Företrädare för kommissionen och medlemsstaterna skall delta i det förberedande arbetet i expertgrupperna i syfte att underlätta antagandet av ett förslag till ett nytt FN-/ECE-reglemente eller ändring av ett befintligt reglemente. Under detta förberedande arbete får medlemsstaternas experter avge tekniska yttranden och fullt ut delta i tekniska diskussioner, dock endast på grundval av sina tekniska expertkunskaper och utan att binda sina nationella myndigheter eller gemenskapen.

Efter denna förberedande fas skall kommissionen, i enlighet med artikel 113 i fördraget, företrädare gemenskapen i den förvaltningskommitté som upprättas enligt artikel 1 i den reviderade överenskommelsen i egenskap av talesman för gemenskapen. Gemenskapens slutgiltiga ståndpunkt beträffande antagandet av ett nytt FN-/ECE-reglemente eller en ändring i ett befintligt reglemente skall beslutas i enlighet med artikel 4.2 i detta beslut.

På samtliga stadier av detta förfarande skall kommissionen informera Europaparlamentet, särskilt i fråga om utarbetandet av arbetsprogrammet och det förberedande arbetets inriktning och resultat. Kommissionen skall också i god tid till Europaparlamentet översända utkast till FN-/ECE-reglementen och ändringar.

- 2) *Antagande av FN-/ECE-reglementen och av ändringar av befintliga reglementen*

Kommissionen skall utöva gemenskapens rätt att rösta i de organ som inrättas genom den reviderade överenskommelsen. Medlemsstaterna skall inte rösta, såvida det inte har beslutats att gemenskapen inte är eller skall vara bunden av ett FN-/ECE-reglemente.

Gemenskapsinstitutionerna skall åta sig att i möjligaste mån påskynda sina förfaranden för att inte i onödan försena omröstningen inom ECE. I detta syfte skall kommissionen lägga fram sitt förslag i enlighet med artikel 4.2 i beslutet, så snart alla väsentliga element i utkastet till FN-/ECE-reglemente föreligger.

- 3) *Ändringar i den reviderade överenskommelsen*

Endast gemenskapen kan lägga fram förslag till ändringar till den reviderade överenskommelsen.

När det gäller förslag framlagda av andra fördragsslutande parter enligt artikel 13 i överenskommelsen, skall medlemsstaterna samordna sin ståndpunkt med den som intas av gemenskapen.

4. Om en medlemsstat blir indragen i ett tvistlösningsförfarande enligt artikel 10 i den reviderade överenskommelsen, skall medlemsstatens ståndpunkt om tolkningen av överenskommelsen i detta förfarande samordnas med kommissionen efter samråd med de övriga medlemsstaterna.

*BILAGA IV***ANMÄLAN SOM SKALL GÖRAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 2 I BESLUTET**

Europeiska gemenskapen förklarar att den inte är bunden av artikel 10 i den reviderade överenskommelsen samt att artiklarna 2, 4 och 5 i denna i samtliga fall kommer att genomföras av de enskilda medlemsstaterna. Europeiska gemenskapen förklarar att FN-/ECE-reglemente 22 inte skall tillämpas på Förenade kungariket.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 december 1997

om ändring av beslut 83/247/EEG om inrättande av en kommitté för gemenskapspolitik i fråga om skogsbruk och skogsbruksbaserade industrier

(97/837/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och

med beaktande av följande:

Mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen av skogsbruk och skogsbruksbaserade industrier i gemenskapen och behovet av att säkerställa att olika branscher inom industrin representeras i kommittén, är det lämpligt att ändra kommissionens beslut 83/247/EEG⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Beslut 83/247/EEG ändras på följande sätt:

1) Artiklarna 1, 2 och 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

En rådgivande kommitté för gemenskapspolitik i fråga om skogsbruk och skogsbruksbaserade industrier, nedan kallad 'Kommittén', inrättas härmed vid kommissionen. Kommittén skall bestå av företrädare för europeiska organisationer för skogsbruksbaserade industrier.

Artikel 2

Kommittén skall på anmodan av kommissionen, eller på eget initiativ, bistå kommissionen med råd i fråga om industriella aspekter på gemenskapspolitik som berör skogsbruksbaserade industrier och skogsbruk, samt om marknaden och övriga ekonomiska överväganden som rör skogsprodukter inom gemenskapen eller efterfrågan på sådana produkter.

Artikel 3

Kommittén skall bestå av 23 medlemmar, varav

- fem medlemmar som företräder skogsindustrin,
- sex medlemmar som företräder den mekaniska träindustrin,

— sex medlemmar som företräder pappersmasse, pappers och kartongtillverkare samt förädlingsindustrin,

— sex medlemmar som företräder tryckeriindustrin och förlagsbranschen."

2) Artiklarna 5 och 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

Mandattiden för kommittémedlemmarna skall vara två år. Den skall kunna förlängas efter kommissionens godkännande. Efter tvåårsperiodens slut skall kommittémedlemmarna stanna kvar i tjänst tills de har ersatts eller tills deras mandat har förnyats.

Mandattiden för en medlem skall anses avslutad före tvåårsperiodens slut i händelse av dennes avgång eller dödsfall.

Medlemmen skall för sin resterande mandattid ersättas i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.

Medlemmarna skall inte avlönas för sina tjänster.

Artikel 6

Förteckningen över medlemmar skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*."

3) Artikel 10 skall ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Kommittén och arbetsgrupperna skall sammankallas av ordföranden. Kommittén skall sammanträda i kommissionens huvudkontor.

2. Företrädare för kommissionens berörda enheter skall delta i möten med kommittén och i arbetsgrupperna."

Utfärdat i Bryssel den 9 december 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 137, 26.5.1983, s. 31.

BILAGA

KOMMITTÉN FÖR GEMENSKAPSPOLITIK I FRÅGA OM SKOGSBRUK OCH SKOGSBRUKSBASERADE INDUSTRIER

1. Skogsbrukssektorn	5 medlemmar
Allmänna Skogar	1
CEPF — Confédération européenne des producteurs forestiers	1
USSE — Union de Silvicultores del Sur de Europa	1
UEF — Union of European Foresters	1
FECOF — Fédération européenne des communes forestières	1
2. Träindustrin	6 medlemmar
CEI-Bois — Confédération européenne des industries du bois	1
OES — Organisation européenne des scieries	1
FESYP — Fédération européenne des syndicats de fabricants de panneaux de particules	1
FEROPA — Fédération européenne des fabricants de panneaux de fibres	1
FEIC — Fédération européenne des industries du contreplaqué	1
Euro MDF — European Association of Medium Density Fibreboard	1
3. Pappersmasse, pappers och kartongtillverkare samt förädlingsindustrin	
CEPI — Confederation of European Paper Industries	1
EPIS — European Pulp Industry Sector	1
CEPI Cartonboard/Procarton	1
ETS — European Tissue Symposium	1
EDANA — European Disposables and Non-wovens Association	1
CITPA — Confédération internationale des transformateurs de papier et carton en Europe	1
4. Tryckeriindustrin och förlagsbranschen	6 medlemmar
INTERGRAF — Confédération internationale de l'industrie graphique et des industries annexes	1
FAEP — Fédération des associations d'éditeurs de périodiques de la CEE	1
ENPA — European Newspaper Publishers Association	1
EADP — European Association of Directory Publishers	1
EPC — European Publishers Council	1
FEP — Federation of European Publishers	1
Totalt:	23